

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 536 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 13 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2008

1 ΕΥΡΩ

Καθήκον όλων
η μαχητική συμπαράταξη
με την
εξεγερμένη νεολαία

**Εσείς μιλάτε
για ζημιές,
εμείς μιλάμε
για ζωές**

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΜΙΑΣ «ΓΕΝΙΑΣ»

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

13/12: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας, Ανω Βόλτα: Εθνική γιορτή 13/12/1949: Η Ιερουσαλήμ γίνεται πρωτεύουσα του Ισραήλ 13/12/1967: Φυγή του Κωνσταντίνου Γκλύζμπουργκ στη Ρώμη μετά από αποτυχημένο πραξικόπημα 13/12/1986: Εναρξη λειτουργίας των ΚΤΕΟ 13/12/2002: Απόπειρα δολοφονίας της Ντόρας Μπακογιάννη από τον Γιάννη Σανδάλη 13/12/1976: Εκτέλεση Ευάγγελου Μάλιου (17Ν) 13/12/1944 Θάνατος Vassily Kadinsky 14/12: Σαλβαδόρ: Ημέρα επανάστασης, Τουρκία: Φεστιβάλ Mevlana-Jelaeddin Rumi (περιστρεφόμενοι δερβίσηδες) 14/12/1825: Εξέγερση Δεκεμβριστών (Ρωσία) 14/12/1895: Γέννηση Πολ Ελιάρ 14/12/1930: Για πρώτη φορά ψηφίζουν 240 γυναίκες της Θεσσαλονίκης (δημοτικές εκλογές) 14/12/1955: Θεμελίωση διυλιστηρίων Αστρόπυργου 14/12/1968: Εκρήξη βόμβας (ΔΕ) στον κινηματογράφο Παλλάς 14/12/2003: Σύλληψη Σαντάμ Χουσεΐν 14/12/2006: Εμπρηστική επίθεση στο εκπαιδευτικό τμήμα

επιστολή στο αυτονόμικο τμήμα Παπάγου καίει δύο περιπολικά, μια μοτοσικλέτα και ένα IX (ο φρουρώς τράπηκε σε φυγή) 14/12/1989 Θάνατος Andrei Sakharov 15/12/ 1828: Ο Καποδίστριας θεσπίζει τη λειτουργία των πρώτων ελληνικών δικαστηρίων 15/12/ 1967: Ιδρυση της αντιδικτατορικής οργάνωσης «Ρήγας Φεραίος» (πρώτη προκήρυξη) 15/12/1890 Δολοφονείται από τον αμερικανικό στρατό ο Καθηστός Τάυρος, αρχηγός των Sioux 16/12: Μπαρχέρειν: Εθνική γιορτή, Μπαργκλαντές: Ημέρα νίκης (1971), Νεπάλ: Ημέρα συντάγματος 16/12/1773: Αρχή πολέμου ανεξαρτησίας ΗΠΑ 16/12/ 1976: Κηδεία Μάλλιου - «αγανακτισμένοι» αστυνομικοί σε συνεργασία με χουντικούς τραυματίζουν μαζικά δημοσιογράφους 16/12/1967: Σύλληψη και κτηνώδης βασανισμός της φοιτήτριας M. Καλλέργη 16/12/ 1961: Ο M.I. King συλλαμβάνεται κατά τη διάρκεια διαδήλωσης στο Albany 16/12/1997: Ο Μίκης Θεοδωράκης δωρίζει ολόκληρο το αρχείο του (μουσικό και πολιτικό) στη Μουσική Βιβλιοθήκη Λίλιαν Βουδουρύ στο Μεγάρου Μουσικής 17/12: Μπούταν: Εθνική γιορτή, Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819) 17/12/1830: Θάνατος Simon Bolivar 17/12/ 1978: 39 βόμβες από οικροδεξιούς σε Αθήνα-Πειραιά ως «μημόσυνο» για τον νεκρό βασανιστή Μάλλιο, εφτά τραυματίες περαστικοί 17/12/1889: Γέννηση Vaslav Nijinski 18/12: Ημέρα μετανάστη, Νίγηρας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1924: Καθιέρωση 8ωρου (48ωρο εβδομαδιαίου) 18/12/1962

οιασως) στην Ελλάδα 18/12/1969: Η Βρετανία καταργεί τη θανατική ποινή 18/12/1974: Θάνατος Κώστα Βάρναλη 18/12/2005: Ο Evo Morales κερδίζει τις προεδρικές εκλογές στη Βολιβία 18/12/1980: Θάνατος Alexei Kosygin 19/12 /1979: Σύλληψη Ρήγα Φεραίου (Τεργέστη) 19/12/1923: Ο Γεωργίος Β' εγκαταλείπει την Ελλάδα υπό την πίεση αντιμοναρχικών 19/12/1927: Εξορία Τρόπικα στην Άλμα Ατα και στην Πρίγκηπο 19/12/1980: Πυρπολούνται τα πολυκαταστήματα «Μινιόν» και «Κατράντζος» (Αθήνα) 19/12/1906: Γέννηση Leninid Brezhnev.

- Μπάτσοι γουρούνια δολοφόνοι ●●●
Χρειάστηκε η δολοφονία ενός παιδιού για να γίνει το σύνδημα παλλαϊκό ●●● Οι πιτσιρικάδες των σχολείων φωνάζουν και άλλα, εντελώς hardcore, που δε μπορούν να μεταφερθούν εδώ ●●● Και βγάζουν μια λύσσα, μα μια λύσσα ●●● Φτύνουν όλη τη βία που βιώνουν καδημερινά ●●● Και επιτέλους ανασαίνουν ●●● Αν δε βρεδείς στα οδοφράγματα, δεν δα το καταλάβεις ●●● «Θα κινητοποιήσουμε τις δυνάμεις μας και θα εστιάσουμε την προσοχή μας στην καταπολέμηση της Αλ Κάιντα, του Μπιν Λάντεν και κάθε άλλης εξτρεμιστικής ομάδας που βάζει στο στόχαστρο Αμερικανούς πολίτες»
- Τζορτζ Μπους; ●●● Οχι, Μπαράκ Ομπάμα ●●● Αφιερωμένο εξαιρετικά σε όσους πανηγύριζαν και ειδικά στον Αλ. Αλαβάνο που αράδιαζε σαν πολιτικός λογιστής τα θετικά μηνύματα της «αλλαγής» στις ΗΠΑ ●●● Ποιος έχει χαρακτηρίσει τη Χίλαρι Κλίντον «ένα από τα πιο σκληρά γεράκια των Δημοκρατικών»;
- Η Wall Street Journal, η έντυπη ναυαρχίδα του αμερικανικού χρηματιστικού

κεφάλαιου ●●● Ποιος δήλωσε «δα τα εξαφανίσουμε», αναφερόμενος στο Ιράν;
●●● Η γερουσιαστής Χίλαρι Κλίντον
●●● Και ποιος είχε αναγκαστεί να αποδοκιμάσει δημόσια αυτή τη δήλωση,
●●● Η ΥΠΕΞ της κυβέρνησης Μπους Κοντολίζα Ράις ●●● Αφιερωμένα κι αυτά στους παραπάνω αναφερθέντες ●●●
Ο προνοητικός Πανάρας (Παναγιωτόπουλος) είχε ζήτησε να μπουν αλεξίσφαιρα τζάμια στο κτίριο του Ολυμπιακού Χωριού που δόθηκε τελικά στους Βατόπεδινούς ●●● Για το φόρτο των διαδηλώσεων, είπε ●●● Και καρμάς βομβ

βίτσας, λέμε εμείς ●●● Πάντως ο Πανάκης φτύνει στον κόρφο του και αυτοί μουτζώνεται επειδή μούτρωσε όταν ο Καραμανλής τον έδιωξε από το υπουργείο της Εργασίας ●●● Σκέφτεται ότι, αν έμενε στο υπουργείο, δα ήταν αυτός που δα υπέγραφε την παράδοση του κτιρίου στον Εφραίμ και αισθάνεται καλότυχος που πήρε τον πούλο ●●● Διότι «κόκκινος Πάνακης» και Εφραίμ δεν συμβιβάζονται ●●● Γιατί, ρε γαμώτη μου, ξυπνήσατε το Θαύμα νάση; ●●● Είχε ένα όνειρο ο αγωνιστής του κάμπου με τα 3.000 στρέμματα και τους 1.000 αγροεργάτες ●●● «Εμένας

μου έχει χαλάσει το όνειρο αυτή η υπόθεση. Το όνειρο το δικό μου ήταν ότι ήρθε ένα κόμμα, η λαϊκή δεξιά, που είναι κοντά σε αυτούς που έχουν ανάγκη» ●●●

Για τους φτωχούς ήταν το όνειρο του Κοκκινούλη, τον ζύπνησαν οι παρέες του Εφραίμ και τον «χάλασαν» ●●● Βάλε για βουλευτής, Θανάση μου, να πονειρευτούμε (κοιμώμενοι) όλοι μαζί ●●● Η μάνα του Νασίκα πού χάδηκε, ρε παιδιά; ●●● Μήπως πήγε βόλτα στη Ρουμανία, όπου κάνει μπιζες ο φτωχούλης γρόκας της; ●●● «Με μας δα ασχολούνται συνέχεια; Με τους πολιτικούς δεν δα ασχοληδούν καθόλου;», αναρωτιούνται οι Εφραιμοαρσένιοι ●●● Σωστή η απορία, δίκαιο το παράπονο, αλλά βοηδήστε και σεις, ρε παιδιά ●●● Δώστε μερικούς λογαριασμούς που πήγαν μιζες, να γίνει τζέρτζελο ●●● Λέμε τώρα ●●● «Ρασαντέλ» ή αλλιώς «Τρελά ράσα» (rasa-delirium), για δες φιλε μου όνομα που διάλεξαν οι καλόγεροι για την εταιρία τους ●●● Η ανακάλυψη έγινε από τον ερευνητή Χριστόδουλο Ξηρό, ο οποίος την παραχώρησε ευγενικά στη στήλη ●

- ◆ «Ο τρόπος παραγωγής είναι μια νόμιμη βία. Η εξουσία είναι μια νόμιμη βία. Η αυτονομία είναι μια νόμιμη βία. Η φυλακή είναι μια νόμιμη βία. Η Δικαιοσύνη είναι μια νόμιμη βία. Η ανεργία είναι μια νόμιμη βία. Το ταμείο ανεργίας είναι μια νόμιμη βία. Η κερδοσκοπία είναι μια νόμιμη βία. Το χρηματιστήριο είναι μια νόμιμη βία. Οι τράπεζες είναι μια νόμιμη βία. Οι ιδιωτικοποιήσεις είναι μια νόμιμη βία. Το εκπαιδευτικό σύστημα είναι μια νόμιμη βία. Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης είναι μια νόμιμη βία. Κι όσο αυτή η νόμιμη βία θα ονομάζεται δικαιοσύνη, τόσο η δικαιοσύνη των νέων θα ονομάζεται βία». Ο Ρούσσος Βρανάς στα «Νέα», μια από τις ελάχιστες ελεύθερες φωνές στον αστικό Τύπο.
- ◆ Και ο Γιώργος Δελαστίκ στο «Έθνος», πατερναλιστικός και ουδέτερος, μετέωρος μεταξύ ανώδυνου ριζοσπαστισμού και νοικοκυροσύνης, αποκηρύσσει εμφέσως τα δύο «κακά», αφού πρώτα τα ταξινομήσει στην κλίμακα της «κακότητας»: «Η κρατική βία -και μάλιστα στην πιο ωμή μορ-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

καθαρής και στοχευμένης πάλης». Καραμανής; Οχι. Πετράκης Ευθυμίου; Οχι. Πολύδωρας; Οχι. Για να μην τα κουράζουμε, το παραπάνω εμετικό απόσπασμα είναι από άρθρο στο «Ριζοσπάστη».

◆ Ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο η γησιά του Περισσού και οι προπαγανδιστές της αυτές τις μέρες, στην προσπάθειά τους να βοηθήσουν όχι μόνο την κυβέρνηση (τα υπόγεια κομπρεμί δεν κρύβονται) αλλά το καπιταλιστικό σύστημα. Δυστυχώς, ο χώρος της εφημερίδας δεν επιτρέπει να καταπιστούμε αναλυτικά μαζί τους. Θα επανέλθουμε την επόμενη εβδομάδα με περιο-

◆ «Συμβιβάστηκε και παρέδωσε τα πάντα σε εκπροσώπους του κατεστημένου ο Ομπάμα, όπως φαίνεται από τους διορισμούς που έκανε» έγραψε στο «Εθνος» σ. 1. Γιώργος Δελαστίκ. Συμβιβάζεται κάποιος που έχει άλλες προθέσεις, που άλλα θέλει να κάνει και δεν του βγάινουν. Υπήρξε ποτέ τέτοιος σ. Ομπάμα; Θα

Η ΠΑΠΙΔΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες, η πρόκληση είναι ζεκάθαρη: Να θωρακίσουμε το δημοκρατικό πολίτευμα απέναντι στη βία ακραίων ομάδων. Γ' αυτό η εθνική ενότητα είναι αυτή τη σπιτιγμή το χρέος όλων.

Κώστας Καραμανλής

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Οι σοβαρές ταραχές που συνταράσσουν την Ελλάδα αντιπροσωπεύουν την πρώτη βίαιη αντίδραση που βιώνει η Δύση εξαιτίας της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης άλλα και των περιοριστικών μέτρων που υιοθέτησαν διάφορες κυβερνήσεις.

La Republica

νται από το Σάββατο στην Ελάδα. «Θα ήθελα να σας εκφράσω την ανησυχία μας, την ανησυχία όλων μπροστά στην εξέλιξη των συγκρούσεων» σπήνε Ελάδα, δήλωσε ο Κουνόπερ μιλώντας σε ενώπιον της επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων της γαλλικής Εθνοσυνέλευσης (βουλής) «Παρακολουθούμε τις εξελίξεις αυτές με πολλή προσοχή», προσέθεσε.

Ο Ομπάμα έχει επιλέξει μία κεντρώα, για να μην πουύμε κεντρώα.

ντροδεξιά ομάδα, που ανέξαρτη της των πλεονεκτημάτων της, θέτει σε αμφισβήτηση τη στάση που είχε υιοθετήσει κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας. Μήπως ο Ομπαμά έχει ήδη αλλαξιοποιήσει προτού και αναλάβει τα καθήκοντά του;

Οι επιλογές του Ομπάμα είναι καθησυχαστικές ειδικά για εκείνους που φοβούνται στροφή προς τα αριστερά.

υπουργός κ. Στάινμπρουκ τις χαρακτήρισε «αναποτελεσματικά λαϊκίστικα μέτρα» και επέβλεψε στην πάγια ἀπόφοιτού του στην κάθε χωρά μέλος πρέπει να είναι ελεύθερη να κοβέται στα μέτρα της τις δράσεις που θελεί να υιοθετήσει για την αντιμετώπιση της κρίσης, χωρίς να εφαρμόζει σχέδια που επιβάλλουν οι Βρυξέλλες.

Ημερησίο
Μπλεχτήκαμε με τα ράσα
Εγώ ήξερα ότι στη Ν.Δ. φορού-
σαν παντελόνια και φουστάνια
Τώρα κάπποιοι φοράνε και ράσα
Θ. Κοκκινούλης

Ο τραπεζίτης δουλεύει 250 μέρες τον χρόνο και εισπράττει τόκους για 365. Κι αν πέσει έξω υπάρχει πάντα η Κεντρική Τράπεζα να τον ξελαστώσει.

P. Βραβάς (Τα Νέα)

Οι υπεύθυνοι της κρίσης πριμοδοτούνται. Οι χαμένοι είναι της κρίσης βυθίζονται ακόμη περισσότερο στην άβυσσο. Ο νεοφιλελευθερισμός απέθανε, ζήτω ο νεοφιλελευθερισμός. Η υπέρβαση της κρίσης που δημιούργησε το νεοφιλελευθερό μοντέλο επιχειρείται μέσω νεοφιλελεύθερων μέτρων.

■ Συνεχίζεται η πτώση της βιομηχανικής παραγωγής

Συνεχίστηκε η κατρακύλα της βιομηχανικής παραγωγής και τον Οκτώβρη, μήνα για τον οποίο έδωσε στοιχεία η ΕΣΥΕ μέσα στην εβδομάδα. Συγκεκριμένα, ο Γενικός Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής του μηνός Οκτωβρίου 2008, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο Δείκτη του Οκτωβρίου 2007, παρουσίασε μείωση κατά 4,5%, έναντι αύξησης 0,3% που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του προηγούμενου έτους. Ο μέσος Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής της περιόδου Ιανουαρίου - Οκτωβρίου 2008, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο Δείκτη της περιόδου Ιανουαρίου - Οκτωβρίου 2007, παρουσίασε μείωση κατά 2,4%, έναντι αύξησης 2,0%, που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2007 προς το 2006.

Είναι χαρακτηριστικό ότι κατά τον Οκτώβρη ο Δείκτης έπεισε σε όλες τις Κύριες Ομάδες Βιομηχανικών Κλάδων, γεγονός που δείχνει ότι η κρίση έχει ήδη αρχίσει να παρασύρει το σύνολο της βιομηχανίας και όχι μόνο ορισμένους ικανούς.

■ Και της οικοδομικής δραστηριότητας

Ιδιαίτερα είναι η εικόνα και στην οικοδομική δραστηριότητα, σύμφωνα πάλι με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ. Στο διάστημα Ιανουαρίου-Σεπτέμβριος 2008 παρατηρήθηκε μείωση κατά 15,5% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών που εκδόθηκαν, κατά 15,9% στην επιφάνεια και κατά 14,8% στον όγκο. Στην περιφέρεια Αττικής η μείωση του οικοδομικού όγκου ήταν σημαντικά μεγαλύτερη από το μέσο όρο, φτάνοντας το 24,8%. Αυτό σημαίνει ότι το πρόβλημα της ανεργίας στους οικοδόμους θα γίνει πιο έντονο μέσα στο 2009, γιατί προς το παρόν η ανεργία αυξάνεται αλλά με πιο αργό ρυθμό, αφού εκτελούνται αδειές που εκδόθηκαν το 2007. Το 2009 θα είναι η χρονιά της έκρηξης.

■ Πέφτει ο επίσημος πληθωρισμός, καθητάζει η ακριβεία!

Αποκλιμάκωση του επίσημου πληθωρισμού δείχνουν τα στοιχεία της ΕΣΥΕ για το Νοέμβρη. Συγκεκριμένα, πάντα σύμφωνα με τον κάλπικο Δείκτη Τιμών Καταναλωτή της ΕΣΥΕ, ο Γενικός Δείκτης κατά το μήνα Νοέμβριο 2008, σε σύγκριση με τον Οκτώβριο 2008, παρουσίασε μείωση 0,3%, έναντι αύξησης, 0,7%, που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του προηγούμενου έτους. Ο μέσος Δείκτης του δωδεκαμήνου Δεκεμβρίου 07 - Νοέμβριο 08, σε σύγκριση προς τον ίδιο Δείκτη του δωδεκαμήνου Δεκεμβρίου 06 - Νοέμβριο 07, παρουσίασε αύξηση 4,3%, έναντι αύξησης 2,8%, που σημειώθηκε κατά τα αντίστοιχα προηγούμενα δωδεκάμηνα. Δηλαδή, ο πληθωρισμός «τρέχει» με 4,3%.

Ομως, τα αναλυτικότερα στοιχεία δείχνουν ότι η ακριβεία καλά κρατεί. Η μείωση του επίσημου Δείκτη οφείλεται μόνο στη μείωση της τιμής των καυσίμων, που μείωσε τις κατηγορίες «Στέγαση» και «Μεταφορές». Στις κατηγορίες που επηρεάζουν καθοριστικά το λαϊκό εισόδημα έχουμε: «Διατροφή και μη αλκοολούχα ποτά» αύξηση 1,4% και 5,1% σε δωδεκάμηνη βάση. «Ενδυση και υπόδηση» αύξηση 3,2% σε ετήσια βάση. «Υγεία» αύξηση 4% σε ετήσια βάση.

Κυβέρνηση δολοφόνων, συνέχοχη αντιπολίτευση

Mε το που έγινε γνωστή η εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από το μπάτσο Επαμεινώνδα Κορκονέα, το βράδυ του Σαββάτου 16 Δεκέμβρη, η κυβέρνηση αποφάσισε να αντιμετωπίσει το γεγονός με επιδειξη κρατικού τόσος κόσμου, οργισμένος και αποφασισμένος. Μετά από ένα αρχικό σάστισμα, η κυβέρνηση έδωσε διαταγή για χτύπημα στο φαρμακό, καθώς η διαδήλωση ανηφόριζε προς τη ΓΔΔΑ αφήνοντας πίσω της σπασμένες και πυρπολημένες τράπεζες και φλεγόμενες αντιπροσωπείες αυτοκινήτων. Η απάντηση, όμως, δεν ήταν αυτή που περίμεναν ο Καραμανλής και οι επιτελείς του. Η διαδήλωση δεν διαλύθηκε. Κάποιοι δείλιασαν, γύρισαν πίσω (ο ΣΥΡΙΖΑ και κάποιοι άλλοι έδειξαν και πάλι τα λιγοστά... κιλά τους), όμως η μεγάλη μάζα έμεινε εκεί, αντιστάθηκε, κράτησε μέχρι το βράδυ, απλώνοντας την αντίσταση σε πολλά σημεία και συμπτυσσόμενη στο τέλος σε Νομική, Πολιτεχνείο και ΑΣΟΕΕ.

Σαν να μην πήρε κανένα μήνυμα, η κυβέρνηση συνέχισε στην ίδια ρότα. Μέχρι που έφραγε το ιοχυρότατο ράπισμα το απόγευμα και το βράδυ της Δευτέρας. Μια ογκώδης διαδήλωση περίπου 40.000 ανθρώπων «κατεδάφισε» το κέντρο της Αθήνας, αφήνοντας τις δυνάμεις του Περισσού να κάνουν πορεία στο Μοναστηράκι και τα γηγετικά στελέχη των Συριζάιων να προκαλούν τα χάχανα νέων και μεγαλύτερων καθώς αποδοκίμαζαν με κραυγούλες το καταστροφικό έργο στο οποίο επιδίδονταν εκαποντάδες νέοι (και όχι μόνο), υπό τα χειροκροτήματα και τις φωνές επιδοκιμασίας της μεγάλης μάζας των διαδηλωτών που λειτουργούσαν σαν ασπίδα σ' αυτή τη μαχητική εμπροσθοφυλακή.

Τότε ο Καραμανλής αποφάσισε να παίξει το χαρτί του εθνικού κινδύνου και της εθνικής ενότητας, ανακοινώνοντας επίσκεψη στον Παπούλια και συναντήσεις με τους πολιτικούς αρχηγούς. Την ώρα, όμως, που αυτός προσπαθούσε να δώσει το σύνο του, η εξεγερμένη νεολαία άνοιγε το μέτωπό της και έκανε σαφέστατο ότι δε μισάσει. Μαθητές σε όλη τη χώρα βγήκαν στους δρόμους, πετροβόλησαν αστυνομικά τόμηματα, ανέτρεψαν και έκαψαν περιπολικά, συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ. Τότε η κυβέρνηση αποφάσισε να σκληρύνει την καταστολή. Δόθηκε εντολή για μαζικές συλλήψεις, κυρίως μαθητών, που ήταν ο παράγοντας που μάλλον δεν υπολόγιζαν ότι θα βγει στο προσκήνιο. Εστείλαν τα ΜΑΤ ακόμα και στην κηδεία του δολοφονημένου παιδιού, προκαλώντας ανοιχτά όχι μόνο τη νεολαία, αλλά και τους κατοίκους του Φαλήρου και της Ν. Σμύρνης. Κι όταν τρεις Ζητάδες έβγαλαν προκλητικά τα κουμπούρια τους και τα άδειασαν στον αέρα, μπροστά σε μερικές εκαντοντάδες μαθητές που πορεύονταν

προς το αστυνομικό τμήμα Φαλήρου, αρχικά προσπάθησαν να κρύψουν το γεγονός και όταν ξεμπροστάστηκαν από αυτόπτες μάρτυρες και εικόνες τηλεοπτικών συνεργειών προχώρησαν στην προκλητική απαλλαγή των δύο και στην γελούδια κατηγορία για «άσκοπους πυροβολισμούς» προς τον τρίτο. Ήταν ίσως η χαρακτηριστικότερη διάθεση της κυβέρνησης δεν επιδιώκει το τσάκισμα αυτού του κινηματού. Στο ίδιο συμπέρασμα οδηγεί και η εντολή που δόθηκε να χρησιμοποιηθούν συμμορίες ακροδεξιών και νεοναζί εν ειδεί «αγανακτισμένων καταστηματαρχών». Τα κατάφεραν μόνο στη Λάρισα και την Πάτρα, αλλά το ότι η κυβέρνηση δεν πήρε υπόψη της τον κίνδυνο να υπάρξει και νέος νεκρός ή βαριά τραυματίας δείχνει την καταστατική μανία που διακατέχει τον Καραμανλή και τους συνεργάτες του.

Ομως, η εξεγερμένη νεολαία δεν έχει να αντιμετωπίσει μόνο μια κυβέρνηση δολοφόνων. Εχει να αντιμετωπίσει και μια εξίσου εχθρική, ψωμιάρικη αντιπολίτευση, που βάζει τα συμφέροντα του συστήματος πάνω και από το δικό της ιδιαίτερο κομματικό συμφέρον.

Χαρακτηριστικότατη είναι η στάση του ΠΑΣΟΚ. Μετά τα κροκοδείλια δάκρυα για τη δολοφονία του 15χρονου μαθητή και την καταγγελιογένια (η οποία, πέραν των άλλων, αποσκοπούσε και στην απόκρυψη των δικών του ευθυνών για την αποθέωση της κρατικής καταστολής και στο νομοθετικό επίπεδο και στο επιπλέον της οργάνωσης των μηχανισμών καταστολής), έστρεψε όλη την προσοχή του σε μια καθαρά φασίζουσα προπαγάνδα, που εγκαλούσε την κυβέρνηση για αδράνεια και αναποτελεσματικότητα στην αντιμετώπιση των «κουκουλοφόρων», δηλαδή της εξεγερμένης νεολαίας. Το ΠΑΣΟΚ εμφανίστηκε ως εκπρόσωπος της αστικής και καλοβολεμένης μικροαστικής τάξης, ενεργοποιώντας το φόρο και διεγείροντας τα πιο χαμηφερτήσαντα στον οποίο Πασόπουλος: «Ποιοι και πώς συντονίζουν αυτή τη δράση των δήθεν αγανακτισμένων που εκτονώνονται με τυφλή βίση».

Ο χώρος δεν μας επιτρέπει να επεκταθούμε, όμως στα επόμενα φύλλα θα ασχοληθούμε εκτενέστερα με τη στάση και το ρόλο αυτού του συστηματικού-αντεπαναστατικού κόμματος.

Ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησε να το παίξει «και με τον χωροφύλαξ και με τον αιστυφύλαξ». Προσπάθησε να έχει κάποια επιτρέπει να επεκταθούμε, όμως στα επόμενα φύλλα θα ασχοληθούμε εκτενέστερα με τη στάση και το ρόλο αυτού του συστηματικού-αντεπαναστατικού κόμματος. Για τον Περισσό ό, τι και να πει κανείς είναι λίγο. Τόσα εύστημα, τόσους επαίνους δεν έχει ξαναεισπράξει η γησεία του. Μέχρι και τον όγκο των χωριστών της συγκεντρώσεων τριπλασίαζαν και τετραπλασίαζαν τα κανάλια, για να δείξουν ότι ο κόσμος πάει και διαδηλώνει μ' αυτούς και όχι με τους άλλους, τους «κακούς», που «καλύπτουν τους κουκουλοφόρους». Οι φωνές ικανοποίησης διαδέχονταν η μία την άλλη: «μπράβο στο ΚΚΕ», «περιφρούρησαν καλά την πορεία τους για να μην εισχωρήσουν οι κουκουλοφόροι», «επέδειξε στάση υπεύθυνου πολιτικού κόμματος» και άλλα τέ-

■ Πακιστάν

Στάχτη πάνω από 200 φορτηγά και χάμβι

Οι μεγαλύτερες μέχρι τώρα επιθέσεις με στόχο τον ανεφοδιασμό των αμερικανονατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν πραγματοποιήθηκαν στις 7 και 8 Δεκεμβρίου στο βορειοδυτικό Πακιστάν, σε απόσταση μικρότερη του ενός χιλιομέτρου από την πόλη Πεσαβάρ, πρωτεύουσα της περιοχής, με 3 εκατομμύρια πληθυσμό.

Τα έξι μεράτα της περασμένης Κυριακής, 7 Δεκεμβρίου, μια ομάδα 30 πετρίτου Ταλιμπάν επιτέθηκαν με ρουκέτες, χειροβομβίδες και πυροβόλα στην πόλη σε δύο ιδιωτικούς, περιφραγμένους χώρους στάθμευσης οχημάτων που μεταφέρουν εφόδια για τα αμερικανονατοϊκά στρατεύματα στο Αφγανιστάν και έκαψαν περισσότερα από 160 οχήματα. Ο διευθυντής του πρώτου χώρου στάθμευσης δήλωσε ότι εκεί σταθμεύουν αποκλειστικά οχήματα που μεταφέρουν εφόδια για τα νατοϊκά στρατεύματα στο Αφγανιστάν, ότι οι Ταλιμπάν εισέβαλλαν, αφού ανατίναξαν την κεντρική πύλη, και πυρπόλησαν 106 οχήματα, από τα οποία τα 70 ήταν αμερικανικά Χάμβι και ότι κατά την επίθεση σκοτώθηκε ένας φρουρός, ενώ οι υπό-

λοιποί 9 ένοπλοι φρουροί παραμέρισαν και παρακολουθούσαν άπροστοι την επίθεση των Ταλιμπάν.

Το ίδιο πρωί έγινε παρόμοια επίθεση και στο γειτονικό χώρο στάθμευ-

σης Faisal, κατά την οποία κάηκαν 60 οχήματα με εφόδια για τα αμερικανονατοϊκά στρατεύματα στο Αφγανιστάν. Την επόμενη μέρα, στις 8 Δεκεμβρίου, ακριβώς την ίδια ώρα και στην ίδια περιοχή, ομάδα Ταλιμπάν πραγματοποίησε μια ακόμη παρόμοια επίθεση, κατά την οποία πυρπόληθηκαν 50 φορτηγά και θωρακισμένα οχήματα. Ήταν η τέταρτη επίθεση μέσα σε μια βδομάδα. Την 1η Δεκεμβρίου, από επίθεση των Ταλιμπάν πάλι στο σταθμό Faisal κάηκαν επίσης 18 στρατιωτικά φορτηγά, ένας γερανός και δύο Χάμβι, που προορίζονταν για

τα νατοϊκά στρατεύματα στο Αφγανιστάν, ενώ τον περασμένο Νοέμβριο, Ταλιμπάν κατέλαβαν ένα κονβόι φορτηγών, που μετέφερε αλεύρι και άλλα εφόδια για τα νατοϊκά στρατεύ-

ματα, μοίρασαν το αλεύρι στους κατοίκους της περιοχής και φεύγοντας πήραν δύο Χάμβι, με τα οποία έκαναν βόλτες μέρα μεσημέρι και φωτογραφίζονταν.

Τις τελευταίες βδομάδες, οι Ταλιμπάν έχουν πραγματοποιήσει μια σειρά παρόμοιων επιθέσεων και, όπως δηλώνουν, πρόκειται να τις εντείνουν, με στόχο να διακόψουν τον ζωτικής σημασίας δρόμο ανεφοδιασμού των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν μέσω του ορεινού περάσματος Khyber Pass στο πακιστανικό έδαφος. Από το δρόμο αυτό μεταφέρεται το 75% των νατοϊκών εφοδίων στο Αφγανιστάν, ένα πολύ μικρό ποσοστό μεταφέρεται αεροπορικώς και το υπόλοιπο μέσω της πακιστανικής επαρχίας Μπαλοχιστάν στην Κανταχάρ.

Παρόλο που ο εκπρόσωπος τύπου του ΝΑΤΟ δήλωσε μετά τις επιθέσεις της περασμένης Κυριακής ότι θα έχουν μικρή επίπτωση στις στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον των Ταλιμπάν, είναι βέβαιο ότι η διαφανόμενη συνέχιση και κλιμάκωση τέτοιων

επιθέσεων θα δημιουργήσει σοβαρό πρόβλημα στον ανεφοδιασμό των νατοϊκών στρατευμάτων και κατά συνέπεια στην εξέλιξη των στρατιωτικών επιχειρήσεων στο Αφγανιστάν. Γ' αυτό και οι Αμερικάνοι αναζητούν εναλλακτικούς δρόμους. Ενας είναι μέσω της Ρωσίας, η οποία έχει υπογράψει συμφωνία για τη μεταφορά μη στρατιωτικών εφοδίων για το ΝΑΤΟ, ο οποίος όμως είναι πολύ διπλωματικός και δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε τακτική βάση. Ενας άλλος θα μπορούσε να είναι μέσω του Ιράν, όμως η ίδια έχει ήδη απορριφθεί από την ιρανική κυβέρνηση.

Σύμφωνα με τη βρετανική εφημερίδα «Γκάρντιαν», το ΝΑΤΟ διαπραγματεύεται με το Τουρκμενιστάν, το Ουζμπεκιστάν και το Τατζικιστάν την υπογραφή συμφωνίας για τη μεταφορά νατοϊκών εφοδίων μέσω του εδάφους τους στο βόρειο Αφγανιστάν καθώς και την προμήθεια καυσίμων από τις χώρες αυτές. Σήμερα, το μεγαλύτερο μέρος των καυσίμων που χρειάζονται τα νατοϊκά στρατεύματα στο Αφγανιστάν προέρχεται από διυλιστήρια στο Πακιστάν.

ICOS: «Οι Ταλιμπάν έχουν μόνιμη παρουσία στο 72% του Αφγανιστάν»

Στις 8 Δεκεμβρίου δόθηκε στη δημοσιότητα η τελευταία έκθεση του «International Council on Security and Development (ICOS)», γνωστό μέχρι πρότινος ως «Senlis Council», με έδρα τις Βρυξέλλες και γραφεία στο Ντουμπάι, στο Παρίσι, στο Λονδίνο, στο Ρίο και στην Καμπούλ, το οποίο παρακολουθεί και μελετά τις εξελίξεις, μεταξύ άλλων, στο Αφγανιστάν και προτείνει μέτρα αντιμετώπισης τους στις αρμόδιες κυβερνήσεις.

Ιδιού μερικά από τα συμπεράσματα, στα οποία καταλήγει η έρευνα του ICOS καθόλη τη διάρκεια του 2008.

«Ένω οι προοπτικές της διεθνούς κοινότητας στο Αφγανιστάν είναι πιο ζοφερές από ποτέ, οι Ταλιμπάν βιώνουν μια αναγέννηση από το 2005... Αφού κύλησαν 7 χρόνια χαμένων ευκαιριών, οι Ταλιμπάν εδραιώνουν τη θέση τους σε όλο και μεγαλύτερα τμήματα της αφγανικής επικράτειας και τώρα έχουν αποκτήσει μόνιμη παρουσία στο 72% της χώρας. Πριν από ένα χρόνο, το Νοέμβριο του 2007, είχαν μόνιμη παρουσία στο 54% της χώρας. Επιπλέον, είναι ντε φράκτο κυβερνητική εξουσία σε ένα αριθμό πόλεων και χωριών του νότιου Αφγανιστάν. Η αυξανόμενη γεωγραφική επέκτασή τους

δείχνει ότι η πολιτική, στρατιωτική και οικονομική στρατηγική των Ταλιμπάν είναι πιο επιτυχής από της Δύσης στο Αφγανιστάν. Βέβαιοι για την επέκτασή τους πέρα από τον αγροτικό νότο, οι Ταλιμπάν βρίσκονται τώρα στις πύλες της πρωτεύουσας και διεισδύουν στην Καμπούλ.

«Η επιτυχία των Ταλιμπάν μπορεί να αποδοθεί σε μεγάλο βαθμό στη χρήση μιας πλατιάς γκάμας ασύμμετρων μέσων, με στόχο να εξουδετερώσουν την τεχνική στρατιωτική υπεροχή της ΝΑΤΟ. Χρησιμοποιώντας τακτικές τρομοκρατίας και ένα πολύπλοκο δίκτυο πληροφοριών, οι Ταλιμπάν έχουν καταφέρει να επεκτείνουν την αστάθεια σε μεγάλα τμήματα του Αφγανιστάν μέσω μιας παραταμένης εκστρατείας βίας.

Με τις απαγωγές και τις βομβιστικές επιθέσεις να αποτελούν όλο και πιο συνηθισμένο φαινόμενο μέσα στην ίδια την Καμπούλ, ο πόλεμος δε γίνεται τώρα μόνο στις παρυφές της χώρας, αλλά στην καρδιά της. Μια σειρά πρόσφατων επιθέσεων, όπως η τολμηρή επίθεση στη φυλακή της Κανταχάρ

τον περασμένο Ιούνιο, έχουν ενισχύσει το κύρος τους και έχουν αποδείξει την ικανότητά τους να αποφεύγουν τον εντοπισμό τους από τα δίκτυα πληροφοριών της αφγανικής κυβέρνησης, οι Ταλιμπάν έχουν καταφέρει να προσελκύσουν συμπάθεια πέρα από την παραδοσιακή βάση υποτίχειάς τους και έχουν κερδίσει την πολιτική νομιμοποίηση ανάμεσα σε πολλούς Αφγανούς.

Αυτό ήταν ήδη φανερό από το 2007, όταν το ICOS πραγματοποίησε μια έρευνα της κοινής γνώμης για να εκτιμήσει τις αντιλήψεις του πληθυσμού για τους Ταλιμπάν και την απήχηση της προπαγανδιστικής τους εκστρατείας. Επισημανούντας την αυξανόμενη έλλειψη εμπιστοσύνης στο ΝΑΤΟ και στην αφγανική κυβέρνηση, σχεδόν οι μειούστες που προκαλούν το θάνατο αμάχων, μέχρι τα υψηλά επίπεδα ανεργίας και τη χρόνια υπανάπτυξη, παρά τα δισ. δολάρια βοήθειας, οι Ταλιμπάν έχουν καταφέρει να προσελκύσουν συμπάθεια πέρα από την παραδοσιακή βάση υποτίχειάς τους και έχουν κερδίσει την πολιτική νομιμοποίηση ανάμεσα σε πολλούς Αφγανούς.

Τέλος, η έκθεση του ICOS επισημαίνει ότι η «ευκινησία» και η «ενότητα στο στόχο» των ανταρτών, σε σύγκριση με την κυβέρνηση Καρζάι στο χείλος του γκρεμού.

Ο εκπρόσωπος τύπου του

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

■ Πετρελαιϊκή φούσκα

Συντρίφτηκε στις

«Η δαιδαλώδης αγορά των μελλοντικών συμβολαίων πετρελαίου (και όχι μόνο δυστυχώντις) κάνει αδύνατο τον οποιονδήποτε ουσιαστικό έλεγχο (σ.σ. των τιμών), ακριβώς για το λόγο ότι η ατομική ιδιοκτησία είναι ιερή και απαραρτίστη. Επομένως, δεν έχουμε καμία άλλη επιλογή από το

να περιμένουμε πότε η έφερνη κούρσα των τιμών θα συντρίβει στα βράχια της οικονομικής κρίσης που όλοι την περιμένουν να έρθει ακόμα δριμύτερη από τις προηγούμενες φορές» («Κόντρα», Αρ.φ. 515, 21/6/08).

Αυτά που αναφέραμε τον

περασμένο Ιούνιο, υποστηρί-

ζοντας το αδύνατο του ελέγχου των πετρελαιϊκών τιμών από τα κράτη και τις κυβερνήσεις, ήρθαν να επιβεβαιωθούν πανηγυρικά λίγους μήνες μετά. Η τι

Γέμισε ο κόσμος... «κουκουλοφόρους»!

Οι εικόνες της λαϊκής βίας απ' άκρη σ' άκρη στην Ελλάδα έδωσαν ξανά το έναυσμα μιας ανελέητης προβοκατοριογίας από τα γνωστά-γνωστάτα ΜΜΕ, κόμματα και «αναλυτές», με πρώτους και κύριους τους «κομμουνιστές» (της δεκάρας) που αναπτύνονται στις πολυθρόνες του μεγάρου τους στον Περισσό. Ομως η λαϊκή και εργατική βία είναι πάντοτε παρούσα και τους χαλάει τις ήρεμες χειμωνιάτικες νύχτες του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Ιδιού λοιπόν πώς στο εξωτερικό οι «προβοκάτορες»... «αλείφουν το βούτυρο στο φωμί της αντίδρασης»!

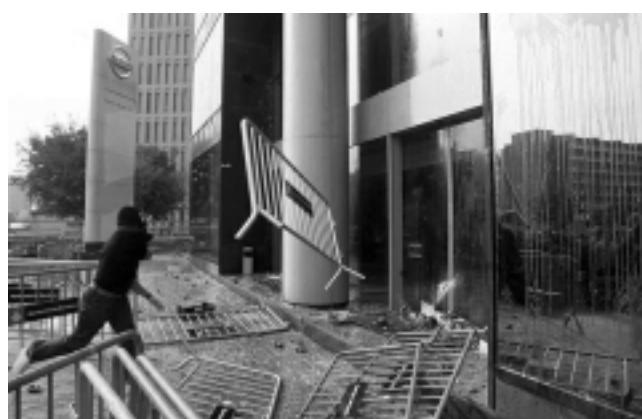
◆ «Ναυτεργάτες εκτοξεύουν μια αυτοσχέδια ρουκέτα εναντίον της αστυνομίας κατά τη διάρκεια διαμαρτυρίας στην Gijon, στη βόρεια Ισπανία στις 11 Νοέμβρη 2008. Οι εργάτες των ιδιωτικών ναυπηγείων της Gijon βγήκαν στους δρόμους διαμαρτυρόμενοι για τις επαπειλούμενες απολύσεις» (Ρόιτερς, 11/11/08).

◆ «Αρκετές εκατοντάδες άνθρωποι που διαμαρτύρονται ενάντια στα σχέδια της Nissan για απολύσεις πρωτωπικού στην εργοστάσιο της στην Ισπανία πέταξαν μπουκάλια, πυροτεχνήματα και περιφράξεις στα γραφεία της γιαπωνέζικης εταιρίας στην Βαρκελώνη την Τρίτη... Οι διαμαρτυρίες συνέπεσαν με τις διαδηλώσεις ενάντια στο κλείσιμο ναυπηγείου στην Gijon, στη βόρεια Ισπανία, όπου οι διαδηλωτές έστησαν οδοφράγματα με καμένα λάστιχα και πέταξαν πυροτεχνήματα» (Ρόιτερς, 11/11/08).

◆ «Έξαριωμένοι από την οικονομική κατάρρευση της Ισλανδίας διαδηλωτές συγκρούστηκαν με την αστυνομία το Σάββατο και τουλάχιστον πέντε άνθρωποι διαμετακομίστηκαν στο νοσοκομείο με τραυματισμούς. Η αστυνομία έριξε στρέι πιπεριού στους διαδηλωτές, όταν αυτοί προσπάθησαν να σαρώσουν το κτίριο της αστυνομίας στην ισλανδική πρωτεύουσα» (Ασοσιέτεντ Πρες,

Ισπανία, ναυπηγεία Gijon

Ισπανία, Nissan

Κίνα, Donguan

22/11/08.

◆ «Η τούρκικη αστυνομία χρησιμοποίησε βία για να διαλύσει χιλιάδες διαδηλωτές που βγήκαν στους δρόμους εδώ (σ.σ. στην Αγκυρα) το Σάββατο, διαμαρτυρόμενοι ενάντια στην κυβερνητική οικονομική πολιτική. Οι αστυνομικοί χρησιμοποίησαν δακρυγόνα και υδραντλίες ενάντια σε διαδηλωτές που πετούσαν πέτρες στην πλατεία Καχίτ, στο κέντρο της Αγκυ-

ρας» (πρακτορείο KUNA, 29/11/08).

◆ «Η αστυνομία εκτόξευσε δακρυγόνα σε περίπου 2.000 ταραχοποιούς στη βόρεια αιγαλιούπολη του Ασουάν την Κυριακή, όταν διαδήλωσαν ενάντια στον πυροβολισμό που επέφερε το θάνατο ενός πωλητή πουλιών, σύμφωνα με έναν αξιωματικό ασφαλείας. Η αστυνομία με την αντί-ναρκωτική ομάδα πέρασε κατά λάθος τον Αμπ-

ντέλ Ραζέκ για έμπορο ναρκωτικών... Με το άκουσμα του θανάτου του Αμπτέλ Ραζέκ οι διαδηλωτές περικύλωσαν το νοσοκομείο στο οποίο μεταφέρθηκε το πτώμα του και το λιθοβόλησαν, σπάζοντας τα παράθυρα» (Γαλλικό Πρακτορείο, 23/11/08).

◆ «Εκατοντάδες απολυμένοι εργάτες προκάλεσαν ταραχές στη βόρεια Κίνα, εν μέσω μιας διένεξης για τις αποζημιώσεις απόδυνης, σπάζοντας τα γραφεία ενός εργοστασίου παιχνιδιών και συγκρουόμενοι με την αστυνομία, ανέφερε ο κρατικός Τύπος την Τετάρτη. Η ταραχή στην επαρχία Γκουανγκντονγκ, το κέντρο της κινέζικης εξαγωγικής ελαφριάς βιομηχανίας, είναι η τελευταία σε μια σειρά από διαμαρτυρίες που έχουν ξεσπάσει σε όλη τη χώρα, καθώς αυξάνεται η ανεργία που σχετίζεται με την πταγκόσμια οικονομική κρίση. Η ταραχή έσπασε την Τρίτη (σ.σ. 25/11/08) το βράδυ στο Ντονγκουάν, ένα από τα κυριότερα εξαγωγικά λιμάνια της Γκουανγκντονγκ, μετά από συγκέντρωση 2.000 εργατών που διαμαρτύρονται για τις αποζημιώσεις τους, ανέφερε η εφημερίδα Guangzhou Daily. "Οι ταραχοποιοί έσπασαν ένα αστυνομικό όχημα και τέσσερα περιπολικά... συγκρούστηκαν με τους φρουρούς... και εισέβιολαν στα γραφεία του εργοστασίου σπάζοντας παράθυρα και καταστρέφοντας εξοπλισμό", σύμφωνα με την εφημερίδα... Γύρω στους 7.000 απολυμένοι εργάτες έκαναν παρόμοια διαμαρτυρία στο Ντονγκουάν τον περασμένο μήνα, μετά από κλείσιμο μιας εταιρίας παιχνιδιών ιδιοκτησίας Χονγκ Κονγκ, μιας από τις μεγαλύτερες στη χώρα» (Γαλλικό πρακτορείο, 25/11/2008).

◆ «Ταραχές έσπασαν από άκρη σ' άκρη στην Κολομβία, μετά από την κατάρρευση της πυραμίδας που άφησε χιλιάδες επενδυτές φαλιρισμένους και ανήσυχους. Η αστυνομία χρησιμοποίησε δακρυ-

γόνα και γκλομπ για να καταστεί τα πλήθη, όταν προσπάθησαν να σφράσουν τα γραφεία των επενδυτικών εταιρίας, σε μια από τις μεγαλύτερες εργοστασιακές ζώνες της χώρας στα περίχωρα του Δελχί τη Δευτέρα. Σε σύγκρουση μετατράπηκε η συνάντηση (σ.σ. των 200 εργατών που απολύθηκαν) με τους πρώην εργοδότες για την επίλυση μιας μακρόχρονης φιλονικίας, στην οποία οι διαδηλωτές εξουδετέρωσαν τους φρουρούς ασφαλείας και χτύπησαν τον κ. Chaudhury και το προσωπικό του. Περίπου 20 άτομα τραυματίστηκαν» (Financial Times, 23/9/08).

◆ «Ο διευθύνων σύμβουλος της Graziano Trasmissioni στην Ινδία, μια ιταλική εται-

ρία ανταλλακτικών αυτοκινήτων, ξυλοκοπήθηκε μέχρι θανάτου στα γραφεία της εταιρίας, σε μια από τις μεγαλύτερες εργοστασιακές ζώνες της χώρας στα περίχωρα του Δελχί τη Δευτέρα. Σε σύγκρουση μετατράπηκε η συνάντηση (σ.σ. των 200 εργατών που απολύθηκαν) με τους πρώην εργοδότες για την επίλυση μιας μακρόχρονης φιλονικίας, στην οποία οι διαδηλωτές εξουδετέρωσαν τους φρουρούς ασφαλείας και χτύπησαν τον κ. Chaudhury και το προσωπικό του. Περίπου 20 άτομα τραυματίστηκαν» (Financial Times, 23/9/08).

ΥΓ: Οταν αυτά γίνονται μακριά από μας, τότε οι «επαναστάτες» του Περισσού δεν έχουν κανένα πρόβλημα ακόμα και να τα επικροτήσουν. Ας μας θυμίσουν όμως πότε οι «ντούροι κομμουνιστές» πέταξαν έστω και μία πετρούλα στους μπάτσους, στις «μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις» τους, για να απαντήσουν έμπρακτα στην κρατική τρομοκρατία;

Ανθρωποθυσίες στο βωμό του κέρδους

Με ρυθμό χιονοστιβάδας συνεχίζονται οι απολύσεις που ανακοινώνουν οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες παγκόσμια.

Τη βδομάδα που πέρασε η Sonny ανακοίνωσε ότι μέχρι τον Απρίλη του 2010 θα απολύσει το 5% των εργοζόμενων (δηλαδή 8.000 άτομα στα 158.500 που εργάζονται στις επιχειρήσεις της σε διάφορες χώρες). Αυτό θα είναι το αποτέλεσμα του κλεισμάτου του 10% των 57 εργοστασίων που λειτουργεί πταγκόσμια και της περικοπής κατά 30% των επενδύσεων στον τομέα των ηλεκτρονικών. Η πτώση των καθαρών κερδών της κατά 71% το τρίτο τρίμηνο του 2008, σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2007, εμφανίζεται ως το επιχείρημα με βάση το οποίο θα προσπαθήσει να δικαιολογήσει τις απολύσεις έτσι ώστε να μην δοκιμαστεί από εργατικές αντιδράσεις.

Απολύσεις ανακοίνωσε και η μεγαλύτερη χαρτοβιομηχανία στη Βόρεια Αμερική, η καναδέζικη AbitibiBowater, η οποία θα περικόψει το 7% περίπου του προσωπικού της (1.100 στους 16.000 εργοζόμενους). Οι απολύσεις αυτές είχαν ανακοινωθεί πριν από την πτώχευση του εκδοτικού ομίλου «Trilobite» (που κατέχει οχτώ μεγάλες εφημερίδες στην Καναδά, Chicago Tribune, Los Angeles Times, Baltimore Sun κ.ά.) ο οποίος αγοράζει το 8% των πωλήσεων χαρτού της AbitibiBowater.

Η Nissan (η τρίτη μεγαλύτερη γιαπωνέζικη αυτοκινητοβιομηχανία, η οποία έχει περάσει υπό τον ελεγχό της Renault) ανέστειλε τις απολύσεις των 1.680 εργατών της στη Βαρκελώνη (πρόκειται για πάνω από το ένα τέταρτο των εργαζόμενων στη εργοστασία της στην Ισπανία), αλλά κατέληξε σε συμφωνία με τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές για προσωρινή μείωση του χρόνου εργασίας (με ανάλογες περικοπές στους μισθούς φυσικά).

Η General Motors θα απολύσει άλλους 2.000 εργάτες από τρία ακόμη εργοστάσια (πέρα από τους 11.000 που έχει ανακοινώσει), μετά την πτώση κατά 41% των πωλήσεων το Νοέμβρη σε σχέση με τον περισσότερο Νοέμβρη.

Ο κατάλογος των απολύσεων δεν έχει τελειωμό. Η κρίση που μαστίζει την παγκόσμιο καπιταλισμό έχει αρχίσει να καταστρέψει τη βασικότερη παραγωγική δύναμη της κοινωνίας, τον εργαζόμενο άνθρωπο, ο οποίος θυσιάζεται για μια ακόμα φορά για να σώσουν τα κέρδη τους οι καπιταλιστές.

μυλόπετρες της κρίσης

ρει λιγότερες μέρες. Δηλαδή, σε μια τιμή που είχαμε να δούμε από το 2003! Μήπως αυτό έγινε εξαιτίας μιας ανάλογης πτώχευσης της ζήτησης σε σχέση με την προσφορά; Φυσικά και όχι. Γιατί μπορεί η ζήτηση να μειώθηκε, όμως όχι σε τέτοιο βαθμό ώστε να προκαλέσει διατα

Χωρίς όρια

Μια πανικόβλητη εξουσία και οι κολαούζοι της (αστικά κόμματα, ΜΜΕ, αστική διανόση) προσπαθούν -μάταια μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές- να λύσουν το γρίφο της νεολαίστικης εξέγερσης που σαρώνει τη χώρα. Δοκίμασαν όλες τις συνταγές, όλα τα μήγματα καταστολής, γλειψίματος, διαιρέσπες, συκοφάντησης, «κοινωνικού αυτοματισμού», όμως τίποτα δεν τους βγήκε.

Από τη στιγμή που η εξέγερση δεν αποφεύχθηκε, όλες οι προσπάθειές τους συγκεντρώνονται στην οριοθέτησή της. Προσπαθούν να βάλλουν όρια, για να πνίξουν μέσα σ' αυτά την οργή, την ενεργυπτικότητα, το δυναμισμό των νέων που εξεγέρθηκαν. Προσπαθούν να καθορίσουν τι είναι αποδεκτό και τι όχι, ποιο είναι το σωστό μέσο πάλης και ποιο όχι. Δέχονται ακόμα και παραβιάσεις της αστυνομικής νομιμότητας (πέτρες και νεράντζια στα αστυνομικά τμήματα), προκειμένου να αποσοβήσουν το μείζον (μολότοφ και οδομαχίες στα κέντρα των πόλεων).

Ομως, οι γνήσιες λαϊκές εξεγέρσεις δεν δέχονται εξωτερικά όρια. Μόνο τα δικά τους εσωτερικά όρια τις περιορίζουν: το κοινωνικό δυναμικό τους και οι αντιφάσεις που αυτό κουβαλά, η εμπειρία, οι κοινωνικές συμμαχίες, το βάθος και η δυναμική του συνειδητού στοιχείου κ.λπ. Και η νεολαιάστικη εξέγερση που σαρώνει την Ελλάδα από τη νύχτα του περασμένου Σαββάτου και έχει γίνει πρώτη είδηση στα ΜΜΕ όλου του κόσμου είναι μια γνήσια λαϊκή εξέγερση. Τα δικά της εσωτερικά όρια καθορίζουν την εξέλιξή της. Έχει ακόμη «καύσιμα», γι' αυτό και ο πολυπλόκαμος αστικός μπχανισμός καταστολής και χειραγώγησης αδυνατεί να της βάλει όρια, αδυνατεί να την χαλιναγωγήσει ή να την εκτονώσει. «Βαίνουμε προς εκτόνωση» ήταν το μήνυμα που ερχόταν από το Μαξίμου αργά το απόγευμα της Τετάρτης. Ή... εκτόνωση εκφράστηκε το πρωί της Πέμπτης με πολιορκούμενα και πετροβολούμενα αστυνομικά τμήματα σε όλο το λεκανοπέδιο της Αττικής, με πύρινα οδοφράγματα και συγκρούσεις με τα ΜΑΤ στα πιο απίθανα σημεία. Το ιδεολόγημα των «λίγων κουκουλοφόρων» κατέρρευσε αυτόματα και στη θέση τους μπήκαν «τα δικά μας παιδιά».

Πού θα πάει αυτή η εξέγερση; Το ερώτημα αυτή τη στιγμή είναι ιερόσυλο. Οποιος δηλώνει ότι κατανοεί τις κινητήριες αιτίες της εξέγερσης, οφείλει να περάσει από την κατανόση στην πράξη. Οποιος δηλώνει αλλοιλέγγυος οφείλει να κάνει την αλλοιλέγγυη πράξη. Καθήκον μας ΑΥΤΗ ΤΗ ΣΠΙΓΜΗ είναι να βοηθήσουμε τη νεολαίστικη εξέγερση να διευρύνει τα εσωτερικά της όρια, να ξεπεράσει αντιφάσεις, να απλωθεί, να στεριώσει. Η απάντηση στην κρίση του καπιταλισμού και στις καταστροφικές της συνέπειες πήρθε από εκεί που «δεν το περιμέναμε». Η πορεία της ταξικής πάλης δεν είναι υπόθεση επιτελικών σχεδιασμών και σχεδίων επί χάρτου. Στο δρόμο, μέσα στις ζωγόνες φωτιές της εξέγερσης, εκεί είναι η θέση όλων μας, εκεί θα συναντηθούμε, θα δώσουμε και θα πάρουμε.

■ Σε διατεταγμένη υπορεσία (1)

Ολα τα δελτία ειδόσεων το βράδυ της Κυριακής ήταν αυτό που θα λέγαμε «συμμαζέμενα». Απέφυγαν την πολλή προβοκατορολογία και καταστροφολογία, αντιλαμβανόμενα ότι ακόμα και στη συνειδηση των «νοικοκυραίων» δεν είναι δυνατόν να αντισταθμίσεις εύκολα τη δολοφονία ενός 15χρονου παιδιού, όχι σε συνδήκες σύγκρουσης και οδομαχιών, αλλά κυριολεκτικά εν ψυχρώ. Κάπι που έκανε ακόμα και ο δεξιός πρόεδρος των μεγαλεμπόρων, δηλώνοντας πως όταν έχεις το δάνατο ενός παιδιού, δε μπορείς να μιλάς για τις ζημιές. Ολα τα δελτία «συμμαζέμενα», λοιπόν, πλην ενός. Αυτού του ΣΚΑΙ. Παπαχελάς και Παπαδημητρίου, σε διατεταγμένη υπηρεσία κυριολεκτικά, έβαζαν στην ίδια μοίρα τη δολοφονία του 15χρονου με τις συγκρούσεις που αυτή προκάλεσε, για να αποφανθούν –και μάλιστα όχι μια φορά– ότι «δεν υπάρχει κοάτος».

■ Σε διατέταγμένη υπηρεσία (2)

Τη Δευτέρα τη σκυτάλη πήραν πολλοί. Και πρώτα-πρώτα τα φιντάνια του MEGA, από Τρέμη μέχρι Πρετεντεράκο. Δεν είναι μόνο αυτά που έλεγαν περί «κουκουλοφόρων», «γνωστών αγγνώστων» και «αντιεξουσιαστών» [ξαφνικά, γέμισε η Ελλάδα αντιεξουσιαστές]. Είναι και οι διάφορες θεωρίες που επιστράτευσαν μέσα στον πανικό τους και στην προσπάθεια να κάνουν πιστευτή τη φασιστική τους προπαγάνδα. Ο Καψής δήλωνε με το γνωστό ύφος του ηλίθιου που νομίζει ότι λέει κάτι εξυπνό, ότι είναι απόλυτα φυσικό, όταν οι μαδητές κατεβαίνουν στο δρόμο, «να πετάξουν και μια πέτρα», όχι όμως μολότοφ και φωτιές! Ο ίδιος άνθρωπος που όχι πολύ παλιότερα ζητούσε την κεφαλή επί πίνακι όποιου πετούσε μια πέτρα, τώρα τη θεωρεί «φυσική πράξη» ενός εφήβου. Λες και θα ρωτήσεις κανείς τον Καψή και τους ομοίους του τι μέσα θα χρησιμοποιήσει. Λες και υπάρχει καμιά διαφορά ανάμεσα στα διάφορα μέσα που χρησιμοποιούνται. Δεν κάνει τον κόπο να κατέβει σε μια μαχητική διαδήλωση να τους δώσει επί τόπου τις συμβουλές του;

Ο Πρετεράκος τους ξεπέρασε όλους. Απαγόρευσε να χαρακτηρίζουμε κρούσμα κρατικής Βίας τη δολοφονία του Αλέξη. Ήταν μια προσωπική πράξη, ένας προσωπικός τσαμπουκάς ενός αστυνομικού. Τίποτ' άλλο. Δηλαδή –αναρωτιόταν με το γνωστό

χολερικό του ύφος – αν ένας αστυνομικός σκοτώσει τη γυναίκα του σε ένα έγκλημα τη μής, θα πούμε ότι ήταν εκδήλωση κρατικής βίας; Προφανώς, ένας μπάσος που σκοτώνει ενώρια υπηρεσίας και για λογαριασμό της υπηρεσίας, δηλαδή του κράτους, είναι το ίδιο με έναν που διαπράτει ένα έγκλημα τιμήρις! Αξιος ο μισθός τους, αλλά πρέπει κάτι πιο έξυπνο να βρουν.

■ Σε διατεταγμένη υπηρεσία (3)

Παλαιό Φάληρο, λίγο μετά την κηδεία του Αλέξη. Μάζα νεολαίων πορεύ-

προσπαθούσαν να ανακόψουν την πορεία των διαδηλωτών. Στο καπάκι, εμφανίζεται ρεπόρτερ του MEGA που έχει κάλυκα που της παρέδωσαν αυτόπτες μάρτυρες, οι οποίοι οι της είπαν ότι οι πυροβολισμοί ήταν πολλοί, όπως πολλοί ήταν και οι Ζητάδες και καθόλου εγκλωβισμένοι. Δέκα λεπτά αργότερα, έδειχαν βίντεο με τον Ζητά να πυροβολεί, ευρισκόμενος τουλάχιστον πενήντα μέτρα μακριά από τους διαδηλωτές, χωρίς ν' αντιμετωπίζει κανένα κίνδυνο!

Η αστυνομία μιλούσε για εγκλωβισμένο σε περιπολικό αστυνομικό που κινδύνευε και ο Σόύπολος, μαζί με την υπόλοιπη χο-

■ Δολοφόνοι και βέβηδοι

Τι γύρευαν τα ΜΑΤ στην κηδεία του αδικοχαμένου Αλεξανδρου; Τι γύρευαν οι δολοφόνοι στον τόπο του εγκλήματος; Χιλιάδες άνδρωποι, όλων των ηλικιών και διάφορων πεποιθήσεων πήγαν εκεί για να ξεπροβοδίσουν το νεκρό πατέρα του. Άλλοι οργισμένοι, άλλοι απλώς βουρκωμένοι. Άλλοι σιωπηλοί και άλλοι με συνδήματα. Οι διμοιρίες ήταν εκεί, μερικές δεκάδες μέτρα από το νεκροταφείο, σε κοινή δέα. Προκλητικοί, για να τους δουν όλοι. Κι ας είχε ζητήσει ο ίδιος ο δεξιός δήμαρχος Φαλήρου να μην υπάρχει αστυνομική στρατιωτική

Η πρόκληση δε μπορούσε να μείνει αναπάντητη. Το σύνδημα «μιάτσαι-γουρούνια-δολοφόνοι» ακούστηκε πρώτα από το εσωτερικό του νεκροταφείου, όπου ήταν συγκεντρωμένοι οι συμμαθητές του Αλέξανδρου. Αστραπαία απλώθηκε έξω και κίνησε τα χειλή χιλιάδων ανδρών. Κι όταν η κηδεία τέλειωσε, ομάδες νεολαίων κινήθηκαν ενάντια στα ένστολα γουρούνια, δίνοντας την πρέπουσα απάντηση στην πρόκληση τους. Μια απάντηση ταιριαστή όχι μόνο με τις αγωνιστικές παραδόσεις, αλλά και με το ίδιος που διαχρονικά έχει αναπτύξει ο ελληνικός λαός. Ένα ήδος που απαιτεί το σεβασμό τους νεκρούς. Ένα ήδος που με κυβερνητική αντολή περιφρόνησαν οι δολοφόνοι.

ρωδία του MEGA επαναλάμβαναν την άποψή της σαν πιστά παπαγαλάκια.

■ Η οργή έγινε πράξη

Κυριακή μεσημέρι. Η ογκώδης, οργισμένη διαδήλωση ξεκινά από το Μουσείο και κινείται στην Πλατεία με κατεύθυνση την Αλεξανδρα. Κάμερες και συστήματα ασφάλειας καταστρέφονται συνεχώς. Οι πρώτοι ΜΑΤάδες εμφανίζονται από την Ιουλιανού. Οι διαδηλωτές ξεσπούν σε οργισμένα συνθήματα: «μπάσοι, γουρούνια, δολοφόνοι». Στο σημείο που βρισκόμαστε η πλειοψηφία δεν είναι νέοι. Είναι άνδρωποι μιας κάποιας ηλικίας, απ' αυτούς που ενδεχομένως να έχουν αποδοκιμάσει στο παρελθόν αυτό το σύνθημα σαν «απολίτικο». Ηρδε η ώρα να κάνουν έμπρακτα την αυτοκριτική τους. Ένας πενηντάρης και βάλε, καλοντυμένος, αρπάζει μια κοτρόνα, σκαρφαλώνει με δυσκολία (είναι και η ηλικία βλέπετε) στη ζαροντινέρα που χωρίζει τα δυο ρεύματα της Πλατείας, διασχίζει κάθετα το απέναντι ρεύμα, κάνει μερικά μέτρα στην Ιουλιανού και την εκσφενδονίζει καταπάνω στους ΜΑΤάδες, ενώ οι υπόλοιποι ξεσπούν σε χειροκροτήματα. Η κοτρόνα δεν έφτασε ποτέ στο στόχο της. Παραίταν μεγάλη κι αυτός που την πέταξε δεν είχε τη δύναμη να τη φτάσει. Ομως, η κίνησή του είχε τεράστια συμβολική σημασία. Ήταν μια ακόμη έμπρακτη αυτοκριτική για τα όσα έχουν ειπωθεί (δυστυχώς όχι μια φορά) ενάντια στο κομμάτι εκείνο του κινήματος που συγκρούεται με την καταστολή. Ήταν η πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια που συναντήθηκαν στο δρόμο και στην πράξη η λεγόμενη εξωκοινοβουλευτική αριστερά με τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο, χωρίς προβοκατορολογία περί «κουκουλοφόρων» και «γνωστών αγνώστων».

Αυτό που έχει σημασία είναι αυτή η ενότητα να διατηρηθεί και στο μέλλον. Δε δέλουμε να εκφράσουμε ούτε αισιοδοξία ούτε απαισιοδοξία. Απλώς το σημειώνουμε.

■ Συναδέλφωση στα χαρακώματα

Παιδιά με σκουφιά και κασκόλ της ΑΕΚ, του Ολυμπιακού, του Πλαναδηναϊκού μαζί στους δρόμους και τα οδοφράγματα του αγώνα. Τους είδαμε παντού. Στις πορείες, στην κηδεία του Αλέξανδρου, στο Σύνταγμα, στη Νομική, στο Πολυτεχνείο. Η συσσωρευμένη οργή, το μίσος ενάντια στην κρατική καταστολή, όλα αυτά που χρόνια τους πνίγουν και που εξεράγουν ξαφνικά με πυροκρητή τη δολοφονία του Αλέξανδρου, έσβησαν τις οπαδικές διαφορές και τις τεχνητές έχδρες, αντιπαραδέσεις και συγκρούσεις και τους ένωσαν όλους μαζί στο δρόμο. Πάντα τέτοια, παιδιά, και να δυμόσαστε αυτές τις μέρες και στο μέλλον.

■ Δεκανίκια της κυβέρνησης

Δυο εντελώς διαφορετικά ρεπορτάζ σε δυο εφημερίδες την ίδια μέρα, σχετικά με την ιατροδικαστική εξέταση της σφρούτης δολοφονημένου Αλέξανδρου.

Ριζοσπάστης: «Ωστόσο, στο ερώτημα εάν ο ειδικός φρουρός πυροβόλησε απευθείας το νεαρό ή αν η σφαίρα εξοστρακίστηκε δε δόθηκε απάντηση, καδώς στη συνέχεια δια γίνεται και βαλλιστικός έλεγχος στα εργαστήρια της Αστυνομίας».

Τα Νέα: «Οι ιατροδικαστές διαπίστωσαν πως η σφαίρα έφερε μικρή αλλοίωση, γεγονός που αρχικά δεν απέλεισε το σενάριο που υποστήριξε από την αρχή ο Κορκονέας, ότι δηλαδή πυροβόλησε στο έδαφος και στη συνέχεια η σφαίρα εξοστρακίστηκε. Η προσεκτικότερη όμως εξέταση της σφρούτης του άτυχου 15χρονου απέκλεισε οριστικά τον ισχυρισμό του. Η φορά της σφραίρας που τραυμάτισε δανάσμα τον Αλέξη Γρηγορόπουλο ήταν από πάνω προς τα κάτω. Σε περίπτωση εξοστρακισμού της, όπως επισημάνουν στα ΝΕΑ έμπειροι αξιωματικοί της ΕΛΑΣ, δια έπειτε η φορά της σφραίρας να ήταν αντίστροφη και να είχε χτυπήσει το παιδί από κάτω προς τα επάνω».

Τι είναι αυτό που έκανε το «Ριζοσπάστη» να δημοσιεύει ένα ημιτελές (για να μην πούμε ψευδές) και πάντως αποπροσανατολιστικό ρεπορτάζ; Φαντάζομαστε πως δεν έχουν κανένα λόγο να αβαντάρουν το δολοφόνο. Αβαντάρουν, όμως, την κυβέρνηση, που δια της ήταν πιο βολική η ερμηνεία της δολοφονίας «χωρίς πρόδηση».

■ Παπιά τους τέχνη

Γιατί να απορούμε για την εχδρική στάση του Περισσού απέναντι στη σημειωνή εξέγερση της νεολαίας; Πότε αυτή η αντεπαναστατική κλίκα συντάχθηκε με ένα γήινο εξεγερτικό κίνημα που συγκρούεται στους δρόμους με την αστική εξουσία και τη δεσμική νομιμότητα; Πότε; Το 1973, βάφτισαν τους εξεγερμένους του Πολυτεχνείου «πράκτορες του Ρουφογάλη και της ΚΥΠ». Το 1975 χαρακτήρισαν έργο «χουντικών σταγονιδίων» και «πράκτορων της Ασφάλειας και της ΚΥΠ» δυο μεγαλειώδεις εργατικές κινητοποιήσεις που κατέληξαν σε άγριες συγκρούσεις με την Αστυνομία. Το 1979, στα προεόρτια της Ιανουαρίου Επαναστασης που τούκισε το ματοβαμένο καθεστώς του σάχη, μιλούσαν για «προβοκάτορες που σπάνε τράπεζες». Είναι συνεπείς.

■ Τη Δευτέρα στο Ευρωκοινοβούλιο

Ξανά στο προσκήνιο η Οδηγία Μπολκενστάιν

Από την ερχόμενη Δευτέρα αρχίζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η συζήτηση πάνω στην Κοινή Θέση του Συμβουλίου Υπουργών Εργασίας της ΕΕ των 27 κρατών επί του σχεδίου οδηγίας με την οποία ελαστικοποιείται ακόμη περισσότερο η οδηγία 88 του 2003. Με την οδηγία 88 δίνεται η δυνατότητα στους καπιταλιστές να απασχολούν τους εργάτες και εργαζόμενους μέχρι 13 ώρες την ημέρα και 65 την εβδομάδα για ένα χρονικό διάστημα δύο μηνών και τους υπόλοιπους δύο μήνες να μειώνουν τις ώρες απασχόλησης ώστε σε διάστημα 4 μηνών να είναι 48 ώρες κατά μέσο όρο η εβδομαδιαία απασχόληση.

Αυτή η οδηγία είχε συζητηθεί για πρώτη φορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 10 Μάρτη του 2005 και είχαν ψηφιστεί μερικές τροπολογίες της. Ομως, η τροπολογία 20

του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την οποία ζητούνται να καταργηθεί η ρήτρα εξαιρεσης από το άρθρο 6 της οδηγίας μέσα σε τρία χρόνια (με την εξαίρεση μπορούσαν οι καπιταλιστές να απασχολούν τους εργάτες για 65 ώρες τη βδομάδα), δεν έγινε δεκτή από το Συμβούλιο Υπουργών και την Κοινή Θέση που έγινε στις 4 Νοέμβρη του 2008. Ακόμη, τόσο ο εισηγητής όσο η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχαν συμφωνήσει σε άλλες τρεις τροπολογίες:

α) Οτι δύο ο χρόνος εφημερίας (ακόμη και ο λεγόμενος ανενεργός) θεωρείται χρόνος εργασίας.

β) Οτι μπαίνουν αυστηρότερες προϋποθέσεις για την υπέρβαση του εβδομαδιαίου χρόνου των 48 ωρών κατά τη διάρκεια της τριετίας.

γ) Οτι κατά τον υπολογισμό του συνολικού χρόνου εργασίας λαμβάνονται υπόψη όλες οι συμβάσεις του

χρόνου εργασίας σε ό,τι αφορά εργαζόμενους σε περισσότερες θέσεις.

Περιμένουμε την επόμενη βδομάδα για να δούμε τι στάση θα κρατήσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εάν δηλαδή θα ξαναφήσει και τις τέσσερις αυτές τροπολογίες. Εάν τις υιοθετήσει ξανά, τότε θα πρέπει να ξανατοποθετηθούν το Συμβούλιο Υπουργών και η Κομισιόν πάνω στις τέσσερις τροπολογίες. Αναλυτικά θα ξαναμιλήσουμε μετά τις ψηφοφορίες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σε κάθε περίπτωση, όμως, το Κοινοβούλιο δεν αμφισβήτησε την Κοινή Θέση του Συμβουλίου και της Κομισιόν και δεν κλείνει το δρόμο στη δυνατότητα των καπιταλιστών να απασχολούν τους εργαζόμενους 65 ώρες τη βδομάδα. Ας αφήσει, λοιπόν, τη δημαρχία ο Δ. Παπαδημούλης, που προσπάθησε να πιστωθεί τις τροπολογίες αυτές και το σπουδαίοτερο να τις παρουσιάσει ως πολύ σημαντικές, που αναιρούν δίθεν την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.

ICOS: «Οι Ταλιμπάν έχουν μόνιμη παρουσία στο 72% του Αφγανιστάν»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4
ΝΑΤΟ χαρακτήρισε την έκθεση αναξιόπιστη ως προς το ποσοστό (72%) του αφγανικού εδάφους στο οποίο οι Ταλιμπάν έχουν μόνιμη παρουσία, υποστηρίζοντας ότι έχουν μόνιμη παρουσία μόνο στο νότιο και στο ανατολικό Αφγανιστάν, δηλαδή σε λιγότερο από το 50% του εδάφους. Ομως ακόμη κι έτσι, τα πράγματα δεν αλλάζουν. Εδώ και αρκετό καιρό, έχουν δει το φως της δημοσιότητας πολλά ρεπορτάζ, και αναλύσεις που αποδεικνύουν ότι οι Ταλιμπάν έχουν επεκτείνει την παρουσία και τις στρατιωτικές τους επιχειρήσεις πέρα από το νότιο και ανατολικό Αφγανιστάν, ότι έχουν αποκτήσει ισχυρές βάσεις σε επαρχίες όπως το Κόντρας και οι κινήσεις του αμερικανικού Πενταγώνου την επιβεβαιώνουν, παρόλο που ο εκπρόσωπος του ΝΑΤΟ έσπευσε να τη χαρακτηρίσει αναξιόπιστη.

Σύμφωνα με την εφημερίδα «The New York Times» (7/12/08), η νέα ταξιαρχία που θα σταλεί στο Αφγανιστάν τον ερχόμενο Ιανουάριο θα αναπτυχθεί κοντά στην Καμπούλ. Επίσημα αποκαλείται οι Ταλιμπάν στις επαρχίες Logar και Wardak και να εξασφαλίστει αρκετή ασφάλεια για την ανάπτυξη της προπ

Συμμαχητές στον αγώνα

Πρέπει κανείς να είναι τυφλός ή «στημένος» (όπως η γερεσία του Περισσού, για παράδειγμα) για να μη θεωρεί ότι αυτό που εκτυλίσσεται στην Ελλάδα από τη νύχτα του περασμένου Σαββάτου είναι μια **γήραια εξέγερση της νεολαίας**. Μια εξέγερση που όμοια της δεν έχουμε ξαναγνωρίσει από την πτώση της χούντας και μετά. Τα χαρακτηριστικά που κάνουν αυτή την εξέγερση να ξεχωρίζει είναι η μαζικότητα, η εκρηκτικότητα και το όπλωμά της σε όλη τη χώρα. Δεν είναι καθόλου τυχαίο, ότι η εξέγερση αυτή είναι πρώτη ειδοποίηση σε όλα τα ξένα ΜΜΕ, ενώ σε μερικές ευρωπαϊκές χώρες (Ιταλία, Γερμανία, Γαλλία) εκφράζονται φόβοι για φαινόμενο ντόμινο.

Σπεύδουμε να διευκρινίσουμε πως τα όσα δημοσιεύουμε σ' αυτό το φύλλο δεν μπορούν να καλύψουν το τεράστιο αυτό θέμα. Μερικές νύξεις είναι. Αλλωστε, την ώρα που κλείνει η ώλη της εφημερίδας μας η εξέγερση βρίσκεται ακόμα σε εξελίξη, παρά μια μικρή εικόνα κάμψης, η οποία όμως μπορεί να αποδειχτεί μαγική. Την Πέμπτη το πρωί ήταν η σειρά των μαθητών, που σε όλο το λεκανοπέδιο της Αττικής πολιόρκησαν και πετροβόλησαν αστυνομικά τμήματα, έστησαν οδοφρόγματα και συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ, να δώσουν τη δική τους απάντηση σ' αυτό που διοχέτευε την Τετάρτη το κυβερνητικό επιτελείο περί «εκτόνωσης». Σε κάθε περίπτωση, στα ΑΕΙ και ΤΕΙ θα έχουμε συνέχεια μέχρι τις γιορτές, ενώ δεν αποκλείται να έχουμε κύμα καταλήψεων και στα σχολεία, παρά τις οδηγίες Στυλιανίδη προς τους καθηγητές να ακολουθήσουν ελαφρύ πρόγραμμα με μπόλικες εκδρομές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις. Το κλίμα έχει αλλάξει άρδην στις σχολές. Χαροκτηριστικά είναι αυτά που έγιναν την Πέμπτη στο ΤΕΙ Αθήνας και το Πάντειο (ενδεχομένως και σε άλλες σχολές, για τις οποίες εμείς δεν εξάχαμε πληροφόρηση). Οι Κύττες πήγαν από τα χαράματα και έλειπαν τις σχολές, λέγοντας στους φοιτητές που πήγαιναν για μαθήματα να φύγουν! Σε λίγες ώρες μαζεύτηκαν φοιτητές, έσπαισαν το κνήτικο «λοκόουτ», έκαναν συνελεύσεις και αποφάσισαν καταλήψεις με ανοιχτές τις σχολές για τους φοιτητές και όποιον άλλο. Ας μη βιάζεται, λοιπόν, κανένας να κηρύξει το τέλος της εξέγερσης. Για την εξέλιξη της θα αποφασίσουν οι μάζες των νέων που βγήκαν στους

δρόμους και συγκρούστηκαν με την εξουσία.

■ Πυροκροτητής

Η εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου λειτούργησε σαν πυροκροτητής που προκάλεσε την έκρηξη σε μια εύφλεκτη ώλη που είχε μαζευτεί εδώ και καιρό. Ακόμη και αστοί αναλυτές το έχουν σημειώσει αυτό. Είναι αυτοί που ξέρουν πως τα αστυνομικά μέτρα δεν αρκούν και πως το μόνο που καταφέρνουν είναι απλά να ανακυκλώνουν το πρόβλημα. Αυτοί που εισηγούνται ένα πλέγμα ρεφορμιστικών μέτρων που να μπορέσουν να ενσωματώσουν στη λογική του συστήματος ένα κομμάτι της «μετέωρης» νεολαίας. Με θλίψη τους, όμως, ακούνε εκείνους που ασκούν διακυβέρνηση να υποστηρίζουν πως δεν υπάρχουν περιθώρια (οικονομικά) για τέτοιες... πολυτελείες.

Τι είναι αυτό που έχει συσσωρευτεί πάνω στη νεολαία; Είναι η φυσική βία της εξουσίας, αλλά και η «συμβολική βία» που απορρέει από τον οικονομικό καταναγκασμό, που ξεπήδα από κάθε πόρο του συστήματος. Το σύστημα σκοτώνει όνειρα και ελπίδες, καταδικάζει σε ανέχεια, σε ανεργία, σε απελπισία. Το εκπαιδευτικό σύστημα καταπίεζε, αποβλακώνει, μετατρέπει ανθρώπους σε ρομποτάκια στο όνομα της αναζήτησης μιας ελπίδας σε μελλοντική καριέρα. Την ίδια στιγμή, όμως, οι νέοι που σκοτώνονται για να βρουν μια θέση στο πανεπιστήμιο, βλέπουν δίπλα τους, ήταν αυτά που έφεραν σε πέρας το έργο της δημιουργικής καταστροφής και της σύγκρουσης με τις δυνάμεις καταστολής. Δεν ήταν τα παιδιά των εύπορων συνοικιών, που όμως –πρέπει να σημειωθεί– ότι στο βαθμό που συμμετέχουν δεν έδειξαν εχθρότητα έναντι των συνυμήλικων τους, δεν έδειξαν να αντιστρατεύονται τα σπασμάτα. Ήταν τόση η οργή και το μίσος που νίκησε κάθε κομφορμισμό.

Επίσης, πρέπει να σημειωθεί, ότι είναι η πρώτη φορά μετά από χρόνια που η λεγόμενη εξωκοινοβούλευτική οριστερά συμπορεύτηκε με τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο, χωρίς τη συνήθη προβοκατορολογία και μπαχαλολογία. Η φορά των γεγονότων επέβαλε τη «θέλησή» της. Υπάρχουν, βέβαια, πολλά για να ειπωθούν, αλλά αυτά είναι για μεταγενέστερο χρόνο. Προς το παρόν σημειώνουμε ως θετική εξέλιξη το γεγονός ότι η μεγάλη μάζα των ανθρώπων που πήγαν άμεσα μέρος ή στήριξαν αυτή την εξέγερση αποαλλοχτήκε (προσωρινά ή μόνιμα είναι κάτι που μένει να αποδειχτεί) από την κριτική της βίας. Με ικανοποίηση ακούσαμε ομιλητές στο ομφιθέατρο της Νομικής να εξαίρουν τη μαχητικότητα και την αποτελεσματικότητα του αναρχικού

καταστρέφεις το παλιό, κυριολεκτικά ή συμβολικά, ανοιγεις δρόμο για την αναζήτηση του καινούργιου, ακόμα και αν δεν το έχεις βρει. Ακόμη και αν δεν το αναζήτας. Είναι σίγουρο ότι θα το αναζητήσεις στο μέλλον.

■ Η φωτοχολογία στο προσκήνιο

Αυτό το κίνημα είναι τόσο πλατύ και πολυποικίλο που δε μπορεί εύκολα να χωρέσει στα κοινωνιολογικά σχήματα των αστών διανοούμενων. Σε μια πρώτη ανάγνωση εμφανίζεται ως διαταξικό, αφού βλέπει κανείς ακόμα και παιδιά από εύπορες συνοικίες να πολιορκούν αστυνομικά τμήματα και να πετούν νεράντζια και πέτρες. Αν, όμως, προσέξεις κανείς τον κόσμο πλατύ και πολυποικίλο που είχαν ξεκινήσει στην Αθήνα, ήταν κυρίως, ενώθηκαν γρήγορα νεολαίαί οι που βρέθηκαν στο κέντρο της Αθήνας και έμαθαν τι είχε συμβεί. Ταυτόχρονα, μικρότερα πλήθη ανθρώπων βγήκαν στο δρόμο σε μια σειρά άλλες πόλεις.

Τη νύχτα του Σαββάτου, λίγες ώρες μετά την πρώτη νύχτα, που οι πάντες βγήκαν στο δρόμο απροετοίμαστοι.

■ Μέρα με τη μέρα

Τη νύχτα του Σαββάτου, λίγες ώρες μετά την πρώτη νύχτα, που οι πάντες βγήκαν στο δρόμο απροετοίμαστοι. Ιατί υπήρχε κόσμος, υπήρχε διάθεση και οι συγκρούσεις κράτησαν μέχρι αργά τη νύχτα σε διάφορα σημεία, ενώ οι μπάτσοι προσπαθούσαν να βγάλουν τον κόσμο από το δρόμο και να τον εγκλωβίσουν σε Νομική, Πολυτεχνείο και ΑΣΟΕΕ.

Τη Δευτέρα το απόγευμα, το πλήθος μεγάλωσε. Εγινε τετραπλάσιο. Οι απειλές δεν έπιασαν τόπο. Η προβοκατορολογία που είχαν ξεκινήσει τα ΜΜΕ δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα. Οι δυνάμεις της καταστροφής έκαναν και αυτή τη φορά την εμφάνιση τους. Πανεπιστημίου και Σταδίου δεν έμεινε τίποτα όρθιο. Πολυτελή αυτοκίνητα παραδόθηκαν στις φλόγες. Άλλα μετατράπηκαν σε οδοφράγματα. Ήταν φανερή η ευχαρίστηση των μεγάλης ηλικίας διαδηλωτών καθώς έβλεπαν τους νέους να καταστρέφουν. «Σπάστε τα όλα» ήταν η φράση που ακουγόταν από πολλά χειλή. Δυσαρέσκεια καμία, αντίδραση καμία, εκτός από μερικά στελέχη του μηχανισμού του ΣΥΡΙΖΑ, που έμειναν μόνοι τους με το γιούχα στο στόμα, χωρίς κανείς να τους δίνει σημασία.

Την Κυριακή το μεσημέρι, χωρίς καμιά ουσιαστική προετοιμασία, μαζεύτηκαν 10.000 άνθρωποι στο Μουσείο. Σε ήρεμες εποχές οι χώροι που καλούσαν στην προείδηση δεν έδειξαν εχθρότητα έναντι των συνυμήλικων τους, δεν έδειξαν να αντιστρατεύονται τα σπασμάτα. Ήταν τόση η οργή και το μίσος που νίκησε κάθε κομφορμισμό.

Την Κυριακή το μεσημέρι, χωρίς καμιά ουσιαστική προετοιμασία, μαζεύτηκαν 10.000 άνθρωποι στο Μουσείο. Σε ήρεμες εποχές οι χώροι που καλούσαν στην προείδηση δεν έδειξαν εχθρότητα έναντι των συνυμήλικων τους, δεν έδειξαν να αντιστρατεύονται τα σπασμάτα. Ήταν τόση η οργή και το μίσος που νίκησε κάθε κομφορμισμό.

Την Τετάρτη τα ίδια. Οι πουλημένοι γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ και της ΆΔΕΔΥ αποφάσισαν να μη κάνουν απεργιακή πορεία, αλλά να στήσουν μια πρόχερη μικροφωνική στο Σύνταγμα, να εκφωνήσουν μερικούς δεκάρικους (ούτε είκοσι λεπτά δεν κράτησε τη σεμινή τελετή) και να ορμήσουν με το πρώτο σύνθημα. Εκεί ήταν που για πρώτη φορά έκαναν αισθητή την παρουσία τους.

Σε όλο το μήκος της Πατησίων από το Μουσείο μέχρι τη συμβολή με την Αλεξάνδρας δεν έμεινε κάμερα στη θέση της, δεν έμεινε τράπεζα χωρίς σπασμένη πρόσωψη. Κι όμως, κανείς δεν διαμαρτυρήθηκε, κανείς δεν έδειξε να ενοχλείται. Ιδιαίτερη απορία στην προστασία της βίας. Γιατί ακόμα και οι «νοικοκυραίοι» ήταν στο Φανάρι ή κάποιος Καλαμπόκας θ' ανοίξει το κεφάλι κάποιου παιδιού. Ακόμα και το «που είναι το κράτος να μας προστατεύει;» ακούστηκε πολύ λίγο από στόματα «νοικοκυραίων» εν αντιθέσει με τα στόματα των λυσσασμένων Πρετεντεράκηδων και λοιπών τηλεαστέρων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, στριμώχτηκε και άρχισε τις καταγγελίες, μαζί με κάτι πατερναλιστικές αναλύσεις του κώλου που διαχωρίζαν τους «κουκουλοφόρους» από τη «νεολαία μας», όμως ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε έπαιξε ούτε παίζει κανένα ρόλο στην εξέλιξη αυτού του κινήματος. Απλώς, καταθέτει κι αυτός τη συμβολή του στη

με την εξεγερμένη νεολαία

συγκρότηση του «εθνικού μετώπου» της μπουρζουαζίας.

Εκείνο που θελουμε να σημειώσουμε είναι ότι δεν πρέπει να υπάρξει κανενάς είδους απολογητική για τις καταστροφές που προκαλεί η εξέγερση. Οι ιστορικές αναφορές στις εξεγέρσεις, σε όλη τη διαδρομή της ανθρώπινης ιστορίας, είναι αισφαλώς χρήσιμες, όμως υπάρχουν στοιχεία της επικαιρότητας που μπορούμε και πρέπει να χρησιμοποιήσουμε. Ποιοι είναι αυτοί που μιλούν για καταστροφές; Οι τραπεζίτες που έχουν καταληστεύσει τον κόσμο; Οι πολιτικοί που έχουν πλιαστικολογήσει το Δημόσιο; Ποιοι είναι αυτοί που χύνουν κροκοδελια δάκρυα για εργαζόμενους που θα χάσουν μεροκάματα; Ο Μίχαλος που πρότεινε να δουλεύουν οι εργαζόμενοι τρεις μέρες την εβδομάδα;

Τι καταστράφηκε στην Αθήνα; Σύμβολα της πολιτικής και κοινωνικής εξουσίας καταστράφηκαν. Ιδιοκτησίες εκείνων που ρουφάνε το αίμα και τον ιδρώτα του εργαζόμενου λαού. Σύμβολα μιας φεύγοντος ευημερίας. Καταστράφηκαν και μικρομάγαζα, μιας λένε. Ελάχιστα είναι αυτά στην Αθήνα (δεν ξέρουμε

τι έχει γίνει σε άλλες πόλεις). Και δεν έχει κανένα νόημα να λέμε αυτό έπειτε να καταστροφεύει, αυτό όχι. Σε μια αυθόρυητη εξέγερση δε μπαίνουν όρια. Οπως δε μπήκαν όρια στην εξέγερση του Λος Αντζελες το 1992, του Παρισού το 1994, των γαλλικών προαστίων το 2005. Οπως δεν μπήκαν όρια σε όλες τις μεγάλες εξεγέρσεις και επαναστάσεις της Ιστορίας, που είχαν και αικρότητες και αδικίες. Δε μετράει έτσι η Ιστο-

ρία τα επεισόδιά της. Ετσι μετράνε την ταξική πάλη εκείνη που τη θέλουν είτε ανύπαρκτη είτε κανολιζομένη από την αιστική νομιμότητα. Και στο τέλος-τέλος, η κυβέρνηση είναι υπεύθυνη γι' αυτό το κίνημα, η κυβέρνηση είναι υπεύθυνη για τις καταστροφές, αυτή ας τα βρει με τους ιδιοκτήτες.

Μια εξέγερση έχει τους δικούς της στόχους, αυτοί την απασχολούν, μ' αυτούς πρέπει να ασχοληθεί. Είχε στό-

χους αυτή η εξέγερση; Ακούγεται κι αυτό κι δεν πρέπει να το αφήσουμε αναπάντητο, γιατί είναι κι ένα από τα κομβικά ζητήματα της προβληματικής μας από εδώ και πέρα.

Πάλι σε ένα πρώτο επίπεδο, αυτή η νεολαίστικη εξέγερση φαίνεται να μην είχε στόχους. Φαίνεται σαν ένα τυφλό έστρασμα οργής ενάντια σ' αυτά που πνήγουν μεγάλα τμήματα της νεολαίας. Αν ξύσουμε λίγο την επιφά-

νεια, όμως, θα ανακαλύψουμε πολλούς στόχους, που όπως συμβαίνει πάντοτε σε τέτοιας έκτασης αυθόρυμητα κινήματα δεν μπορούν να διατυπωθούν, γιατί τα κινήματα αυτά δεν είναι πολιτικά συγκροτημένα.

Δεν έχει στόχους και αιτήματα ο μαθητής; Τόσα χρόνια, τόσα κύματα καταλήψεων δεν διατύπωσαν στόχους, όπως για παράδειγμα η ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που θα απαλλάξει τα παιδιά από το όχθος των εξετάσεων;

Δεν έχει στόχους και αιτήματα ο φοιτητής; Τότε τι εξέφρασαν δυο μεγάλα κύματα καταλήψεων (το τρίτο πάει να ξεκινήσει τώρα) ενάντια στο νόμο-πλαίσιο, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης και στη νομιμοποίηση των κολεγίων;

Δεν έχει στόχο ο άνεργος νέος που «λιώνει» στις καφετέριες και στους προθαλάμους των επιχειρήσεων, συχνά φιλώντας κατουρημένες ποδιές για μια θέση εργασίας;

Δεν έχει στόχο ο εργαζόμενος νέος των 700 ευρώ που η ζωή του είναι σκέτη μαυρίλα, που δε μπορεί ούτε σπίτι να νοικιάσει και αναγκάζεται να κατοικεί με τους γονείς

Το εκρηκτικό μείγμα συναισθημάτων που προκαλεί το φόνος του Αλέξη Γρηγορόπουλου σε όλους τους νέους στην Ελλάδα και την Ευρώπη (σοκ, θλίψη, θυμός, αιχδία, οργή) δε θα μπορούσε να οδηγήσει σε ένα σεβάσιμο πένθος. Κι αυτό γιατί οι νέοι άνθρωποι δεν έχουν φτάσει στο σημείο του να αποδέχονται να θρηνήσουν για τον συνήθως αργό μα τούτη τη φορά αικαριαίο θάνατο στον οποίο τους προορίζει ένα σύστημα που στρέφεται από τη φύση του ενάντια στη ζωή. Το θάνατο που ζουν κάθε μέρα της ζωής τους, οι νέοι άνθρωποι μπορούν να τον ξεγελούν, να τον περιπαίζουν ή να τον αιφνιδιάσουν, όχι όμως και να τον σέβονται. Το πρώτο πάγωμα που φέρνει ένα συμβάν τραγικό, όπως η εν ψυχρώ αυτή εκτέλεση ανθρώπου, που ανέλαβε ένας από τους φύλακες του θανάτου, μετατρέπεται εξίσου αικαριαία σε οργή. Οργή δίκαιη και συγκλονιστική που όποιον αναδύεται μόνο να γιγαντώνεται μπορεί, όχι να ελέγχεται. Ο νεκρός γίνεται σύμβολο της πολυεπίπεδης αιτιολογίας που βιώνει κάθε νέος άνθρωπος, κάθε νεόπτωχος της αναπτυγμένης και πολιτισμένης Δύσης, της τριτοκοσμικής Ελλάδας. Στο βίαιο θάνατό του, ο καθένας μας βλέπει να συμπικνώνεται η βαρβαρότητα που επιτρέπει στην καλύτερη περίπτωση την επιβίωση, δεν αποτρέπεται σε κάθε περίπτωση την εξαθλίωση.

Επρεπε να χτυπηθεί θανάσιμα ο Αλέξης Γρηγορόπουλος ώστε να υπο-

Όταν η εικόνα δεν αρκεί

στεί η ελληνική κοινωνία το πιο ευεργετικό χτύπημα των τελευταίων δεκαετιών, ώστε να πάρει σάρκα και οστά η οριστική κατάσταση που βιώνουν οι νέοι της, μαθητές, φοιτητές, εργαζόμενοι, αλλά και οι μετανάστες της. Η εξέγερση που πυροδοτήθηκε με αυτόν τον τρόπο τρομάζει τις μειοψηφίες που απειλούνται από αυτήν, προβληματίζει ίσως όσους την παρακολουθούν με απάθεια εξ αποστάσεως, γεμίζει άγρια χαρά αυτούς που τη ζουν, αυτούς που δρουν μέσα στην παράλογη διαύγεια της. Τον Αλέξη Γρηγορόπουλο πρέπει να τον ευχαριστήσουμε γιατί με το χαμό του φανέρωσε σε όλον τον πλανήτη μια πρωματική εικόνα της σύγχρονης Ελλάδας: μας έδειξε όχι μόνο το πέρσο προχωρημένο είναι το στάδιο της οικονομικής, κρατικής και πολιτικής κατάντιας, αλλά κάτι ακόμα σπουδαιότερο: ότι οι αιματηρές μνήμες της χώρας δεν είναι νεκρές κι ότι οι νέοι της δεν έχουν μεταλλαχθεί ολοκληρωτικά σε γλάστρες που ποτίζονται με λαϊφρσταϊ.

Είναι κάποιες μέρες και ώρες που είναι σχεδόν ανυπόφορο να είσαι θεατής. Από το Σάββατο το βράδυ, όσοι βρισκόμαστε μακριά από την Αθήνα παραμένουμε κολλημένοι στις οθόνες των κομπιούτερ μας μέχρι τελικής εξάντλησης. Καταναλώνουμε βουλι-

μικά τηλεοπτικά ρεπορτάζ και πάνελ, βίντεο, φωτογραφίες, άρθρα και δημοσιεύματα κάθε ειδους, μας δε μας φτάνει. Η αίσθηση πως παρακολουθούμε τα γεγονότα από τόσο μακριά, χωρίς να μπορούμε να συμμετέχουμε σε καμιά διαδικασία φέρνει ένα μούδισμα, μια νευρικότητα που παραμένει εγκλωβισμένη σε φιλολογικές κουβέντες και στην ακτινοβολία της οθόνης. Ομως η εξέγερση αποδεικνύεται μεταδοτική. Σε πολλές πόλεις της Ευρώπης αλλά ακόμη και στης ΗΠΑ, οι έλληνες κάτοικοι κατακλύζονται από οργή, οι μη έλληνες καθρεφτίζονται στα όσα συμβαίνουν, όλοι μαζί νιώθουν το χρέος για αλληλεγγύη επιπλακτικό.

Στο Παρίσι, οι ελληνικής καταγωγής φοιτητές και εργαζόμενοι βρίσκονται σε μια κινητοποίηση που σε κάποιους μεγάλους σε λικιά θυμίζει την εποχή της χούντας και της μεταπολιτευσης: μια αυθόρυμητη κινητοποίηση που συστειρώνει έως και τα άκρα, από τους ελασφρότατα αριστερούς της λεγόμενης Ελληνικής Κοινότητας που κάνει δείπνα με τον Πρέσβη στης εθνικές επέτειους ως τους πιο ριζοσπαστικούς νέους του εξωκοινοβουλευτικού χώρου που συμμετέχουν στα πρόσφατα φοιτητικά κινήματα σε Ελλάδα και Γαλλία. Κι αν ο μεγαλύτερος αριθμός κινητο-

ποιείται σε πρώτο επίπεδο απλά και μόνο για να εκφράσει την οργή του για το φόνο του παιδιού από τον ασύδοτο φασίστα πιστολέρο του κράτους, δεν είναι ωστόσο λίγοι αυτοί που αντιλαμβάνονται την εξελίξει εξέγερση ως την πλέον φυσιολογική, αν όχι υγιή, αντίρραση των νέων.

Δευτέρα βράδι, μερικά μέλι μεταξύ γνωστών αρκούν για να συγκεντρωθούν 80 άτομα ελληνικής καταγωγής που παλεύουν απόχωρα να συμβιβάσουν τις ετερόκλητες πολιτικές τους ταυτότητες ώστε να γράψουν ένα κείμενο αλληλεγγύης και καταγγελίας της κρατικής καταστολής που να απευθύνεται στα γαλλικά μέσα ενημέρωσης, καθώς αυτά αναπαράγουν σταθερά την εκδοχή που παίρνουν έτοιμη από το υπουργείο Εσωτερικών. Τρίτη πρωί, 70 περίπου άτομα επιχειρούν συμβολική κατάληψη στο Ελληνικό Προξενείο του Παρισιού που περικυλώνεται από τη γαλλική αστυνομία. Η απόπειρα αποτυχάνει και μετατρέπεται σε διαδήλωση διαμαρτυρίας έξω από το προξενείο. Τετάρτη μεσημέρι, με πρωτοβουλία γάλλων αναρχικών, γύρω στα 70 άτομα διαδηλώνουν έξω από την Ελληνική Πρεσβεία: Οι γάλλοι διαδηλωτές κρατούν πανό με συνθήματα αλληλεγγύης στους έλληνες φοιτητές και

εργάτες που εξεγείρονται, ενώ μαθαίνουν να φωνάζουν σε άπταιστα ελληνικά «μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι». Από το βράδυ της Τετάρτης, και μετά από συνέλευση 100 περίπου απόμων στο Ελληνικό Σπίτι της φοιτητικής εστίας του Παρισιού (συμπετέ

■ Ενας αυτόπτης μάρτυρας περιγράφει τη σκηνή της δολοφονίας

«Αυτός που βρισκόταν δεξιά, ο συνοδηγός μάλλον, τραβάει το πιστόλι, παίρνει στάση βολής ξεκάθαρα, σημαδεύει ευθεία και ρίχνει δυο φορές»

ΟΝίκος είναι ένας από τους αυτόπτες μάρτυρες της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Τον βρήκαμε την Τετάρτη, στην απεργιακή συγκέντρωση και του ζητήσαμε να μιας διηγηθεί πι ειδε. Μας έκανε εντύπωση ότι, παρά το φορτισμένο κλίμα των ημερών, δεν προσπάθησε να διανθίσει τη διήγησή του με καταγγελίες και κραυγές. Σκεφτόταν την κάθε λέξη του, λες και κατέθετε ως μάρτυρας σε δικαστήριο. Παραθέτουμε ολόκληρη τη διήγησή του.

Βρισκόμαστε με έναν σύντροφο στο καφενείο του Γιλμάζ στην Ναυαρίνου. Καθόμασταν εκεί, καθόμασταν από το απόγευμα περίπου. Κάποια στιγμή, αντιλαμβανόμαστε, αντιλαμβάνομαι γιατί έβλεπα προς το δρόμο, το περιπολικό να έρχεται στη συμβολή Ζωδόχου Πηγής και Ναυαρίνου. Σταματάει προκλητικά. Μια παρέα παιδιών, πιο κάτω, στη Τζαβέλλα, αντιδρούν σε αυτή την

πρόκληση, πετώντας κάποια κουτάκια και κάποια στιγμή και ένα γυάλινο μπουκάλι. Οι μπάτσοι κάθε αλλό παρά φρούνται. Συνεχίζουν να είναι προκλητικοί, βγαίνουν και οι δυο έξω από το αμάξι και μάλιστα ο ένας ρίχνει μια κρότου-λάμψη. Πολύ πιθανόν με εκτοξευτήρα. Σκάει μπροστά στα παιδιά, διαλύνονται προς στιγμή, αυτοί μπαίνουν μέσα στο περιπολικό και στρίβουν στη Ναυαρίνου προς τη

Χαριλάου Τρικούπη.

Εκείνη την στιγμή κατεβαίνουν τα MAT, μια διμοιρία

που ήταν γωνία Χαριλάου Τρικούπη και Ναυαρίνου. Κάθονται διακριτικά στη γωνία,

ελέγχοντας την κατάσταση. Μετά κατεβαίνουν πεζή οι δυο ειδικοί φρουροί, περπατούν προς το δρόμο και κατεβαίνουν προς τα παιδιά. Στέκονταν στη συμβολή των οδών. Δεν μπήκαν στον πεζόδρομο και μετά από μια πολύ σύντομη ανταλλαγή διαχιφισμών ακούγεται ο πυροβολισμός. Εγώ όταν άκουσα την κρότου-λάμψη στη κώμη κα να δω τι γίνεται. Νόμισα ότι τελείωσε εκεί το συμβάν, γιατί τους είδα να φεύγουν. Μετά ξανακατεβαίνουν, δεν μπορούσα να καταλάβω ποιος ήταν ο λόγος που ήθελαν να κατέβουν ξανά. Να ζητήσουν τα ρέστα; Να κάνουν τι;

Ηταν μια πολύ σύντομη

ανταλλαγή ύβρεων, δεν την άκουσα, αλλά φάνηκε. Εγώ έβλεπα κυρίως τους μπάτσους, δεν έβλεπα τα παιδιά κάτω στη Μεσολογγίου. Κράτησε δευτερόλεπτα. Αυτός που βρισκόταν δεξιά, ο συνοδηγός μάλλον, τραβάει το πιστόλι, παίρνει στάση βολής ξεκάθαρα, σημαδεύει ευθεία και ρίχνει δυο φορές.

Κατεβαίνω, τρέχω προς τα κάτω. Λέω στο σύντροφο που καθόμαστε μαζί, ότι είναι πυροβολισμό αυτοί, δεν είναι πλαστικές σφαίρες. Εχω

Τόσα χρόνια δίσεκτα μέσα σε μιαν ώρα...

Τόσα χρόνια τώρα έχουν τη νεολαία στην πρίζα. Τόσα χρόνια τώρα την έχουν λιώσει με τη σιδερένια φτέρνα τους.

Πάνω στο πετού της δοκιμασαν τις εκπαιδευτικές τους «μεταρρυθμίσεις». Στράγγισαν τα όνειρά της για μόρφωση, πετώντας βίαια έξω απ' το σχολείο χιλιάδες παιδιά. Στις μυλόπετρες των πανελλαδικών εξετάσεων, που κατά καιρούς αλλάζουν μόνο περιτύλιγμα, συνθίλισαν οι ελπίδες και τα όνειρα, θυσιάζεται η ζωτική ανάγκη της ιλικίας να γευτεί τη χαρά της ζωής (;) και στο βωμό τους στενάζουν οι φτωχικοί οικογενειακοί προϋπολογισμοί. Το βιολί συνεχίζεται και στο χορό προστίθενται συνεχείς ταξικοί φραγμοί, που κάνουν τις διακηρύξεις για μαζική πρόσβαση στα πανεπιστήμια σκόνη.

Στα σχολεία η νεολαία αναστέναζε. Σχεδόν ανύπαρκτες οι ευκαιρίες και οι στιγμές για δημιουργική ανάζητηση και έκφραση και οι εξαιρέσεις στον κανόνα μόνο χάρις στις σκληρές προστάθμειες ελάχιστων στο σύνολο «φωτισμένων» εκπαιδευτικών. Τιμάται ο παπαγαλισμός σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένου και αυτού της κοινωνικής συμπεριφοράς του καθωστρεπτισμού, του συντηρητισμού, της υποτομής και εξοβελίζονται η κριτική σκέψη και το ανήσυχο πνεύμα.

Στα δικαιολογημένα μαθητικά ξεσπάσματα μια ολόκληρη κοινωνία (η μεγάλη πλειοψηφία για την ακρίβεια), εξουθενώμενή απ' τις συνέχεις κατραπακιές, απογοητευμένη, δεμένη στις αλυσίδες του έντονου

ατομικισμού της εποχής μας, στέκεται συχνά στην καλύτερη περίπτωση σκεπτικιστικά απέναντι τους, αδυνατώντας να συμπαραταχθεί και να αγωνιστεί στο πλευρό τους.

Απ' όσους περάσουν στα πανεπιστημιακά αφικθείται, απελειωτές οι συλλογές πανεπιστημιακών πτυχίων, που γρήγορα γίνονται απλά κ..χαρτα. Χιλιάδες οι άνεργοι πτυχιούχοι. Καθημερινή η απαξιώση στη ζωή της πανεπιστημιακής μόρφωσης. Η αγορά περνά από πάνω της σαν οδοστρωτήρας και τη σαρώνει. 10ωρη και 12ωρη εργασία για καμιά χιλιάδα ευρώ, στην καλύτερη περίπτωση, των πολυπτυχιούχων. Η πατροπαράδοτη ευχή «μάθε παιδί μου γράμματο» έχει γίνει βεβαιωμένα πια πουλή που πέταξε. Ολιγόμηνες συμβάσεις για τους τυχερούς, πολύωρη μισθωτή εργασία καμουφλαρισμένη εκβιαστικά με αποδείξεις παροχής υπηρεσιών, μεγάλα χρονικά διαστήματα στις στρατιές των ανέργων και μεγάλου βαθμού ετεροαπασχόληση. Και στο βάθος η αναγνώριση των μαγαζιών των «κολεγίων», με τις ευλογίες του ερωταϊκού κεφαλαίου, που μοιράζουν «πτυχίο» σε όσους έχουν την οικονομική δυνατότητα, τα οποία οσονούπωθα ισοτιμηθούν με τα πτυχία των δημοσίων ΑΕΙ-ΤΕΙ, για την απόκτηση των οποίων έλιωσαν πάνω απ' τα βιβλία χιλιάδες νέοι.

Μεγάλη αβεβαιότητα για το μέλλον. Τίποτε πια, απ' όσα θεωρούντων ικανοποιητικά «εισιτήριο» για εξασφαλιστικό μόνιμης, σταθερής δου-

λείας, δεν είναι ικανό να εξασφαλίσει μια θέση στον ήλιο. Εργασία ανασφάλιση, αμειβόμενη με 400 ευρώ, φόρος και τρομοκράτηση μπροστά στο φάσμα της ανεργίας. Η οικογενειακή ατμόσφαιρα στα σπίτια των εργαζόμενων φορτωμένη προβλήματα. Ανεργα παιδιά που συντηρούνται από τους γονείς, αικόμη και σε μεγάλη ηλικία (στη λεγόμενη παραγωγική ηλικία), πατεράδες και μονάδες που χάνουν τις δουλειές τους, που φυτοζωάν και αγωνιούν για το τι θα τους ξημερώσει και εξευτελισμός γενικός της οικογενειακής αξιοπρέπειας μπροστά στους πολιτικά δόλων των βαθμίδων των μηχανισμών, προκειμένου ένα μέλος της οικογένειας να βρει μια κουτσοθέση (κατακριτέα άλλοτε στα χρόνια της ζωντανής συλλογικότητας), ας πούμε σαν σεκιουριτάς.

Βρομία παντού. Αστική πολιτική και πολιτικοί ως το λαιμό στα σκατά των σκανδάλων. Φαγοπότι μέχρι αιδίας εις υγείαν των «κοροίδων» (των λαϊκών στρωμάτων δηλαδή), χορός δισεκατομμυρίων γύρω από τους λίγους, με συνδαιτυμόνες αστούς πολιτικούς, λαμπρόγια και ποπτάδες.

Σύσσωμος ο αστικός πολιτικός κόσμος στρέφεται ο καθείς με τον τρόπο του και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, ενάντια στη νεολαία. Άλλος ανοιχτά με κατασταλτικά μέτρα, με προτάσεις νόμου, άλλος καλυμμένα, με νουθεσίες καθωστρεπτισμού (και στην ουσία υποτομής), όταν από την άλλη είναι συνυπεύθυνος για το στήσιμο της νεολαίας στον τοίχο, ακόμη και συχνά συκοφαντημένη).

Τόσα χρόνια δίσεκτα μέσα σε μια μαθητή. Στους δρόμους, βάζοντας τα γυαλιά σε όλους «εμάς» τους οσφυοκάμπτες, τους απαθείς τους ξεχασμένους στο «παραπρητήριο του καναπέ». Δικαιολογημένη και ευεξήγητη η οργή, το «τυφλό» ξέσπασμα της νεολαίστικης αντιβίας.

Κάποια σκουλήκια έσπευσαν να πουν πως το ξέσπασμα της βουβής ως τώρα οργής της νεολαίας δεν είχε νόημα, αφού ο δολοφονημένος Αλέξης δεν ήταν παιδί φτωχής λαϊκής οικογένειας. Τα φασιστοειδή μυαλά τους αδυνατούν να συλλάβουν πως σ' αυτές τις τρυφερές ηλικίες είναι ιδιαίτερα αυξημένο το αίσθημα του δικαίου, της αλληλεγγύης (που μπερδεύεται έντονα με τη φιλία), της ελευθερίας, που συνάμα με το θυμό και την οργή για τα αδιέξοδα που τους παρέχει απλόχερα το σύστημα-, δικαιολογημένων και την ανταπόκριση της νεολαίας στο γεγονός της δολοφονίας, αλλά και τους προβληματισμούς και το «ψάξιμο» παιδιών προερχόμενων από μεσαία στρώματα, αφού η κατάσταση έχει τελειώσει το «ελληνικό όνειρο» για ευρύτερα στρώματα και η ληκία δεν έχει επιτρέψει αικόμα σ' ένα βαθμό την ενσωμάτωση μέσα από τον οικογενειακό και κοινωνικό περίγυρο.

Ζεστασία το νεολαίστικο ξέσπασμα μες το καταχείμαντο. Σάλπισμα για τους αγώνες του μελλοντος. Γ' αυτό και όλος ο εσμός έπεσε να το φάει. Βάζει την βαριά του σφραγίδα πάνω στο σκληρό γεγονός της δολοφονίας ενός αμούστακου παιδιού.

Γιούλα Γκεσούλη

ξανακούσει, ήταν πολύ ξερός ο ήχος, αλλά τρέχω προς τα κάτω. Εχουν τραβήξει το παιδί λίγο πιο πίσω, στη συμβολή Τζαβέλλα και Μεσολογγίου. Είναι η παρέα του και το παιδί είναι ξαπλωμένο κάτω στο έδαφος. Του έχουν σηκώσει τη φανέλα και φαίνεται καθαρά μια μικρή οπή με λίγο αίμα στο ύψος της καρδιάς, αριστερά στον θώρακα και στην κοιλιά. Δεν είμαι σίγουρος αν ήταν οπή, φαινόταν κάτι με αίμα. Εν πάσῃ περιπτώσει, το θέμα είναι ότι το παιδί δεν αιμορραγούσε, δεν είχε διαμπέρες τραύμα. Ελεγον κάποιοι ότι πρόσκειται για πλαστικές σφαίρες. Άλλα παρόλα αυτά δεν είχε καμία επικοινωνία το παιδί, κοιτούσε προς το κενό. Προσπάθησαν να του κάνουν μαλάζεις, τεχνητή αναπνοή και κάποια στηγμή έκανε δυο φορές επιθανάτιο ρόγχο. Δηλαδή, προσπάθησε να ανασάνει, τινάχτηκε το σώμα του και η δεύτερη φορά του ήταν η τελευταία. Κάποια κοπέλα που ήταν εκεί, μεγαλύτερη σε ηλικία, είπε ότι το παιδί είναι νεκρό.

Τα παιδιά στην Μεσολογγίου και Τζαβέλλα ήταν περίπου 10-15 άτομα, ηλικίες 15, 16, 17, πιθανότατα όλα ανήλικα. Οταν έγινε η δολοφονία και συνειδητοποιήσαμε πλέον ότι μάλλον είναι νεκρός, επικράτησε πανικός και οδυρμός στα παιδιά. Προ-

σπαθήσαμε να βρούμε αυτοκίνητο να το πάμε στο νοσοκομείο. Κάποιος κάλεσε ασθενοφόρο, ήρθε γρήγορα. Οταν ήρθε το ασθενοφόρο να πάρει τον νεκρό Αλέξη, το σταματήσαμε πριν φύγει, γιατί είχε σωριαστεί ένα άλλο παιδί κάτω από λιποθυμία. Οταν τον πήραν, συνειδητοποιήσαμε ότι ήταν νεκρός, αν και δεν θέλαμε να το πιστέψουμε αν δεν ήμασταν 100% σίγουροι.

Μετά, με τον σύντροφο που είναι και δικηγόρος πήγαμε κι εμείς κατευθείαν στον Ευαγγελισμό, όπου έραμε ότι θα πάνε το παιδί. Οταν φτάσαμε, εμφανίστηκαν τζιτάκια ΟΠΚΕ και ασφαλίτικα, ένα τζιτάκι με διακριτικά και ένα χωρίς, και λίγο ύστερα ήρθαν και ΜΑΤ. Κάποια στιγμή ωράσαμε ειδικευόμενους γιατρούς αν μπορούν να επιβεβαιώσουν την αιτία θανάτου του -ότι ήταν νεκρός το γνωρίζαμε καθ' οδόν, από τη λεφωνική επικοινωνία- και μας είπαν ότι δεν μπορούν να ξέρουν, δίχως να έχουν κάνει νεκροτομή, αλλά φαίνοταν μια οπή στο αριστερό ημιθωράκιο. Ήταν σοκαριστικό, δεν μπορούσα να σκεφτώ ή να λειτουργήσω σωστά. Συναίσθημα: απόγνωση πρώτα, οργή, μίσος αμέσως μετά. Ήταν μια ψυχρή δολοφονία, απρόκλητη και αναίτια.

Χρονικό μιας προαναγγελθείσας δολοφονίας

Το σύνθημα ρίχτηκε από την κυβέρνηση: μεμονωμένο περιστατικό. Το πήραν τα ΜΜΕ και το έκαναν σημαία τους. Οι στιγμές δεν επέτρεπαν, βλέπετε, διαφοροποιήσεις επί της ουσίας. Ο εχθρός, η εξεγερμένη νεολαία, στεκόταν απέναντι, «μιλούσε» με την πανάρχαια γλώσσα της λαϊκής αντιβίας και έπρεπε όλες οι υπόλοιπες κοινωνικές δυνάμεις να συστηρωθούν. Με ή χωρίς σάλτσα περί «κλίματος στην αστυνομία», «ασυδοσία», «ανικανότητας της γησείας», «ελλιπός εκπαιδευσης» κ.λπ., όλοι συνασπίστηκαν γύρω από τον πυρήνα του «μεμονωμένου περιστατικού»: ένας ξεσαλωμένος μπάτσος σκότωσε εν ψυχρώ ένα παιδί, στο πλαίσιο επιδειξης προσωπικού τσαμπουκά.

Ακόμα και η επιτηδευμένη οργή μετά το απολογητικό υπόμνημα του δολοφονημένου και τις προκλητικές δηλώσεις Κούγια την ίδια στρατηγική εξυπηρέτησαν. Να φανεί δηλαδή πως έχουμε να κάνουμε με έναν ψυχρό δολοφόνο, που παρειέφρησε στην Αστυνομία, και όχι με την ίδια την Αστυνομία ως θεσμό του αστικού κράτους. Να, δείτε την αντίθεση -λένε στους πολίτες- η πολιτική και πολιτειακή ηγεσία εξέφρασε τον αποτροπιασμό της, ο Παυλόπουλος ζήτησε τόσες φορές συγνώμη, ενώ ο δολοφόνος είναι αμετανότος, μην το χρωνούμε στο κράτος.

Οσοι βιολεύονται μ' αυτή τη λογική ας βολευτούν. Ας μη δηλώνουν έκπληκτοι, όμως, αν την επόμενη φορά μια άλλη

σφαίρα από αστυνομικό όπλο χτυπήσει ένα άλλο παιδί. Γιατί όλοι δηλώνουμε τώρα οργισμένοι, πρόσοι όμως εκφράσαμε τα ίδια αισθήματα σε ένα σωρό ανάλογα περιστατικά στο παρελθόν. Δεν χρειάζεται να πάμε στη δολοφονία του Καλτεζά ή των Κουμή-Κανελοπούλου, μας αρκούν μερικά χρόνια πίσω.

Ποια ήταν η αντίδραση της εργαζόμενης ελληνικής κοινωνίας, όταν μπάτσοι και συνοριοφύλακες σκότωναν εν ψυχρώ μετανάστες, κατά προτίμηση Αλβανούς, και προέβαλαν τη γελοία και προκλητική δικαιολογία όπι έτρεχαν, σκόνταψαν και τα όπλα τους εκπυροσκρήτησαν τυχαία; Γιατί δε βγήκαμε τότε στο δρόμο, ενώ γνωρίζαμε πολύ καλά ότι έλεγον ψέματα; Γιατί δεχτήκαμε το κουκούλωμα αυτών των εν ψυχρώ εγκλημάτων;

Ποια ήταν η αντίδραση της εργαζόμενης ελληνικής κοινωνίας, όταν πριν δύο χρόνια ένας άλλος ειδικός φρουρός έβγαλε το πιστόλι του και έριξε δυο φορές κατά διαδηλωτών φοιτητών, επειδή πέταγαν μπογιές σ' ένα κρατικό κτίριο;

Ποια ήταν η αντίδρασή μας όταν πριν από ελάχιστες εβδομάδες ένας πακιστανός μετανάστης έπερψε σε χαντάκι και σκοτώνταν, κυνηγημένος από μπάτσους, όχι γιατί διέπραξε κάποιο αδίκημα, αλλά επειδή αντέδρασε στους συνεχείς εξευτελισμούς και το ξυλοκόπημα που δέχονται όταν σταλίζουν επί μιάμιση μέρα στην ουρά για να μπορέσουν να υποβάλουν μια αίτηση χορήγησης

ασύλου;

Ποια ήταν η αντίδρασή μας όταν απάγονταν Πακιστανοί εργαζόμενοι και αυτό το έγκλημα κουκουλωνόταν με το πιο προκλητικό τρόπο από την κυβέρνηση; Οταν ασφαλίτες βασάνιζαν μετανάστες σε αστυνομικό τμήμα και απαθανάτιζαν τις σκηνές για να πουλάνε μαγικά στους συναδέλφους τους;

Ας το πάρουμε χαμπάρι, επιτέλους. Η εν ψυχρώ δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου δεν ήταν ούτε τυχαίο μεμονωμένο περιστατικό. Ήταν η τελευταία πράξη στο χρονικό ενός προανηγέλθέντος θανάτου. Κάποια στιγμή θα συνέβαινε και αυτό. Η νεολαία βράζει, η νεολαία ασφυκτιά, η νεολαία βιώνει την καθημερινή συμβολική βία του οικονομικού καταναγκασμού και των αδιεξόδων, αλλά και τη φυσική βία του μηχανισμού καταστολής. Και αντίρρι, δεν σκύβει το κεφάλι. Ποια είναι η απάντηση στην αντίδρασή της; Περισσότερη καταστολή. Οταν οι μπάτσοι απιμώρητα μακελεύουν φοιτητών, επειδή πέταγαν μπογιές σ' ένα κρατικό κτίριο; Ποιος θα τους σταματήσει;

Η ευκαιρία για δύλους τους εργαζόμενους είναι τώρα, αυτές τις μέρες. Η νεολαία εξεγέρθηκε, έκαψε, κατέστρεψε, έστειλε μηνύματα. Η πλειοψηφία των εργαζόμενων περιορίστηκε σε δάκρυα και βουβή συμπαράσταση, αντί να κάνει αυτή την εξέγερση δική της υπόθεση, δίνοντάς της νέα ώθηση.

Ξεσαλωμένοι μπάτσοι και αντίσταση στους δρόμους

Οένας (ειδικός φρουρός) κατέβηκε με το πιστόλι στο χέρι στα Εξάρχεια αποφασισμένος να σκοτώσει ένα από τα «τσογλάνια» που τολμηρούν να γιουχάρουν αυτόν και τον συνάδελφό του. Και τα κατάφερε. Η σφαίρα βρήκε στόχο και έκοψε το νήμα της ζωής ενός 15χρονου παιδιού.

Ο άλλος (ΜΑΤατζής) έβγαλε το πιστόλι και απειλούσε διαδηλωτές, λίγες ώρες μετά τη δολοφονία, δείχνοντας σε όλους πέρα από τον περιστατικό ήταν η δολοφονία του παιδιού.

Στην ίδια πορεία (μεσημέρι Κυριακής) σημάδευαν στο ψωχνό με τα ασφυξιογόνα διαδηλωτές μεγάλης ηλικίας που απλώς πορεύονταν φωνάζοντας συνθήματα (η νεολαία ήταν σε συνεχή κίνηση και δύσκολα μπορούσαν να την πετύχουν). Ενας από δαύτους σημάδεψε από απόσταση τριών μέτρων και χτύπησε με ασφυξιογόνα χειροβομβίδα στο μέτωπο το παιδί που πήγαινε στο νεκροταφείο του Παλιού Φαλήρου για την κηδεία του Αλέξη. Ήταν εκεί επιδιώκοντας τη σύγκρουση. Γι' αυτό τους είχαν στείλει οι προ-

με και ενώ προσπαθούσαμε μ' ένα χαρτομάντηλο να σταματήσουμε το αίμα που έτρεχε στο μέτωπό του και να τον βοηθήσουμε να αναπνεύσει, διότι είχε ταυτόχρονα ειστενεύσει την επικίνδυνη σκόνη του ασφυξιογόνου, πέταξαν νέα χημικά με στόχο να φύγουμε και να τον αφήσουμε αβοήθητο.

Τους ειδαμε με τα ίδια μας τα μάτια να προκαλούν τα πήγαιναν στο νεκροταφείο του Παλιού Φαλήρου για την κηδεία του Αλέξη. Ήταν εκεί επιδιώκοντας τη σύγκρουση. Γι' αυτό τους είχαν στείλει οι προ-

θρώπους με κοστούμια και γραβάτες, που βρίζοντας στήριζαν τον πετροπόλεμο των παιδιών που μαθαίνει να μισεί την κοινωνία, γιατί μόνο έτοι μπορούν ν' ασκήσουν τον καταστατικό τους ρόλο. Τι κάνεις απέναντι σ' αυτό το σώμα; Δυο επιλογές έχεις: ή πατζεις το ρόλο του κακομιόρη καρπαζοεισπράκτορα, που σκύβει το κεφάλι, γυρίζει την πλάτη, τις τρώει και μετά καταγγέλει την κροτική καταστολή ή φροντίζεις να οργανώσεις μαχητική αντίσταση. Τι σημαίνει μαχητική αντίσταση όλοι το ξέρουμε. Σημαίνει πέτρες, ση-

τά δεν εκπλαγήκαμε. Δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνουν, ούτε πρόκειται να σταματήσουν. Η αστυνομική τρομοκρατία είναι

κτακτο στρατοδικειο No 5

Αμεση, καθημερινή ενημέρωση για τα τεκταινόμενα στη δίκη μπορείτε να έχετε από την ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr

■ 10η συνεδρίαση Παρασκευή, 5.12.08

Ο Ζήσης, φυσικά, «δεν ανευρέθη», όπως ενημέρωσε η Ασφαλεία το δικαστήριο με έγγραφο της. Οποία έκπληξη! Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο δεν είχε ανευρεθεί και στη δεύτερη δίκη. Ήταν τέτοιο το στραπάτσο που είχε υποστεί στην πρώτη δίκη, ώστε εκρίθη απαραίτητο έκπτο να εξαφανιστεί. Άλλωστε, το ρόλο του τον είχε επιτελέσει την εποχή της κορύφωσης της τρομούστερίας. Τι θα γίνει, όμως, με τα πρακτικά της πρώτης δίκης, που περιέχουν και την κατάθεσή του; Θα αναγνωστούν; Άν είναι έτσι, θα μπορούν ακόμα και ουσιώδεις μάρτυρες να μην εμφανίζονται να καταθέσουν και το δικαστήριο να διαβάζει τις καταθέσεις τους, χωρίς τη δυνατότητα των κατηγορούμενων να τους εξετάσουν στο ακροατήριο. Εποι, όμως, δεν γίνεται δίκη στο ακροατήριο, αλλά απλώς διεκπεραίωση μέσω της ανάγνωσης εγγράφων. Το ζήτημα τέθηκε από την υπεράσπιση και η πρόεδρος απάντησε ότι το δικαστήριο επιφυλάσσεται.

Ομως, το lapsus linguae της προέδρου, που ακολούθησε, δεν προονίζεται νομικά ορθή εξελίξη, τουλάχιστον από πλευράς προέδρου. «Να εξετάσουμε πρώτα τον κ. Νηστικάκη, που ήρθε από την Κρήτη, και μετά διαβάζουμε τις καταθέσεις των Ντε Μαρσέλου», είπε η πρόεδρος. Ο Ν. Δαμασκόπουλος (υπεράσπιση Αγαπίου) αντέρισε αρμέσως και η πρόεδρος, αντιλαμβανόμενη ότι διέπραιξε γκάφα, έσπευσε να πει ότι το δικαστήριο δεν έχει πάρει απόφαση, δεν έχει καν συζητήσει, μετά θα δει αν θα διαβάσει ή όχι τις καταθέσεις «των Μαρσέλων».

Πριν ξεκινήσει η κατάθεση Νηστικάκη, η υπεράσπιση υπέβαλε αίτημα τήρησης φωνογραφημένων πρακτικών. Είναι γνωστό ότι το 142Α του ΚΠΔ δίνει τέτοια δυνατότητα στο δικαστήριο. Η τεχνική υποδομή υπάρχει. Στις δίκες για την υπόθεση της 17Ν τηρήθηκαν πρακτικά. Απλά είναι τα πράγματα. Να τηρηθούν και τώρα φωνογραφημένα πρακτικά, γιατί πρόκειται για μια μεγάλη και σοβαρή δίκη. Η εισαγγελική έδρα επικαλέστηκε τεχνική αδυναμία (!!) και εισηγήθηκε την απόρριψη του αιτήματος. Το δικαστήριο, μετά από διάσκεψη, απέρριψε το αίτημα ως «ουσία αβάσιμο», διότι «δεν έχουμε τα μέσα», όπως είπε η πρόεδρος, η οποία συνέστησε στους κατηγορούμενους και τους συνηγόρους να υποδεικύουν στο γραμματέα τα σημεία που θελουν να καταγραφούν αναλυτικά στα πρακτικά.

Ο Κ. Νηστικάκης, αρχηγός της ΕΛΑΣ επί Μητσοτάκη το 1992, αναφέρθηκε στη σύλληψη στην Ελάδα του Βόιτ, διευθυντή της 22ης Διεύθυνσης της Στάζη, που διωκότων για «τρομοκρατία» δράση στη Γερμανία. Αξιωματικός των δυτικογερμανικών μυστικών υπηρεσιών τον πλησίασε –είπε– και του είπε να μην τον αφήσουν. Ο Βόιτ καταδικάστηκε σε δεκάμηνη φυλάκιση για πλαστά ταξιδιωτικά έγγραφα, αλλά στη φυλακή δεν κάθησε ούτε μια

μέρα. Επί τρεις μήνες συζητούσε κάθε βράδυ (10 με 2) με τον Νηστικάκη. Ήταν «φιλικές συζητήσεις για θέματα τρομοκρατίας», στη διάρκεια των οποίων ο πρώην πράκτορας της Στάζη κατανάλωσε πολλά μπουκάλια ουίσκι, όπως είπε ο Νηστικάκης, ο οποίος κατέθεσε επίσης ότι δόλες αυτές οι συζητήσεις μαγνητοσκοπούνταν. Άλλα, ο Βόιτ δεν έφτανε εκεί που ήθελε ο Νηστικάκης, στην «εγχώρια τρομοκρατία». Του είπε μόνο ότι σ' ένα φριάμι στα γραφεία της Στάζη υπήρχαν δύο φάρκελοι, «17Ν» και «ΕΛΑ». Ο ίδιος αρνήθηκε να πει ονόματα Ελλήνων και μιλούσε μόνο για ένεντος οργανώσεις, για τον Κάρλος και τον Βάινριχ, κατέθεσε ο Νηστικάκης. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στη συνεργασία του με τη δυτικογερμανική «αντιτρομοκρατική» υπηρεσία, που δεν του έδωσε συγκεκριμένα στοιχεία, εκτός από ότι το ζέυγος Ντε Μαρσέλους είχε επισκεφτεί την Ελλάδα και είχε κάποια ραντεβού, με πρόσωπο που ο Νηστικάκης δήλωσε ότι δεν θυμάται. Παρά την πίεση της προέδρου, επέμεινε στη στάση του, αλλά μίλησε για κάποιον «Φιλίππη», για τον οποίο κατηγορηματικά δήλωσε ότι δεν μπόρεσαν να μάθουν ποιος ήταν.

Κάποια στιγμή, συνέχισε ο Νηστικάκης, άνθρωποι της Αντιτρομοκρατικής έφτασαν στους φακέλους της Στάζη στο Βερολίνο, αλλά δεν πήραν τίποτα, γιατί ο εισαγγελέας Μέλις παρενέβη και τους δήλωσε ότι δε θα πάρουν τίποτα. Ο, τι θέλουν να το ζητήσουν επισήμα. Συμπλήρωσε ότι ο Βόιτ του είχε κάποια ραντεβού, με πρόσωπο που ήταν ακούγοντας στο Σουδάν, όμως όλα αφορούσαν δράση του Κάρλος στο εξωτερικό. Για την Ελλάδα δεν του είπε ούτε λέξη. Ξεκαθάρισε επίσης, ότι ο ίδιος δεν συναντήθηκε με τους Ντε Μαρσέλους για να υλοποιήσει το σχέδιό του να τους φέρει στην Ελλάδα, ενώ δεν πρόλαβε να συνεχίσει ούτε τη γενικότερη έρευνά του. Ο αναπληρωτής εισαγγελέας πήγε να διαβάσει απόσπασμα από κατάθεση της Ντε Μαρσέλους, η πρόεδρος όμως δεν του το επέτρεψε, ενώ ο Ν. Δαμασκόπουλος παρενέβη ταυτόχρονα σε έντονο ύφος.

«Άς μην τον χαρακτηρίσω», είπε για τον Ζήση ο Νηστικάκης, απαντώντας σε ερώτηση του αναπληρωτή εισαγγελέα. «Τον γνώρισα κάποτε στο κόμμα της ΝΔ», συνέχισε, «ήθελε να μου δώσει κάποιες πληροφορίες, αυτή τη δουλειά έκανε, αλλά δεν είχα καμία συνεργασία μαζί του». Χαρακτήρισε δε «αιστέο» τον ισχυρισμό του Ζήση, ότι τους δέωσαν έγγραφα της Στάζη, δεδομένου ότι οι εισαγγελέας αρχές αρνήθηκαν να τα δώσουν στους αξιωματικούς της Αστυνομίας και δεν θα τα έδιναν σε έναν ιδιώτη. «Ο Ζήσης εκμεταλλεύόταν αυτά τα πράγματα, προκειμένου να κάνει επαφή με το Σωκράτη Κόκκαλη και να ασκήσει εκβιασμό, να σας το πω έτσι ξεκάθαρο» (!!), ήταν η απάντηση του Νηστικάκη, όταν ρωτήθηκε αν ο Ζήσης απλώς έκανε φριγούρα.

«Τα στοιχεία της Στάζη έκανε αξιοποιητή για σας», ρώτησε εύστοχα ένας εφέτης. «Δεν ξέρω, γιατί δεν τα δουλέψαμε», απάντησε ο Νηστικάκης. Ο ίδιος εφέτης ξεκαθάρισε και τον υπαινιγμό Νηστικάκη, ότι το ΠΑΣΟΚ έθαψε την υπόθεση. «Δεν είπα τέτοιο πράγμα, ερώτηση έκανα», αναδιπλώθηκε ο μάρτυρας. Επερούσε επίσης σε συγκεκριμένη σελίδα των πρακτικών της δεύτερης δίκης, όπου ο Νηστικάκης λέει κατηγορηματικά: «Δεν γνωρίζω αν ποτέ παρηκολούθησα τον Κ. Τσιγαρίδη». Ο μάρτυρας διευκρίνισε και πάλι, ότι δεν μπορεί να έχει πει τίποτα το διαφορετικό. «Το

επιβεβαίωσε: Ναι, ήταν μόνο το «Αντριού» στα Αγγλικά. Γιατί έχει σημασία αυτό; Γιατί ο Ζήσης επικαλείται έγγραφο που υποτίθεται ότι γράφει: «Name of Andrew Tsigaridas». Είχε και την πλάκα της η εξέταση Νηστικάκη: «Είπατε ότι ο Βόιτ είχε καταδικαστεί σε 10 μήνες φυλάκιση και σεις τον είχατε, τον κερνάγατε ουισκάκια και τον πηγαίνατε βόλτες», ρώτησε εφέτης. «Ναι, ναι», απάντησε ο Νηστικάκης, καταδεικνύοντας την ξεφτίλα του συστήματος και ξεκίνησε τη μάσκα της «άτεγκτης Δικαιούνης».

Πριν δοθεί ο λόγος στους συνηγόρους υπεράσπισης, ο Χρ. Τσιγαρίδας ζήτησε να κάνει μια δήλωση. Είπε σε έντονο ύφος:

«Θέλω να δηλώσω κατηγορηματικά, ότι ο ΕΛΑ δεν είχε σχέση ποτέ με μυστικές υπηρεσίες, με εμπόριο όπλων και εκρηκτικών, με όλα αυτά που ακούγονται, τα ονόματα και τα λοιπά. Απόδειξη, ότι αυτά τα στοιχεία που λένε τα είχαν το 1993 και έκαναν συλλήψεις το 2003, λίγο πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Στη δικογραφία υπάρχουν τρεις προσλήψεις των εισαγγελέων προς τον Παπαθεμελή να πάει να καταθέσει για τα στοιχεία που έλεγε ότι είχε και τον έδιωξαν για να μη συνεχίσει τις έρευνες. Δεν πήγε ποτέ και την τελευταία φορά τούς που ήταν στην ημερησία διάταξης όλο το βόρδυρο των μυστικών υπηρεσιών, αμφισβητώντας ευθέως την αξιοπιστία του Νηστικάκη, ο οποίος δεν είχε πει τίποτα για τον πελάτη του, ούτε για κανένα άλλο από τους κατηγορούμενους. Πρώτος αντέρισε ο Δ. Τσοβόλας, αντιπιθέμενος στη χρήση από τον Μυλωνά προσανακριτικής κατάθεσης αξιωματικού της Ασφαλείας, που δεν έχει αναγνωστεί. Η πρόεδρος έκανε δεκτή την αντίρρησή του. Ελάχιστα λεπτά μετά, αντέρισε οργισμένος ο Χρ. Τσιγαρίδας, ρωτώντας τον Μυλωνά τι ρόλο παίζει, όταν προσπαθεί να αμφισβητήσει την αξιοπιστία του Νηστικάκη και να μπάσει από το παράθυρο στη διαδικασία της Στάζη! Ο Μυλωνάς αντέρισε λέγοντας ότι ο Τσιγαρίδας τον έχει υβρίσει εκτός διαδικασίας (!) και τώρα του υποδεικνύει και πώς να ασκήσει τα καθήκοντά του. Αναφεύμασι τι ρόλο παίζει, απάντησε οργισμένος ο Χρ. Τσιγαρίδας, επικράτησε ένταση και η πρόεδρος διέκοψε τη διαδικασία για μισή ώρα.

Στο διάλειμμα ο Μυλωνάς δεν βγήκε από την αίθουσα ούτε για κατούρημα (ο Κανάς είχε φροντίσει να απουσιάσει από τη συγκεκριμένη διαδικασία), ενώ στον προθάλαμο η κατάσταση μήριζε μπαρούτι, καθώς όλοι ήταν οργισμένοι μ' αυτό που είχε προηγηθεί, το οποίο ήταν πρωτοφανές. Έχεις ως μάρτυρα έναν πρώην αρχηγό της Αστυνομίας, ο οποίος καταθέτει ότι δεν γνωρίζει τίποτα για κανένα κατηγορούμενο, ότι οι υπηρεσίες του δεν είχαν τίπ

Με την επανέναρξη της διαδικασίας, ο Μυλωνάς συνέχισε το βιολί του. Αμφισβήτησε ευθέως όσα είχε καταθέσει ο Νηστικάκης, επικαλούμενος μια παλιά κατάθεση του αξιωματικού Καραφλού, που ήταν συνεργάτης του Νηστικάκη. Πρώτα του έκανε παρατήρηση η πρόεδρος, λέγοντάς του να μην αναφέρεται στην κατάθεση Καραφλού, αφού αυτή δεν έχει αναγνωστεί. Στη συνέχεια παρενέβη πάλι ο Δ. Τσοβόλας για τον ίδιο λόγο. Ο Μυλωνάς επέμεινε να ρωτάει τον Νηστικάκη για «φωτοτυπίες» (εγγράφων της Στάζη) που έφερε ο Καραφλός, ενώ ο Νηστικάκης ήταν κατηγορηματικός: Δεν έφερε έγγραφα, μόνο σημειώσεις δικές του έφερε, μου τις έδειξε και με ενημέρωσε προφορικά. Κι ενώ η πρόεδρος παρατηρούσε, ότι ο μάρτυρας δεν είπε τίποτα για κανένα κατηγορούμενο, ο Μυλωνάς «έσκογε το μυστικό»: Θέλω να αποδείξω ότι ο μάρτυρας που τέσσερις φορές δήλωσε ότι δεν γνωρίζει τίποτα για τον πελάτη μου, είναι ένας μάρτυρας που ξέρει πάρα πολλά για τη δράση του πραγματικού ΕΛΑ!!! Εφτασε στο σημείο να αναφέρεθε και να παρουσιάσει σαν έγκυρο, δημοσίευμα της φυλλάδας του Ψωμιάδη «Το Ονομασία!!!», που μιλούσε για έκθεση Νηστικάκη, για Στάζη, Κόκκαλη κ.λπ. Ο Νηστικάκης, φυσικά, διέψευσε το περιεχόμενο, σημειώνοντας μάλιστα ότι σ' αυτό δεν αναφέρεται τίποτα για «τρομοκρατία». Ο Μυλωνάς έφτασε στο σημείο να πει ότι ο Νηστικάκης έρει τα μέλη του ΕΛΑ (!!!), προκαλώντας την αντιδραση της πρόεδρου, που ρώτησε: «Ξέρετε εσείς μέλη του ΕΛΑ, κύριε μάρτυς;». «Όχι», απάντησε για πολλοστή φορά ο Νηστικάκης. Ο Μυλωνάς επονήλθε ζητώντας να αναγνωστεί ολόκληρο το δημοσίευμα της φυλλάδας, όπως και έγινε, αφού αποτελεί έγγραφο της δικογραφίας! Τι έλεγε το δημοσίευμα; Οτι ο Νηστικάκης έφερε όλα τα στοιχεία της Στάζη για τη συνεργασία της με την «τρομοκρατία», αλλά ο Μητσοτάκης έθαψε την έκθεσή του, γιατί ήθελε να προστατέψει τον Κόκκαλη. «Τώρα καταλαβαίνετε γιατί δεν ήρθε να καταθέσει ο Ζήσης, αυτό το δημοσίευμα είναι η κατάθεση του και επειδή δεν ήρθε ο ίδιος την έδωσε να τη διαβάσει ο Μυλωνάς», σχολίασε ειρωνικά ο Χρ. Τσιγαρίδας, προκαλώντας τη διαμαρτυρία του Μυλωνά, που ζήτησε την προστασία της προέδρου, γιατί ο Τσιγαρίδας τον συκοφαντεί (sic!) συσχετίζοντάς τον με τον Ζήση. «Είσαι διορισμένος δικηγόρος από εξωθεσμικά κέντρα», του απάντησε ο Χρ. Τσιγαρίδας, ενώ ο Μυλωνάς είχε γίνει κατακόκκινος από το θυμό του.

Κι ενώ η πρόεδρος παρατήρησε για πολλοστή φορά «μα δεν είπε και τίποτα ο κύριος μάρτυς», απορώντας και η ίδια που έβλεπε και άκουγε, ο Μυλωνάς εξακολούθησε με ερωτήσεις να αμφισβήτησε την κατάθεση Νηστικάκη, λειτουργώντας όπως θα λειτουργούσε ένας συνήγορος πολιτικής αγωγής! Ανέσυρε συνέντευξη Νηστικάκη το 1994, στην οποία εμφανίζονταν να λέει ότι γνωρίζει τα ονόματα μελών του ΕΛΑ. «Έπειτα τίποτα σήμερα ο μάρτυρας για κανέναν από τους κατηγορούμενους; Τι μας ενδιαφέρει εμάς αν ήξερε πράγματα που δεν θελει να τα πει?», παρατήρησε η πρόεδρος, σε μια ύστατη προσπάθεια να σταματήσει αυτό το θέατρο του παραλόγου. Ο Μυλωνάς ζήτησε να

θεωρηθούν αναγνωστέα δυο δημοσιεύματα που παρουσιάζονται ως συνεντεύξεις Νηστικάκη. «Και εγώ δηλώνω ότι τις αμφισβητώ», απάντησε ο Νηστικάκης, ο οποίος στήριξε τον ισχυρισμό του σ' ένα ατράνταχτο επιχείρημα. Μία από τις φερόμενες ως συνεντεύξεις του τον παρουσιάζει να γνωρίζει 15 ονόματα μελών της 17Ν! «Μπορεί να ελεγα μια κουβέντα κι αυτός να έγραφε δεκαπέντε», ήταν το σχόλιο του Νηστικάκη. «Εκείνη την εποχή ήταν ο κ. Ζήσης δημοσιογράφος στον Ελεύθερο Τύπο, μήπως διευκολύνει αυτό?», σχολίασε ευτοχότατα ο Κ. Αγαπίου, αναφερόμενος στο ένα δημοσίευμα που ήταν του «Ελεύθερου Τύπου».

Τα πράγματα είναι πολύ απλά. Ο Νηστικάκης, ένας από τους πιο στότερους ανθρώπους του Μητσοτάκη, ήταν στη φυλακή. Η πολιτική αντιπάραθεση είχε φτάσει στα άκρα, μετά την ανατροπή επί της ουσίας της κυβέρνησης Μητσοτάκη, η οποία από πολλούς αποδίδοταν στον Κόκκαλη. Η πολιτική αντιπάραθεση διαπλεκόταν με τον επιχειρηματικό πόλεμο (Κόκκαλης, Στάζη κ.λπ.). Κάθε πλευρά έριχνε στην πιάτσα ότι διευκόλυνε τα σχέδιά της. Ετοιμοπρόσωποι και τα υποτιθέμενα αρχεία της Στάζη. Είναι χαρακτηριστική η ταυτότητα στην τότε στάση του Νηστικάκη και λίγο αργότερα του Παπαθεμελή. Μόλις ο Νηστικάκης βρέθηκε στη φυλακή, άρχισε να διαδίδει ότι τον κυνηγούν γιατί έχει στοιχεία από τα αρχεία της Στάζη. Μόλις ο Παπαθεμελής πετάχτηκε πυξλας από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, άρχισε να λέει ότι τον έδιωξαν γιατί έχει βρει στοιχεία για την «τρομοκρατία». Οταν, όμως, τον καλούσαν εισογγείεις να τα καταθέσει, δεν πήγαινε και στο τέλος τους μήνυσε ότι δεν έχει τίποτα. Τέτοια είναι η αξιά των περιβόητων «αρχείων της Στάζης».

Και όμως, πράγματα που δεν έχουν καμιά αξία, σκουπίδια που η κατηγορούσα αρχή δεν τόλμησε να εισάγει στη δικογραφία και να τα χρησιμοποιήσει (όπως τα διάφορα δημοσιεύματα με τα σενάρια επιστημονικής φαντασίας, τις κατασκευασμένες συνεντεύξεις και το ζεκαθάρισμα λογαριασμών), τα χρησιμοποιεί η υπεράσπιση ενός κατηγορούμενου, υποστηρίζοντας ότι οντως υπήρχαν αρχεία της Στάζη που έδιναν στοιχεία για τον ΕΛΑ, ότι όλα ήταν σε γνώση της Αστυνομίας και της πολιτικής γηγεσίας, η οποία τα έθαψε! Μάλιστα, χρησιμοποιεί δημοσιεύματα δεξιών εφημερίδων, οι οποίες μετά την κυβερνητική αλλογή του 1993 κατηγορούσαν το ΠΑΣΟΚ ότι έθαψε τα στοιχεία της Στάζη, για να υπερασπιστεί τον Κόκκαλη αλλά και τον «πραγματικό ΕΛΑ», επειδή το ΠΑΣΟΚ κάλυπτε την «τρομοκρατία»! Για τέτοια κατάντια μιλάμε.

Ενα εύστοχο σχόλιο έκανε η Τ. Χριστοδούλου πούλου. Θύμισε ότι όλες οι έννομες τάξεις της Ευρώπης δεν αξιοποίησαν ποτέ τα λεγόμενα αρχεία της Στάζη, για συγκεκριμένους λόγους που έχουν να κάνουν με το ότι αυτά τα αρχεία είναι νομικά άκυρα. Χάσαμε τόση ώρα εδώ «πορανομώντας» όλοι, είπε η συνήγορος (ο Μυλωνάς πετάχτηκε σαν ελατήριο, ουρλιάζοντας σχεδόν ότι αυτός δεν παρανομεί!) και έκανε μια μόνο ερώτηση. Αν ο Νηστικάκης είδε ποτέ τα «αρχεία Στάζη», τα οποία κρίθηκαν έγκυρα, επειδή από τα «αρχεία Στάζη», τα

«Όχι», απάντησε ο Νηστικάκης.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας θύμισε ότι την περίοδο της απαγωγής του Μόρο παρουσιάστηκε σε μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδα συνέντευξη του Μόρο και των απαγωγέων του (!!!) και κάλεσε το δικαστήριο να κάνει τους συσχετισμούς.

Ο Κ. Αγαπίου παρατήρησε ότι, σύμφωνα με το δόγμα που επικρατούσε εδώ και καιρό, το εισαγγελικό δόγμα ότι πάση θυσία πρέπει να στηρίξουμε το κατηγορητήριο, η καλλιέργεια εντυπώσεων μέσω αυτής της απαράδεκτης κατάστασης, δηλαδή να νομιμοποιούνται με οποιονδήποτε τρόπο διαδικασίες που αφήνουν να αιωρούνται κατηγορίες και σενάρια εναντίον όχι του Κόκκαλη αλλά των συγκεκριμένων με τις γερμανικές και ελβετικές αρχές λέγε με Κάρλα Ντε Πόντε Ντε Μαρσέλους, ο οποίοι αρνούνται να εμφανιστούν στο δικαστήριο. Θεωρούμε ως εντελώς υποκριτικό και προσχηματικό τον ισχυρισμό, ότι δύλιο αρχείων για να καταδειχθεί ότι ο Νηστικάκης ξέρει τον «πραγματικό ΕΛΑ» που δεν είναι οι τρεις από τους τέσσερις που δικάζονται. Ενας υπερασπιστής θα έπρεπε να αρκεστεί στις κατηγορηματικές διαβεβαιώσεις του Νηστικάκη. Οταν νομιμοποιεί τα παιλίχαρτα της Στάζη, νομιμοποιεί εμμέσως πλην σαφώς και τη χρήση τους σε βάρος συγκεκριμένων κατηγορούμενων.

Για όσους δεν γνωρίζουν, διευκρινίζουμε ότι τα παιλίχαρτα της Στάζη δεν αναφέρονται σε συνεργασία του ΕΛΑ με τη Στάζη. Υποτίθεται ότι είναι κάποιες σημειώσεις που η Στάζη έκλεψε από τον Βαΐνιρχ στηλεχος της Οργάνωσης Διεθνών Επαναστατών του Κάρλος. Ποιος, όμως, αποδεικνύει τη γηνιοτήτη αυτών των χαρτιών, όταν είναι γνωστό ότι τα αρχεία της Στάζη τα πήραν οι Αμερικανοί και στη συνέχεια άρχισαν επιλεκτικά να τα επιστρέφουν στους Γερμανούς; Γι' αυτό και μέχρι το 2004 κανένα δικαστήριο, σε καμία ευρωπαϊκή χώρα, δεν χρησιμοποίησε αυτά τα παιλίχαρτα. Για πρώτη φορά τα χρησιμοποιήσεις το δικαστήριο που καταδίκασε τους συγκεκριμένους κατηγορούμενους σε περίπου 1.200 χρόνια φυλακή. Τα χρησιμοποιήσεις όχι για να αποδείξει την έκταση της περιφέρειας τους, αλλά για να ενισχύσει την περιφέρεια αποτελεσμάτων της περιφέρειας της Στάζης.

Αντικείμενο της δίκης είναι η απόδειξη της ενοχής ή μη των συγκεκριμένων κατηγορούμενων και όχι η αναζήτηση κάποιας γενικής αλήθειας, σχολίασε ο Ν. Δαμασκόπουλος. Απ' αυτή την άποψη, ο μάρτυρας απήγαγε σαφής, ότι τίποτα ενοχοποιητικό για τους κατηγορούμενους δεν γνωρίζει.

Θέλω να ζητήσω συγνώμη από τον

κατηγορητήριο που

παραβίαση της νομιμότητας. Να πούμε,

δηλαδή, ότι δεν χρειάζεται να τους δούμε,

δεν χρειάζεται να τους εξετάσουμε,

■ Χριστόδουλος Ξηρός

«Τις εξεγέρσεις και τις επαναστάσεις δεν τις κάνουν οι βολεμένοι»

Το Σάββατο 6.12.08 το βράδυ ο αστυνομικός Επαρμενώνδας Κορκονέας πυροβόλησε χωρίς κανένα λόγο και σκότωσε τον μαθητή Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο. Η εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου μαθητή, που έχει συγκλονίσει το Πανελλήνιο, δεν είναι ένα μεμονωμένο γεγονός που δείχνει να αμαρώνει την εικόνα της Αστυνομίας, όπως πολλοί προσπαθούν να το παρουσιάσουν. Αν ρίξουμε μία σύντομη ματιά στο πιο κοντινό χρονικά διάστημα, θα θυμίσω: Σιδέρης Ισιδωρόπουλος, Κουμής, Κανελλόπουλος, Καλτεζάς, Τεμπονέρας, Κ. Μαρούση. Ή αν θέλετε σε πολύ κοντινότερο χρόνο: απαγωγές Πακιστανών, σωρεία από δολοφονίες μεταναστών. Πέρσι, σε διάδηλωση για το άρθρο 16, ειδικός φρουρός πυροβολεί το πλήθος. Πρόπεροι η ζαρντινιέρα. Πέρσι ο σωματοφύλακας του Βερελή πυροβολεί και τραυματίζει φοιτητή. Βασανιστήρια στα αστυνομικά τμήματα. Εχει φτάσει ειδικός

φρουρός να ληστέψει Πακιστανό.

Αυτή είναι η πραγματική εικόνα της Αστυνομίας αλλά και του πολιτικού πολιτισμού μας που ανέχεται όλα αυτά. Οχι απλώς δεν ταίρινε μέτρα, αλλά τα συγκαλύπτει και τα δικαιολογεί. Μετά από όλα αυτά, ποιος θα μπορούσε να πει ότι η προχθεσινή δολοφονία του 15χρονου μαθητή είναι η εξαίρεση; Δυστυχώς, μόνο από τύχη δεν έχουμε και άλλα θύματα. Και για μία ακόμη φορά επίσης, βλέπουμε την εξοργιστική άρνηση κάθε ευθύνης των πολιτικών. Το θέατρο της μη αποδοχής δεν τείθει.

Αυτό που κάνει την κατάσταση αικόμα πιο τραγική και φουντώνει αικόμα περισσότερο την απολύτως δικαιολογημένη οργή του κόσμου, εκτός από την αλαζονική άρνηση των διοχειριστών της εξουσίας να αναλάβουν τις ευθύνες τους, είναι και η ξεφύλα του συμψηφισμού που προσπαθεί στον

κόσμο μεγάλη μεριδια των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Όλο το ρεπορτάζ τους για την εγκληματική πράξη του αστυνομικού αποτελείται από παρουσίαζη ζημιών που προκλήθηκαν από τους «κουκουλοφόρους» τον θρήνο για της χαμένες περιουσίες και τα καμένα καταστήματα που αποφεύγουν επιμελώς να μας πουν ότι είναι κυρίως τράπεζες, δημόσια κτίρια και μεγάλα σούπερ-μάρκετ. Υποκριτές. Η απόλυτη αξία της ανθρώπινης ζωής συμψηφίζεται με σκουπιδούνεκδες. Βάρβαροι, αυτός είναι ο πολιτισμός σας. Άλλα την καλύτερη απάντηση δεν θα την δώσω εγώ, αλλά ο πρόεδρος των εμπόρων που δήλωσε χτες στα ΜΜΕ: «Σήμερα δεν μπορούμε να μιλάμε για ζημές».

Οσο για την «καραμέλα» των 50-60 κουκουλοφόρων, είναι πλέον τόσο μπαγιάτικη που βρομάει. Μια τέτοια παιδαριώδης και απλοϊκή θεωρία που λονσάρεται επιμελώς από τα Μέσα δεν αρκεί

πιλέον να εξηγήσει την απόλυτα δικαιολογημένη αντίδραση του λαού ενάντια στην κρατική βία και καταστολή, ενάντια στο πιο σκληρό και απάνθρωπο πρόσωπο της εξουσίας, που είναι φυσικό και αναμενόμενο να αναγεννά τη λαϊκή αντιβία και αυτοάμυνα. Κάποιες μεμονωμένες περιπτώσεις πλιατσικολόγων, που δυστυχώς πάντα υπάρχουν και που το κίνημα πρέπει να ξεβράσει, δεν αρκούν για να αμαρώσουν τον μεγάλο αυτό αγώνα. Υπάρχει συσσωρευμένη οργή στην κοινωνία. Ανέχεια, ανεργία, οικονομική κρίση από τη μία, βαθύπλουτοι αλαζόνες πολιτικοί, εξωνημένοι δικαστές, ΜΜΕ, κουκουλοφόροι χρυσοφόροι τράγοι από την άλλη. Πλήρης διάλυση θεσμών, μηχανισμών: νοσοκομεία χωρίς φάρμακα και γάζες, παιδείας ξεχαρβαλωμένη, όλα υπό διάλυση. Μην ξεχνάμε, πέρσι κάποιαν 85 άνθρωποι, δεν πλήρωσε κανές. Οι μόνοι μηχανισμοί που λειτουργούν οικόμα όψιγια είναι οι μηχανι-

σμοί της διαφραγής: βλέπε ομδόγια, Ζαχόπουλος, Βουλγαράκης, Ρουσόπουλος, Καραμανλής, Εφραίμ. Και οι μηχανισμοί της καταστολής φυσικά.

Τι περιμένουν; Να μας δώσουν ένα κατοστάρικο επίδομα θέρμανσης και να τους ξαναψηφίσουμε; Άλλωστε, οι «καταστροφές» που προβάλλονται δεν είναι τίποτα μπροστά στην καταστροφή που προκάλεσαν και προκαλούν στον τόπο οι πολιτικοί. Ξεπούλημα εθνικών δικαίων, διαφραγή, λεηλασία, εγκαταλειψη, κατάρρευση της οικονομίας και στο τέλος να μας πυροβολούν. Οι κουκουλοφόροι που επικαλείστε δεν είναι 50-60, είναι χιλιάδες. Θα το πάρετε χαμπάρι σύντομα, όταν θα γίνουν εκατομμύρια και σας πνίξουν. Γιατί δεν είναι αυτό που θα θέλατε, αλλά η κοινωνική αδικία που ξεχιλίζει το ποτάμι της οργής και βγάζει τον κόσμο στους δρόμους. Πάρτε το χαμπάρι, αυλοκόλουκες και λοιπά γλειφτρόνια της εξουσίας, τις εξε-

γέρσεις και τις επαναστάσεις δεν τις κάνουν οι βολεμένοι, αλλά οι κατ' εօάς αλητήριοι και απόβλητοι, οι χαΐνηδες, οι Εαμιοβούλγαροι και κομμουνιστοσυμμορίτες, οι τρομοκράτες, οι αντεξουσιαστές, οι κουκουλοφόροι. Οπως και αν τους ονομάζετε κάθε εποχή και κάθε φορά, είναι πάντα οι ίδιοι και προπαντός η νεολαία που της στερήσατε το όραμα, η νεολαία που βρίζετε, που λοιδορίζετε, που δέρνετε και που πυροβολείτε.

Οσο για το δήθεν άβατο των Εξαρχείων, που είναι καθαρό δημιούργημα των ΜΜΕ, η πραγματικότητα μιλάει από μόνη της. Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Γιάννενα, Ηράκλειο, Χανιά, Κομοτηνή, Πύργος, Αλεξανδρούπολη, Βόλος, Τρίπολη, Αγρίνιο, Μυτιλήνη, Καβάλα και άλλα. Δεν νομίζετε ότι τα Εξάρχεια έχουν μεγαλώσει λιγάκι;

Χριστόδουλος Ξηρός
Ειδική πτέρυγα φυλακών
Κορυδαλλού

των των μαρτύρων). Αναφέρθηκε, επίσης, στην πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου, που έχει κρίνει ότι μόνη η διαμονή στο εξωτερικό δεν αποτελεί λόγο για τη μη εμφάνιση μάρτυρα στο ακροατήριο. Μόνο με παράλογες διαδικασίες μπορείτε να κρίνετε ότι είναι ανέρικτη η εμφάνιση των μαρτύρων να καταθέσουν –σημείωσε η συνήγορος- παραπέμποντας στις απαντήσεις των Ντε Μαρσέλους, που απανταντούν ότι δεν επιθυμούν να έρθουν να καταθέσουν, απαντήσεις που συνιστούν κλασική περίπτωση απειθείας. Αν κρίνετε ότι πρέπει να τους εξετάσετε –κατέληξε η Μ. Δαλιάνη- μπορείτε να ενεργοποιήσετε τη σχετική δικονομική διάταξη, δηλαδή ένα μέλος του δικαστηρίου να μεταβεί να τους εξετάσει στον τόπο κατοικίας τους, καλώντας και τους υπόλοιπους παράγοντες της δίκης να παραστούν σ' αυτή την εξέταση.

Με τις αντιρρήσεις της υπεράσπισης Αγωπίου συντάχθηκε, για λόγους δικονομικής τάξης, όπως διευκρίνισε, η υπεράσπιση Κανά. Αν αναγνωστούν αυτές οι καταθέσεις, σημείωσε ο Μ. Καλογήρου, θα δοθεί η ίδια δυνατότητα σε διάφορα φαντάσματα μαρτύρων, που θα στέλνουν ένα έγγραφο και θα λένε ότι δεν μπορούν να καταθέσουν, μετατρέποντας έτσι το ακροατήριο σε αναγνωστήριο. Η ασφάλεια της κρίσης του δικαστηρίου είναι πιο σημαντική από οποιαδήποτε υποτιθέμενη ασφάλεια μαρτύρων, κατέληξε ο Μ. Καλογήρου.

Ο Α. Κωνσταντάκης (υπεράσπιση Αθανασάκη) υποστήριξε επίσης τις

αντιρρήσεις και αναφέρθηκε στο πραγματικό γεγονός της υπόθεσης Ντε Μαρσέλους: συνελήφθησαν, παραδέχτηκαν ότι είχαν μια ορισμένη ένοπλη δράση, συνεργάστηκαν, αποζημιώθηκαν και αφέθηκαν ελεύθεροι, αφού έκλεισαν μια ωραία συμφωνία με την περιβόρτη Κάρλα ντε Πόντε για να χρησιμοποιούνται όπου χρειαστεί. Αδιέξοδα δεν υπάρχουν, κατέληξε ο συνήγορος. Εχουμε μόνο δυο επιλογές. Ή θα πάμε εμείς να τους βρούμε, αν κρίνουμε τόσο απαραίτητες τις καταθέσεις τους, ή, αφού δεν θέλουν να έρθουν, θα προχωρήσουμε χωρίς να αναγνώσουμε τις καταθέσεις τους. Αναφέρθηκε και σε κάτιο ακόμη ο Α. Κωνσταντάκης. Ο περιβόρτης εισαγγελέας Διώτης πήρε καταθέσεις από τους Ντε Μαρσέλους στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης για τις υποθέσεις της απόπειρας κατά τους διασύνδραβα πρέσβη και της έκρηξης στο μπαρ «Οσκαρ». Και για τις δύο αυτές υποθέσεις υπάρχει απαλλακτική απόφαση από το πρώτο δικαστήριο, που έκρινε ότι η οργάνωση ΟΕΛΑ δεν είχε σχέση με τον ΕΛΑ και τους παρόντες κατηγορούμενους.

Εδώ πραγματικά θα τρελαθώ, σημείωσε ο Δ. Τσοβόλας, αναφέρομενος στην πιθανότητα να κρίνεται ανέρικτη η προσέλευση ενός μάρτυρα κατοίκου εξωτερικού, μετά τη δημιουργία της ΕΕ και την ελεύθερη κίνηση των πολιτών. Αν έρχεται κάποιος –να μην τον χαρακτηρίσω- που μολονότι ομολόγησε βαρύτατα αδικήματα, δεν πήγε κατηγορούμενος, και μας λέει, όχι «δε μπορώ», αλλά «δεν επιθυμώ», σαν

έχει κανένας κατηγορούμενος να φρίβει τίποτα από την ανάγνωση αυτών των καταθέσεων, γιατί δεν αναφέρουν κανένα όνομα!

Ο Χ. Τσιγαρίδας ζήτησε το λόγο, διευκρινίζοντας ότι δε θα μιλήσει για τη νομικά θέματα. Αυτοί οι δύο άνθρωποι –είπε– ποτέ δεν είχαν οποιαδήποτε σχέση με τον ΕΛΑ. Αυτό δεν το λέω τώρα –σημείωσε– αλλά το έχω πει από την πρώτη μου κατάθεση, στις 6 Φεβρουαρίου του 2003. Εκεί λέω ότι ο ΕΛΑ δεν είχε σχέση με μυστικές υπηρεσίες, με οργανώσεις ή ανθρώπους του εξωτερικού. Οι τέ

Καίρια τα πλήγματα στη φτωχή αγροτιά

Από το καλοκαίρι του 2003 που ψηφίστηκε η νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) για όλα σχεδόν τα αγροτικά προϊόντα, πλην των τριών μεσογειακών (καπνού-λαδιού-βαμβακιού), εκτιμήσαμε ότι θα είναι πολύ μεγάλες οι επιπτώσεις από την εφαρμογή της τόσο στην αγροτική παραγωγή και στο αριθμητικό δυναμικό της φτωχής αγροτιάς όσο και στο αγροτικό κίνημα. Οι αναγνώστες μας καθώς και οι αγροτικοί συντάκτες μπορούν να μας επιβεβαιώσουν για τις εκτιμήσεις μας αυτές και επιπλέον να θυμίσουν τα ερωτήματα που θέταμε από τότε στην πολιτική γενισία του υπουργείου Γεωργίας, εάν και το φθινόπωρο του 2006 θα είναι υπουργοί για να μας εξηγούν για την μαζική εγκατάλειψη της παραγωγής από τη φτωχή αγροτιά.

Το Μάιο του 2004, οι Σ. Τσιτουρίδης και Ε. Μπασιάκος όπως και ο τωρινός υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός κράταγαν άμυνα, υπερασπίζονταν τη συμφωνία για τα τρία μεσογειακά προϊόντα και ισχυρίζονταν ότι δεν θα μειωθούν η παραγωγή και οι καλλιεργούμενες εκτάσεις. Πέρασαν τρία χρόνια από την εφαρμογή της νέας ΚΑΠ και μπορούμε να κάνουμε ένα σύντομο απολογισμό των επιπτώσεών της στην παραγωγή, το αριθμητικό δυναμικό της φτωχής αγροτιάς και το αγροτικό κίνημα.

Τα στοιχεία της ΕΣΥΕ για το 2006 και το 2007 είναι καταλυτικά για τα τρία μεσογειακά προϊόντα (λάδι, βαμβάκι, καπνό), ιδιαίτερα για τον καπνό, για το σκληρό σιτάρι και τα τεύτλα. Στοιχεία για το πόσοι φτωχοί αγρότες εγκατέλειψαν την παραγωγή δεν υπάρχουν. Ομως, θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι οι αγρότες, για να πάρουν την ενιαία ενίσχυση (που στη συντριπτική πλειοψηφία των προϊόντων έχει αποδεσμευθεί από την παραγωγή), θα πρέπει να εφαρμόζουν την πολλαπλή συμμόρφωση και έτσι στα χαρτία δεν πρέπει να εγκαταλείψουν την παραγωγή. Τι να παράξουν, όμως, όταν οι εμπορικές τιμές βασικών προϊόντων, όπως σκληρό στάρι, καλαμπόκι κ.ά. έχουν πέσει κατακόρυφα, ενώ από την άλλη το κόστος παραγωγής έχει ανέβει πάρα πολύ; Ουσιαστικά, πρέπει ένα μεγάλο κομμάτι της φτωχής αγροτιάς να έχει εγκαταλείψει την αγροτική παραγωγή. Μπορούμε λοιπόν να ισχυριστούμε, ότι στην αγροτική παραγωγή έμειναν οι πλούσιοι και οι μεσαίοι αγρότες και ότι ένα μεγάλο κομμάτι των φτωχών αγροτών δεν έχει κανένα υλικό κίνητρο να κατέβει στους δρόμους για να διεκδικήσει τα δικαιώματά του. Ήταν επόμενο η στάση αυτή των φτωχών αγροτών να επιδράσει οριητικά στη μαζικότητα του αγροτικού κινήματος.

Ας δούμε τώρα τις διεργασίες που γίνονται στο αγροτικό κίνημα. Οπως είναι γνωστό, οι αγροτοσυνδικαλιστές που κινούνταν στο χώρο του λεγόμενου ΚΚΕ είχαν ρυμουλκήσει, κατά την τελευταία περίοδο της Πασοκοκίς διακυβέρνησης, το αγροτικό κίνημα στο άρμα των γαλάζιων αγροτοσυνδικαλιστών. Ετσι, στη νέα περίοδο, τη Νεοδημοκρατική, ακολούθησαν την τακτική να δρουν αυτόνομα, μέσω της Παναγροτικής Αγωνιστικής Συσπείρωσης (ΠΑΣΥ), αρνούμενοι κάθε συνεργασία με τους πρασινογάλαζους αγροτοπατέρες. Από την άλλη, οι γαλάζιοι αγροτοπατέρες έδρασαν και δρουν μόνο τους και ο επικεφαλής τους είχε φτάσει στο σημείο να απαιτεί από την κυβέρνηση να κόψει την ενιαία ενίσχυση στην «ετεροπατοχούμενη» στις εργατικές δουλειές φτωχή αγροτιά προκειμένου να συμπληρώσει το πενιχρό αγροτικό εισόδημα. Δεν αναφερόμαστε στους πράσινους αγροτοπατέρες, γιατί αυτοί λόγω της ταύτισής τους με το ΠΑΣΟΚ είχαν ξεφτίσει στα μάτια της φτωχής αγροτιάς και έτσι δεν μπορούσαν να παίξουν κανένα ρόλο στην ανάπτυξη ακόμη και ενός ρεφορμιστικού αγροτικού κινήματος. Η στάση αυτή των αγροτοσυνδικαλιστών του ΦευτοΚΚΕ και των γαλάζιων αγροτοπατέρων επέδρασε, εκτός των άλλων, και στην προσέλκυση στο αγροτικό κίνημα των φτωχών αγροτών, που διακρίνονταν και διακρίνονται από τη πολύ χαλαρή κομματικότητα και που δεν μπορούν να δεχτούν την κομματικοποίηση του κινήματος.

■ Δάσος Ουρανούπολης

Καθ' υπαγόρευση πράξη χαρακτηρισμού

Ηπροϊσταμένη της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, με εγκύρωλο διαταγή, που έστειλε μεσοβδόμαδα στο Δασάρχη Αρναίας, τον καλεί να προχωρήσει άμεσα σε πράξη χαρακτηρισμού του δάσους της Ουρανούπολης. Επιθυμία της προϊσταμένης είναι να χαρακτηριστεί η έκταση αυτή ως δασική, νομιμοποιώντας έτσι εκ των υστέρων την υπογραφή του Κ. Κιλτίδη στη γνωμοδότηση 161/2008 του ΝΣΚ. Πώς γνωρίζουμε την επιθυμία της; Επικονιωνήσαμε και είχαμε μια σύντομη συζήτηση μαζί της για το χαρακτήρα του δάσους της Ουρανούπολης. Καταρχάς τη ρωτήσαμε πώς θα προχωρήσει σε πράξη χαρακτηρισμού. Μας απάντησε ότι υπάρχει η έκταση αυτή ως δασική, αλλά μόνον ως δάσος, μιας απάντησης στην οποία είπε, ότι γ' αυτόν μια έκταση που καλύπτει 100% την έκταση της Ουρανούπολης δεν μπορεί να θεωρηθεί αυτή η βλάστηση ως αραιά και κατά συνέπεια η έκταση ως δασική, αλλά μόνον ως δάσος, μιας απάντησης στην οποία είπε, ότι γ' αυτόν μια έκταση που καλύπτει 100% την έκταση της Ουρανούπολης δεν μπορεί να θεωρηθεί αυτή η βλάστηση ως αραιά και κατά συνέπεια η έκταση ως δασική, αλλά μόνον ως δάσος.

Φαίνεται ότι η προϊσταμένη έχει αναλάβει τη δέσμευση να «πείσει» τον Δασάρχη Αρναίας να βγάλει την έκταση δασική και έτσι εκ των υστέρων να δικαιώσει τον Κ. Κιλτίδη, ο οποίος μ' αυτή την πράξη χαρακτηρισμού παίζει τα ρέστα του για τον υπουργικό θώρακο. Τελευταία, ο Κ. Κιλτίδης υπέγραψε μια εγκύρωλο διαταγή για τα λοτομεία και την έκνωση σημαίας, προκειμένου να διασκεδάσει τις αρνητικές εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν σε βάρος του, μετά την κατάθεσή του στην Εξεταστική Επιτροπή της Βοιλής. Λέ-

τε να αρχίσει να βγάζει από το συρτάρι του κι αλλες χορταριασμένες εγκυλίους διαταγές; Αναμένουμε τις κινήσεις του.

Συζητήσαμε με υψηλόβαθμο υπηρεσιακό παράγοντα της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος και ανάμεσα στ' άλλα θέματα που συζητήσαμε ήταν τόσο η πράξη χαρακτηρισμού όσο και το πόσο πρέπει να είναι το ποσοστό κάλυψης της βλάστησης μιας έκτασης για να χαρακτηριστεί ως δάσος. Για το τελευταίο μας είπε, ότι γ' αυτόν μια έκταση που καλύπτει με βλάστηση ακόμη και θαμνώδη μεγαλύτερη από 65% είναι δάσος. Ενώ για το υφυπουργό Κ. Κιλτίδη, όταν το ποσοστό κάλυψης με βλάστηση είναι μεγαλύτερο του 50% είναι δάσος. Εμμέσως πληγανούμε την επιθυμία γιατί δεν ελύσαν τη διάσταση αυτή με νομοθετική ρύθμιση, ενώ πέρασαν πέντε χρόνια, και γιατί τέλος πάντων, ακρού έτσι έχουν τα πράξεις χαρακτηρισμού, μας απάντησε ότι δεν πειράζει που θα γίνει η πράξη χαρακτηρισμού από τον Δασάρχη, μιας και υπάρχει η δυνατότητα προσφυγών στης Επιτροπές Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων και στα δικαιοστήρια. Κατά την άποψή μας είναι προσχηματικός ο ισχυρισμός, ότι η διάσταση ανάμεσα στις παρ. 1 και 2 του πάρα τη μια και την παρ. 3 του πάρα τη δύση της Ουρανούπολης που καλύπτεται κατά 100% με βλάστηση είναι δάσος. Την ίδια στηγμή, όμως, ο Κ. Κιλτίδης υπεραφύνεται της υπογραφής που έβαλε στη γνωμοδότηση 161/2008 του ΝΣΚ, με την οποία πολλά της Ουρανούπολης βαφτίζεται δασική έκταση και νομιμοποιήθηκε εκ των υστέρων το συμβόλαιο μεταβίβασης του δάσους στους Βατοπεδινούς και μετατροπής της δασικής έκτασης σε κληροτεμαχίο άρπτο και οικοδομήσιμο.

Μας επισήμανε ακόμη, ότι υπάρχει διάσταση ανάμεσα στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 1 του δασοκόπου νόμου 3208/2003 (που είναι η ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 του Συντάγματος) και της παρ. 3 του ίδιου άρθρου και ότι χρειάζεται να γίνει νομοθετική ρύθμιση. Στην επισήμανσή μας, ότι υπερισχύουν οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 1, που έχουν αυξημένη συνταγματική ισχύ, και στο ερώτημα γιατί δεν ελύσαν τη διάσταση αυτή με νομοθετική ρύθμιση, ενώ πέρασαν πέντε χρόνια, και γιατί τέλος πάντων, ακρού έτσι έχουν τα πράξεις χαρακτηρισμού, μας απάντησε ότι δεν πειράζει που θα γίνει η πράξη χαρακτηρισμού από τον Δασάρχη, μιας και υπάρχει η δυνατότητα προσφυγών στης Επιτροπές Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων και στα δικαιοστήρια. Κατά την άποψή μας είναι προσχηματικός ο ισχυρισμός, ότι η διάσταση ανάμεσα στις παρ. 1 και 2 από τη μια και την παρ. 3 του άρθρου 1 του νόμου 3208/2003 από την άλλη μπορεί να λυθεί μόνο με νομοθετική ρύθμιση. Γιατί μπορούσε και μπορεί να λυθεί με διευκρινιστική εγκύρωλο διαταγή, μιας και οι παρ. 1 και 2 έχουν αυξημένη συνταγματική ισχύ. Αυτό το γνωρίζουν, όμως θέλουν πάση θυσία να βγει με την πράξη χαρακτηρισμού δασική έκταση το δάσος της Ουρανούπολης και να δικαιωθεί ο Κ. Κιλτίδης.

Συνεχίζεται η εξαπάτηση των καπνοπαραγωγών

Το φέμα και το τάξιμο έχουν γίνει δεύτερη φύση του υπουργού Γεωργίας Α. Κοντού. Στις 20 Νοέμβρη διαβεβαίωνε, για μια ακόμη φορά, τους καπνοπαραγωγούς ότι και τα 567 εκατ. ευρώ, που είναι το συνολικό ποσό των κοινοτικών πόρων που θα πάνε στο ΠΑΑ δεν

ANTIKYNOVNIKA

Δυο χιλιάδες και οχτώ: έτος φαύλο και φριχτό.

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Ενώπιον των νέων Δεκεμβριανών και καθώς έβηχα εύηχα από τα επαρχιώτικα –για πολλά χρόνια αχρησιμοποίητα– ληγμένα χημικά, πρόσθεσα μια πιδανότητα καρκίνου στον λέοντα ωροσκόπο μου. Ακριβώς τη μέρα που Ελλάδα και Ρωσία κήδευαν από έναν Αλέξανδρο. Ειδοποίηση διαφορά [πέρα από τις προφανείς]: η Ρωσία δεν είχε κανένα λόγο να οργίζεται ούτε είχε έναν άλλο Αλέξανδρο και μια Αλέξανδρα να εξακολουθούν να παίζουν σε αριστερά - παιδική χαρά [ευτυχώς οι μισοί αυτής ήταν στους δρόμους, ενώ οι άλλοι μισοί παρέμεναν πιστοί στην επαίσχυντη και προδοτική ανακοίνωσή τους].

Η Κοκκινοσκουφίτσα είναι πια ολάκερη κόκκινη από οργή, όπως χιλιάδες άλλοι. Από την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές μέχρι τη δημοσίευσή τους, δεν έχουν μεσολαβήσει πολλά. Τι να πρωτοπεί; Άλλωστε τα ανακεφαλαίωσε όλα ο Χριστόδουλος στη συνέντευξή του στη «Ζούγκλα» (<http://www.zouglia.gr/news.php?id=16122>). Οπως πάντα, δια παρακάμψουμε; την οργή και τα συναισθήματα μας, προστρέχοντας –πού χρόνος και διάδεση για σκέψη και γράψιμο– αλλού. Μια συρραφή ιστορικών λεγόμενων:

«Τα λόγια είναι ανούσια, η οργή δεν είναι όπλο, απαιτεί δράση. Η επαναστατική δράση –με όποιον τρόπο κι αν διεξάγεται– δια πρέπει να είναι πάντα κατανοητή από τις μάζες. Όλα είναι σε συνεχή κίνηση, το ίδιο κι ο αγώνας. Ο αγώνας είναι κίνηση και είναι κι ο ίδιος εν κινήσει. Εκείνο που μετράει είναι ο σκοπός, λείπουν όμως ακόμα τα πάντα, όχι μόνο όλα τα μέσα. Το μόνο που γίνεται ολοφάνερο στο σημείο αυτό, είναι τι είδους άνθρωπος είναι ο καδένας. Ανακαλύπτεται το μητροπολιτικό άτομο, προϊόν της διαδικασίας αποσύνδεσης ενός δανατηφόρου, ψεύτικου, αλλοτριωμένου περιβάλλοντος της ζωής μέσα στο σύστημα –εργοστάσιο, γραφείο, σχολείο, πανεπιστήμιο, ρεβιζιονιστικές ομάδες, μαθητεία και προσωρινή εργασία. Οι συνέπειες του διαχωρισμού επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής, φανερώνουν εκείνες της αχρηστίας στην οποία περιπίπτεις μέσα σε ιεραρχικά οργανωμένες εργασιακές διαδικασίες, της ψυχικής παραμόρφωσης που προκαλεί η καταναλωτική κοινωνία η οποία έχει βιδιοτεί στην παρακυμία και στη στασιμότητα. Ιδού από πού προερχόμαστε: από την απομόνωση της προστικής κατοικίας, του διλιθερού ταιμέντου, των δημόσιων ορφανοτροφείων, των ασύλων που δυμίζουν φυλακές και των ειδικών τημημάτων των φυλακών. Αρό την πλύση εγκεφάλου μέσω των ΜΜΕ, του καταναλωτισμού, της σωματικής τιμωρίας, της ιδεολογίας της μη βίας. Από την κατάδλιψη, την αρρώστια, την υποβάθμιση, την προσβολή και την ταπείνωση του ατόμου, όλων των εκμεταλλεύμενων υπό τον καπιταλισμό. Μέχρις ότου να συνειδητοποιήσουμε ότι η μιζέρια του καθένα από μας καθιστά αναγκαία την απελευθέρωση και ότι δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε. Ο λαός έχοντας χάσει την αίσθηση του μεγέθους της επαναστατικής ταξικής πάλης, είναι αναγκασμένος να ζει σ' ένα μη ιστορικό επίπεδο, στερούμενος αυτοσυνείδησης και επομένως αξιοπρέπειας. Τα γουρούνια, μέσω του ψυχολογικού πολέμου προσπαθούν ν' ανατρέψουν τα δεδομένα. Ο λαός δεν στηρίζεται στις μετοχικές εταιρίες, στις πολυεμπορικές και στα εργοστάσιά τους, αλλά τα γουρούνια στηρίζονται στον λαό. Η αστυνομία δημιουργήθηκε όχι για να προστατεύει τον λαό από τους εγκληματίες, αλλά για να προστατεύει το αύστημα εκμετάλλευσης από τον λαό. Οι άνθρωποι δεν εξαρτώνται από το σύστημα δικαιοσύνης, αλλά η δικαιοσύνη από τους ανδρώπους. Η άρχουσα τάξη μας μισεί διότι παρά τα εκατό χρόνια καταστολής, φασισμού, αντικομμουνισμού, ιμπεριαλιστικών πολέμων, γενοκτονίες ολόκληρων εδηνών, η επανάσταση ορθώνει ξανά το ανάστημά της.

Οι ρεβιζιονιστικές ομάδες έχουν τον φετιχισμό της νομιμότητας, τον φιλειρηνισμό τους, τον μαζικό οπορτουνισμό τους. Εχουμε εναντίον τους όχι μόνο το γεγονός ότι τα μέλη τους προέρχονται από την μικροαστική τάξη, αλλά κυρίως το ότι η πολιτική και οργανωτική δομή τους αναπαράγει την ιδεολογία της αστικής τάξης, προς την οποία ήταν ανέκαθεν ξένος ο προλεταριακός διεθνισμός. Τάξης η οποία οργανώνεται πάντα –κι αυτό δεν επηρεάζεται διόλου από την ταξική δέση της– συμπληρωματικά προς την εθνική αστική τάξη, την άρχουσα τάξη μέσα στο κράτος. Το επιχείρημα ότι οι μάζες δεν είναι ακόμα έτοιμες, είναι επιχείρημα ανδρώπων που ανησυχούν για τις θέσεις εξουσίας τους, που ενδιαφέρονται να εξουσιάσουν έναν λαό κι όχι για έναν αγώνα χειραφέτησης και απελευθέρωσης. Ο ιμπεριαλισμός είναι από άποψη τακτικής ένα ανδρωποφάγο τέρας, αλλά στρατηγικά είναι μια χάρτινη τίγρη. Εναπόκειται σ' εμάς το αν θα συνεχιστεί η καταπίεση, καθώς και το αν θα τον συντρίψουμε. Λόγια της αποκρυγμένης από την Bettina Rel μάνας της, της Ulrike Meinhof.

Kokkinoskoufita@eksegersi.gr

■ Προκαλεί ο Πατάκης

Να στηρίξουμε τις κινητοποιήσεις των βιβλιούπαλληλων

Κάποιοι δεν έψαχναν ένα σαρανταπεντάρι;

Κανονικά συνεχίζεται το πρόγραμμα των κινητοποιήσεων των βιβλιούπαλληλων έξω από το βιβλιοπωλείο του Πατάκη, με αίτημα την επαναπρόσληψη των δύο απολυμένων συναδέλφων τους. Το περασμένο Σάββατο, ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Αττικής οργάνωσε χαριστικό παζάρι βιβλίου, προσφέροντας βιβλία σε όλο αυτό τον κόσμο (εργαζόμενους και αναγνωστικό κοινό) που συμπαραστέκεται στον πολυήμερο αγώνα για να ανακληθούν οι απολύτες.

Ηταν πάρα πολλοί αυτοί που έδειξαν την αλληλεγγύη τους. Η συντριπτική πλειοψηφία των πελατών, όταν ενημερώνεται από τις προκηρύξεις του Συλλόγου και από τους εργαζόμενους που μετέχουν στη διαμαρτυρίες, αρνείται να μπει και να ψωνίσει από το βιβλιοπωλείο. Θεωρούν αυτή τους τη στάση ως ελόχιστη ένδειξη συμπαράστασης. Παράλληλα, εκαποντάδες είναι αυτοί που υπέγραψαν το κείμενο διαμαρτυρίας, αρνείται να μπει και να ψωνίσει από το βιβλιοπωλείο. Θεωρούν αυτή τη στάση τη σειρά ελόχιστη ένδειξη συμπαράστασης. Παράλληλα, εκαποντάδες είναι αυτοί που υπέγραψαν το κείμενο διαμαρτυρίας, αρνείται να μπει και να ψωνίσει από το βιβλιοπωλείο. Θεωρούν αυτή τη στάση τη σειρά ελόχιστη ένδειξη συμπαράστασης.

◆ Την Τρίτη 16/12 από τις 5.00 μ.μ. έξω από τον «ΠΑΤΑΚΗ» και στις 7.00 μ.μ. συγκέντρωση-διαδήλωση με σύνθημα, «Αγώνας ενάντια στις απολύτες και την εργοδοτική τρομοκρατία».

◆ Το Σάββατο 20/12 από τις 11.00 π.μ. έξω από τον «ΠΑΤΑΚΗ» και στη 1.00 μ.μ. συναυλία διαμαρτυρίας με σύνθημα, «Αγώνας ενάντια στις απολύτες και την εργοδοτική τρομοκρατία».

Στο μεταξύ, ο Πατάκης απαντά με ψέματα στα μηνύματα διαμαρτυρίας που στέλνονται στα fax και τα e-mail της επιχείρησής του. Αναγνώστης μας κοινοποίησε την απαντητική επιστολή που έλαβε από τον Πατάκη, που είναι η εξής:

◆ Συνεχίζονται οι διαμαρτυρίες: κάθε Τρίτη στις 5.00 μ.μ. και κάθε Σάββατο στις 11.00 π.μ.

◆ Την Τετάρτη 10/12 μέρα της πανελλαδικής πανεργατικής απεργίας στις 10.30 π.μ. μπροστά στον «ΠΑΤΑΚΗ» και συγκρότηση δυναμικού και μαζικού μπλοκ και πορείας προς την απεργιακή συγκέντρωση.

◆ Το Σάββατο 13/12 (σήμερα) 11.00 π.μ. και πάλι έξω από τον «ΠΑΤΑΚΗ», όπου θα

στηθεί και πάλι χαριστικό παζάρι βιβλίου. «Έχει ιδιαίτερη σημασία, σημειώνουν οι βιβλιούπαλληλοί, «να μπορέσουμε να προσφέρουμε βιβλία στα παιδιά που εκείνη την ώρα θα βρίσκονται στο κέντρο της Αθήνας με τους γονείς τους. Ο κύριος Πατάκης πουλάει βιβλία, κονομάει λεφτά και απολύτες εργαζόμενους. Εμείς χαρίζουμε βιβλία, ζητάμε τη συμπαράσταση όλων και συνεχίζουμε τον αγώνα για να ανακληθούν οι απολύτες».

◆ Την Τρίτη 16/12 από τις 5.00 μ.μ. έξω από τον «ΠΑΤΑΚΗ» και στις 7.00 μ.μ. συγκέντρωση-διαδήλωση με σύνθημα, «Αγώνας ενάντια στις απολύτες και την εργοδοτική τρομοκρατία».

◆ Το Σάββατο 20/12 από τις 11.00 π.μ. έξω από τον «ΠΑΤΑΚΗ» και στη 1.00 μ.μ. συναυλία διαμαρτυρίας με σύνθημα, «Αγώνας ενάντια στις απολύτες και την εργοδοτική τρομοκρατία».

Στο μεταξύ, ο Πατάκης απαντά με ψέματα στα μηνύματα διαμαρτυρίας που στέλνονται στα fax και τα e-mail της επιχείρησής του. Αναγνώστης μας κοινοποίησε την απαντητική επιστολή που έλαβε από τον Πατάκη, που είναι η εξής:

◆ Αξιότιμε κύριε...

Σας ευχαριστούμε για το μήνυμά σας.

Σεβόμαστε τις προσωπικές σας εκτιμήσεις σχετικά με τους δύο εργαζόμενους, ωστόσο θα θέλαμε να ξεκαθαρίσουμε την κατάσταση

■ Δημήτρης Κουφοντίνας

Δίπλα στους εξεγερμένους νέους

Οαντεισαγγελέας Αρείου Πάρου που προσπάθησε να αναβάλει τη δίκη της «Ζαρντινιέρας» πρέπει να ένιωθε σαν τον πιλότο που προσπαθεί μάταια να αποτρέψει την επικείμενη συντριβή του αεροσκάφους. Ομως, ο αυτόματος πιλότος της αιτιωρησίας ήταν πανίσχυρος. Σήμερα, λοιπόν, που είναι νωπό ακόμη το αίμα ενός παιδιού, οι ηθικοί και φυσικοί αιτιούργοι του κτηνώδους εκείνου βασανισμού στη Θεσσαλονίκη μπορούν να ελπίζουν ότι θα απαλλαγούν. Οπως συμβαίνει και με όλους, τους ελάχιστους ένστολους βασανιστές και δολοφόνους που φτάνουν στα δικαστήρια.

Πριν από 23 χρόνια, ο επίλεκτος σκοπευτής Μελίστας γονάτισε ψύχραιμα και πυροβόλησε τον Μιχάλη Καλτεζά, ένα παιδί 15 ετών, πυροδοτώντας ένοι κύμα λαϊκής αντιβίας. Ετοι η κρατική βία και αιτιωρησία γεννά την αντιβία. Ετοι και κάθε εποχή αντιδρά με τον τρόπο της. «Τυφλός» ή στοχευμένα. Πρωτόδικη απόφαση για Μελίστα: 2 χρόνια. Εφετείο: αθώ-

ος. Εγινε πρότυπο των ένστολων, των ειδικών φρουρών, των λιμενοφυλάκων, των μπάτσων των τυχαίων εκπυροκρήσεων. Μακρύς ο κατάλογος: δεκάδες οι επίσημοι νεκροί, άγνωστο πόσοι οι αδήλωτοι στα βουνά, στη θάλασσα, στα αζήτητα. Και σήμερα άλλο ένα κτύπημα των πραιτώρων: ο έφηβος Αλέξης, ένα παιδί, τυχαία, στο σωρό, μέσα σε μια παρέα παιδιών, ζωντανών κι ανυπόψιαστων.

Αυτή τη φορά, όμως, τα πιο ευαίσθητα κομμάτια της κοινωνίας αντέρασαν στο αποτρόπαιο έγκλημα με αυθόρμητη εξέγερση, τέτοια που δεν έχει άλλη να δειξει τη πρόσφατη ιστορία της χώρας. Σε όλους σχεδόν τους νομούς, σε όλες τις πόλεις, ακόμη και στις πιο μικρές, οι νεοί, πρώτα απ' όλα, ξεσηκώθηκαν. Και μαζί τους άνεργοι, εργαζόμενοι με το φάσμα της αβεβαιότητας μπροστά τους, ακόμη και μεσαία στρώματα, πρόωρα θύματα της κρίσης που πλησιάζει με άγριες δρασκελίες. Και δεν ήταν πουθενά «ειρηνική». Η δίκαιη οργή μεταφράστηκε σε

βία. Σε κείνο το απειροελάχιστο κομματάκι βίας, αντιγύρισμα στον τεράστιο όγκο της βίας όλων των ειδών, που δέχονται από τη στιγμή που ένιωσαν τον εαυτό τους, από ένα άγριο κοινωνικό σύστημα που μόνον θεός έχει τον ανταγωνισμό και το κέρδος. Πρώτος στόχος η ασύδοτη αστυνομία, αυτό το όργανο του ασύδοτου κράτους. Υστερά, ότι συμβολίζει το κράτος, ότι αποτελεί κράτος. Το κράτος της βίας, της αδικίας, της διαφθοράς, της σαπιλίας. Και έπειτα, τα σύμβολα του κεφαλαίου, πολυεθνικές και πρώτα απ' όλα τράπεζες, αυτοί οι νόμιμοι ληστές και δολοφόνοι.

Τώρα είναι η ώρα της οργής, της αγανάκτησης, της αντίστασης, τώρα ο νους μας κι η καρδιά είναι εκεί, με τα παιδιά που δίνουν το μεγάλο μάθημα. Αύριο, που θα κατακάτσει ο κουρνιαχτός, μπορούμε να μιλήσουμε για τα άλλα. Γ' αυτήν την κορυφαία σύγκρουση, την αυθόρμητη αντιπαράθεση με το σύστημα, που έγινε έξω από σχήματα κι από μοντέλα, έξω κι από τα πλαίσια των υπαρ-

χόντων πολιτικών σχηματισμών, απέναντι σ' ένα πολιτικό σύστημα που δεν θέλει να τους καταλάβει, που δεν μπορεί να τους μιλήσει. Για εκείνο το κοινωνικό υποκείμενο που χρειάζεται να ξαναναστηθεί. Να μιλήσουμε, πέρα από τις άνωρθες κραυγές των υποκριτών και των Ταρτούφων, για εκείνες τις οδυνηρές συνέπειες κάθε εξέγερσης, που μπορεί να κτυπήσει τη δουλειά ή τον κόπο κάποιων ανθρώπων. Μακριά από τις κραυγές εκείνων που, αφού μεθόδευσαν τον θάνατο του εμποράκου και οδήγησαν στο κλείσιμο χιλιάδες μοναδιών (μην ξεγελίστε με τον 21ο που λένε, είναι αναριθμητισμός). Στον μεσαίωνα είμαστε, μάρτυς μου ο Εφραίμ και το δεσποτάτο των προσκυνημένων). Στην Ελλάδα - πρωτόπορο της ευρωπαϊκής οικογένειας, που έκανε τα βαρβαρικά φύλα να παραμιλούν και τις νύχτες του Παρισιού να μοιάζουν με φιλικό κίτρινο-μαύρο στο ξερό γήπεδο της Τραχανοπλαγιάς. Με πληροφορούν τώρα από το κοντρόλ ότι με μπαράζ πυροβολισμών από τσιγγάνικες καραμπίνες (τι βιολία ρε;), το ματς μεταξύ Κρανοφόρων-Κουκουλοφόρων (λευκού-μαύροι) θα κριθεί στην παράσταση.

Τώρα, όμως, στεκόμαστε δίπλα στους εξεγερμένους νέους. Που πονούν για τον άδικο χαρμό ενός δικού τους. Που αντιστέκονται απέναντι στους συναίτιους. Που τολμούν και αγωνίζονται απέναντι σ' αυτούς που τους προετοιμάζουν ένα μελλον χωρίς μέλλον. Σ' αυτούς που δολοφονούν το μέλλον.

Κοντά στα νιάτα που πολεμούν και ονειρεύονται.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Οντας μη μέλος της οργάνωσης «ΑΓΑ.ΠΟ» (Αγανακτισμένοι Πολίτες) και ως μη διαθέτων τη φρεόραση, ε, πώς να περάσει το διάλειμμα; Αναφέρομαι στον ελεύθερο χρόνο των κυνωνικών αθλοπαιδιών που έχει προκηρύξει το υπουργείο Δημόσιας Τάξης, με το Σαββατιάτικο εναρκτήριο λάκτισμα του αφέντη-διοικού. Το πρώτο τετραήμερο ήταν πραγματικά συναρπαστικό, αν και αντιβαίνει καταφανώς την κυβερνητική αισθητική ήτης προτίμα μά νίχνει παρά να δέχεται πάσης φύσεως τούβλα... Να καίει νοικοκυριά κι όχι να την καίνε, να είναι μόνη στο κάψιμο της αγοράς και στο πλιάτσικο κι όχι να την αντιγράφουν κι άλλοι και δη φυλικατζήδες. Κι αν δεν υπήρχε ο χειροκίνητος «κοινωνικός αυτοματισμός» και οι «ΑΓΑ.ΠΟ», θα μιλούσαμε για μια διοργάνωση-πρότυπο, για ένα ακόμη κόσμημα στην Ελλάδα της ανάπτυξης, του 12ου αιώνα (μην ξεγελίστε με τον 21ο που λένε, είναι αναριθμητισμός). Στον μεσαίωνα είμαστε, μάρτυς μου ο Εφραίμ και το δεσποτάτο των προσκυνημένων). Στην Ελλάδα - πρωτόπορο της ευρωπαϊκής οικογένειας, που έκανε τα βαρβαρικά φύλα να παραμιλούν και τις νύχτες του Παρισιού να μοιάζουν με φιλικό κίτρινο-μαύρο στο ξερό γήπεδο της Τραχανοπλαγιάς. Με πληροφορούν τώρα από το κοντρόλ ότι με μπαράζ πυροβολισμών από τσιγγάνικες καραμπίνες (τι βιολία ρε;), το ματς μεταξύ Κρανοφόρων-Κουκουλοφόρων (λευκού-μαύροι) θα κριθεί στην παράσταση.

Οι περιστάσεις απαιτούν σήμερα να στραφούμε στην αρχαία τραγωδία, έστω και για να ξεφύγουμε λίγο από τη νέα κωμωδία και τη νέα δημοκρατία. Κρατώντας τον παραδοσιακό δεκαπενταύλιο (που ως άλλος Συρίζα εγκολπώνει κουκουλοφόρες απειλές, αν πιστεύουμε την επαίσουσα επί θεμάτων πρακτόρων, προβοκατόρων και πραιτόρων), αλλά ξεφεύγοντας από τη μεταγενέστερη διαδημοτική και διακρατική παράδοση. Περιμένοντας ως άλλοι Νεύτονες να πέσει το ώριμο κυβερνητικό μήλο, θα σας μεταδώσουμε την υπερπαραγωγή «Προμηθέας Δεσμώτης» του ε-σκύλου (είναι διαδικτυακή). Πρωταγωνιστούν: Κράτος - Βία, Ηραιστος, Προμηθέας, Χορός Ωκεανίδων, Ωκεανός, Ιώ και Ερμής (ο τελευταίος αποουσιάζει από το σημερινό κείμενο, γιατί οπτοπλινθορίπτει συμμετέχων στις αθλοπαιδιές της Πανεπιστημίου). Καλή διασκέδαση (δεν μιλάω μόνο σ' εσάς):

Χορός Ωκεανίδων

Κόπτοιοι που ξεχωρίζουν απ' το μικρό τους IQ έχουν ψυχή κτηνώδη, όψη άπλυτου καθικιού Ηφαιστος

Ω Δία, μέσα στο λαμπτήριο που ιερουργώ μπορούτε να τους φυτέψω στην πρασιά όλους ετούτους θελω και στο θυσιαστήριο που χτίσαν Μασαρέτες να τους τέμνω ισομερώς εις λίαν λεπτές φρέτες. Κι έπειτα να διανεμήσουν βορά στα Παναθήναια όλοι οι μισαλλόδοξοι κτηνώδεις άνδρες-γύναια. Ιώ

Οιμέ, αλί και τρισολί ο Ήφαιστος τα 'χει παίξει στου Αρη τους πολέμους πάλι να μας μπλέξει. Κράτος

Ζουμ τριαλαριλαρό, Τζον Γουέν, Ρόκι, Ράμπτο βλέπω 'γω στο dvd τώρα που 'φυγα απ' τον κάμπτο βία

Εγώ ήμουν τσοπάνος κάπποτε ορεσίβιος θαρρώ πως είμαι κάτι, ο δόλιος ο βραχύβιος μα δεν πολυνοιάζει, άτρωτο με λογίζω έχω το μέγα χάρισμα: το πνεύμα εξοργίζω. Ωκεανός

Οι κοινωνικές συγκρούσεις έγιναν εξαίρεση κι απ' τις πράξεις βασιλεύουν διαίρεση κι αφαίρεση γι' αυτό φτάσαμε στον πάτο, μέσα σ' όλα ξαναείδες πως τον τόπο των ορίζουν πια οι επιδιδυμίδες. Δεν το θέλουν οι θεοί κάτι τέτοιο να συμβαίνει κι η τυφλή υποταγή κάθε πνεύμα αντιβαίνει γ' αυτό και οι Ολύμπιοι την Ερίδα διατάζουν και σε προάστια Παρισιού τη χώρα μεταλλάζουν. Κράτος

Η ζωή μας όλη είναι μαμ, κοκά, κακά και τέζα με τζόγο, νταβατζίλικι, τηλεόραση και πρέζα.

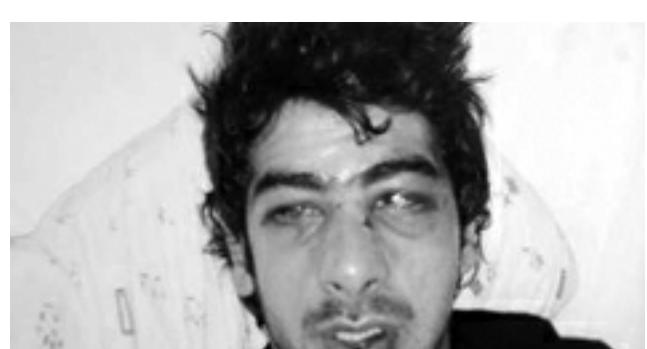
Περποτάμε με τα χέρια και τα πόδια ανοιχτά έμπλεοι μιαγκιάς, ογνοίας, έμμισθα λαμπτρά σφαχτά

Προμηθέας

Η ζωή σας όλη είναι στη χαμέρπεια θυσία πρωτοπόροι ω εσείς, ζώντες με στην αφασία.

Γ' αυτό φέρνω τη φωτιά - δώρο μέγα στους ανθρώπους. Συνεχίζετε την πλάκα; Τώρα θα σας μάθουν τρόπους!...

Gas prom-ηθέας

πρόσκαιρη παύσ

**Εσείς μιλάτε για
κέρδη και ζημιές,
εμείς μιλάμε γι'
ανθρώπινες
ζωές...**

Είναι πολύ δύσκολο να ασχοληθείς με την αθλητική επικαιρότητα, όταν ζεις και συμμετέχεις σε μια εξέγερση που δεν έχει προηγούμενο από την Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Δεν μπορείς να ασχοληθείς με τις μεγάλες νίκες, το ελληνικό πρωτάθλημα ή το Champions League, όταν οι πιτσιρίκες και οι πιτσιρικάδες, βγαίνουν στους δρόμους όλης της Ελλάδας και μας παραδίδουν μαθήματα αντίστασης και ανυπακοής.

Τη βδομάδα που πέρασε, ζήσαμε όλοι μας πρωτόγνωρες στιγμές. Η τραγική ειδηστή της δολοφονίας του 16χρονου Αλέξη ήταν η σταγόνα που ζεχείλισε το ποτήρι, ο καταλύτης για τα ξέσπασμα της βίαιης αντίδρασης της νεολαίας, ενάντια σε μια κοινωνική πραγματικότητα που δολοφονεί καθημερινά την ψυχή και τα όνειρα της. Το απόγευμα της περασμένης Δευτέρας, οι μεγαλύτεροι και οι «πεπειραμένοι» στους κοινωνικούς αγώνες μενίαμε άφωνοι, δεν πιστεύαμε στα μάτια μας, βλέποντας το ανθρώπινο ποτάμι που είχε πλημμυρίσει τους δρόμους της Αθήνας και προσπαθούσε να γκρεμίσει ό, τι και όποιον στεκόταν απέναντι του. Ενα ποτάμι που προσπαθούσε να σαρώσει τα «τείχη» που του έχουν υψώσει και να ξεχυθεί στις λεωφόρους του αύριο. Ενιωσα μια έξαψη, μια περηφάνια γι' αυτά τα παιδιά που φώναζαν οργισμένα τα συνθήματά τους, που έσπαζαν και έκαγιαν τράπτεζες, μαγαζιά, δημόσια κτίρια, αυτοκίνητα, βιτρίνες, πεζοδρόμια, όλα αυτά που στα μάτια τους αποτελούν σύμβολα ενός κόσμου εχθρικού προς τα όνειρα και τα θέλω τους. Ενιωσα ταυτόχρονα και ασήμαντος, γιατί αγνοούσα την «ύπαρξη» τους, αγνοούσα την ύπαρξη των χιλιάδων νεολαίων που βάδιζαν οργισμένοι δίπλα μου, που τιμούσαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη μνήμη του δολοφονημένου συμμαθητή τους. Ενιωσα άβολα, γιατί δεν είχα καταφέρει να «συναντηθώ» μαζί τους, γιατί δεν μπορούσα να τους καταλάβω. Πολλοί από εμάς, που συμμετέχουμε στις κοινωνικές διεργασίες της εποχής μας, είχαμε προβλέψει ότι θα ζήσει και η χώρα μας ένα αυθόρυμητο, «τυφλό» και βίαιο ξέσπασμα, αντίστοιχο με αυτό του Λος Αντζελες, της

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Γαλλίας, ένα ξέσπασμα των κολασμένων της ελληνικής κοινωνίας. Πόσοι όμως μπορούσαμε να προβλέψουμε ένα ξέσπασμα σαν αυτό που ζήσαμε τις προηγούμενες μέρες και ειδικότερα στην πορεία της περασμένης Δευτέρας;

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, η συναισθηματική φόρτιση από τη συμμετοχή μου στα δρώμενα των τελευταίων ημερών δεν μου επιτρέπει να σκεφτώ και να βγάλω πολιτικά συμπεράσματα για όλα όσα έγιναν. Αισθάνομαι, όμως, ότι τα όποια πολιτικά συμπεράσματα αυτή τη στιγμή δεν απασχολούν καθόλου τους χιλιάδες νεολαίους που βγήκαν στους δρόμους σε όλη τη χώρα και συγκρούστηκαν σώμα με σώμα με τις δυνάμεις καταστολής. Αν κάπι περιμένουν από εμάς, είναι να σταθούμε δίπλα τους, να επιδοκιμάσουμε τις πράξεις τους, να τους στηρίξουμε και να τους υπερασπιστούμε από τις εξέδρες τα ίδια συνθήματα με αυτά που φωνάζονται στις πορείες στους δρόμους της Αθήνας. Μου φαίνεται αδιανότητο, τη στιγμή που το αίμα του Αλέξη ήταν ακόμη ζεστό, που το ποτάμι της οργής κυλούσε στους δρόμους, κάποιοι να έχουν την ψυχαριμία να παρακαλουθούν ένα ποδοσφαιρικό αγώνα και να πανηγυρίζουν για την ομάδα τους και ταυτόχρονα να βρίζουν τους μπάτσους και να συγκρούνται μαζί τους. Ισως να είναι η συναισθηματική φόρτιση που με εμποδίζει να βρω τους λόγους που κάποιος νεολαίος επελέξει να πάει στο γήπεδο και να «διαμαρτυρηθεί» ενόντια στην κρατική καταστολή, όταν στους δρόμους της Αθήνας την ίδια στιγμή οι συνομήλικοί του συγκρούονταν και διεκδικούσαν το δικαίωμά τους στη ζωή και το όνειρο. Ο μοναδικός λόγος για τον οποίο θα έπρεπε να πάψει στα γήπεδα την Κυριακή, τη Δευτέρα, την Τρίτη, την Τετάρτη, θα ήταν για να ματαιώσουμε τους αγώνες, για να τους χαλάσουμε τις φιέστες, για να «σπάσουμε» τη βιτρίνα του επαγγελματικού αθλητισμού, για να βροντοφωνάξουμε ότι δεν βολεύμαστε με τους «άρτους και τα θεάματα» που μας προσφέρουν. Δεν αντιλέγω, ότι αυτό θα ήταν, αν όχι απίθανο, πολύ δύσκολο να το προγματοποιήσουμε και γι' αυτό το λόγο θα έπρεπε να απέχουμε. Μπορεί να

γινόμαστε δυσάρεστοι σε κάποια παιδιά που έχουν ευαισθησίες, που συμμετέχουν σε κοινωνικούς αγώνες και ταυτόχρονα τους αρέσει, όπως και σε εμάς, να πηγαίνουν στο γήπεδο και να υποστηρίζουν ενεργά την ομάδα τους, όμως με την παρουσία τους την περασμένη βδομάδα επί της ουσίας νομιμοποίησαν την αντιδραστική αποψη ότι ο αθλητισμός δεν έχει σχέση με την πολιτική και ότι η οπαδική μας προτίμηση και το καλό της ομάδας μας είναι πάνω από την ταξική μας θέση σε μια κοινωνία που καθημερινά μας δολοφονεί.

Κος Πάπτιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Ο Αλέξης ήταν οπαδός του Πλαναθηναϊκού και γι' αυτό σε πολλά sites οι πράσινοι οπαδοί ζήτησαν την αναβολή του αγώνα με την Ανόρθωση. Η ΠΑΕ Πλαναθηναϊκός αφορηγκράστηκε την ένταση των στιγμών και για να κατευάσει πιθανές αντιδράσεις έβγαλε ανακοίνωση και ζήτησε «αυτοσυγκράτηση». Πριν την ένορξη του αγώνα, με μια υποκριτική κίνηση ζήτησε από την ΟΥΕΦΑ να κρατηθεί ενός λεπτού σιγή (αν και ήξερε εκ των προτέρων, ότι το αίτημα δεν θα γινόταν δεκτό). Σε αντίθεση με τους οπαδούς, που κράτησαν από μόνοι τους ενός λεπτού σιγή και αφέρωσαν την πρόκριση στον Αλέξη, φωνάζοντας το σύνθημα «Τριφυλλάρα στους δεκαέξι», για πάρτη σου Αλέξη, πάρτες και ΠΑΕ δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να πουν ούτε μια κουβέντα για τον Αλέξη. Αν έχαν μια στοιχειώδη έστω επαφή με την προγματικότητα, θα έπρεπε να δηλώνουν συντετριμένοι από τη δολοφονία ενός πολιού στο φινάλε της ταινίας σηματοδοτεί μεγαλοφυνός από τους αδελφούς Νταρντέν ακριβώς αυτό: υπάρχει κάτι πέρα από το χρήμα. Σε πείσμα της χυδαίας αστικής άποψης ότι όλα έχουν την τιμή τους, τελικά δεν μπορούν να πουληθούν όλα σ' αυτή τη ζωή.

Παρολαυτά, η Λόρνα δεν αντέχει να αποποιείται συνεχώς την ανθρώπινη υπόστασή της. Δεν αντέχει το τίμημα που πρέπει να πιλράσει για να προγματοποιήσει τα όνειρά της. Με τα νύχια της σκίζει σηγά-σηγά τον ιστό μέσα στον οποίο παγιδεύτηκε. Ο αγώνας της είναι τελικά η αντίσταση σ' ένα σύστημα που αλλοτριώνει τα πάντα, που οφειλεί κάθε ανθρώπινη ιδιότητα, που μετατρέπει τον ανθρώπω το ζώο. Το κελάνδισμα ενός πολιού στο φινάλε της ταινίας σηματοδοτεί μεγαλοφυνός από τους αδελφούς Νταρντέν ακριβώς αυτό: υπάρχει κάτι πέρα από το χρήμα. Σε πείσμα της χυδαίας αστικής άποψης ότι όλα έχουν την τιμή τους, τελικά δεν μπορούν να πουληθούν όλα σ' αυτή τη ζωή.

Αυτό το αισιόδοξο μήνυμα διαπνέει όλες τις ταινίες των Νταρντέν, παρά το σκληρό ρεαλισμό τους και είναι εντελώς αληθινό. Δεν υπάρχει εδώ καμιά ηθικολογική προσέγγιση. Το αδύνατο σημείο του καπιταλισμού είναι ακριβώς αυτό: Δεν βαδίζει μόνο με βάση κάποιους οικονομικούς νόμους. Η τύχη τους εξαρτάται και από τους ανθρώπους...

Φυσικά, η ταινία των Νταρντέν έχει και μερικά αδύνατα σημεία, όπως κάποιες ασυνέπειες στο σενάριο και τις αντιδράσεις της πρωιδας ή τη στιλζαρισμένη σε ορισμένα σημεία ερμηνεία της αλβανίδας ηθοποιού όπως την εσφακώνει, σε σχέση π.χ. με την πρωταγωνίστρια του «Ροζέτα». Ομως, αυτά είναι λεπτομέρειες. Το βασικό είναι ότι έχουμε ένα καθαρά εργατικό σινεμά που με ψυχρό, οξύ, αλλά και ορθολογικό τρόπο ανατέμνει όχι μόνο την αν-

■ ΖΑΝ-ΠΙΕΡ ΚΑΙ ΛΥΚ ΝΤΑΡΝΤΕΝ Η σιωπή της Λόρνα

Σταθεροί εκφραστές του σύγχρονου κοινωνικού και προλεταριακού κινηματογράφου, οι αδελφοί Νταρντέν συνεχίζουν να αφηγούνται τα καθημερινά δράματα των κατώτερων τάξεων. Αυτή τη φορά, μια μετανάστρια γίνεται η αφορμή να σχολιαστεί ένα μείζον ζήτημα: η αλλοτρίωση της ανθρώπινης υπαρξης από το χρήμα μέσα στο καπιταλισμό. Η Λόρνα, μια αλβανίδα μετανάστρια, αναγκάζεται να κάνει λευκό γάμο μ' ένα πρεζόντι, προκειμένου να πάρει τη βελγική υπηκοότητα. Σ' αυτή την ιστορία εμπλέκεται με το αζημίωτο η Μαφία της περιοχής και τα πράγματα παίρνουν απρόβλεπτες διαστάσεις όταν η Λόρνα διστάζει ν' ακολουθήσει τα προσυμφωνημένα...

Πυρήνας αυτής της σκληρής ιστορίας είναι η απελπισμένη προσπάθεια των μεταναστών να επιβιώσουν στην καινούρια τους πατρίδα με κάθε τιμήμα. Το χρήμα είναι το μέσον για να πραγματοποιήσουν το κάθε όνειρό τους: ν' ανοί-

ξουν ένα μαγαζάκι, να ξεφύγουν από το κάτεργο του εργοστασίου, να γυρίσουν με αξιώσεις πίσω, να οπουδάσουν τα παιδιά τους κ.ο.κ. Μπροστά σ' αυτούς τους στόχους καθετί άλλο ξεθωριάζει. Η ηθική γίνεται πολύ ελαστική. Το καλό και το κακό χάνουν το νόημά τους. Το σωστό και το λάθος επισής.

Παρολαυτά, η Λόρνα δεν αντέχει να αποποιείται συνεχώς την ανθρώπινη υπόστασή της. Δεν αντέχει το τίμημα που πρέπει να πιλράσει για να προγματοποιήσε

«Αίμα μπάτσου θα τρέξει - για το φόνο του Αλέξη» (σύνθημα σε τοίχο)

Δεκεμβριανά 2008

La Lotta Continua

Πίσω, νοικουραίοι

Ή μια ζωή στο κάτεργο ή μια ζωή στους δρόμους

Ακούστε το τραγούδι, «Πούστη, μπάτσε» και «Πούστη Κ...»

Ζεστός χειμώνας

◆ Δόθηκε «ενίσχυση» σε συνταξιούχους: (ονομαστικά) 330 ευρώ, στο χέρι 264, δηλαδή 20% κρατήσεις... (τα ψήφουλα που λέγαμε).

◆ Οταν σκοτώνουν και βαράνε οι μπάτσοι (ως γουρουνιά) τους ανεβαίνει η χονδρεναλήν.

◆ Από το Newsweek, 8-12-08: «Obama baby boom». Δηλοδή Obama mate γιατί hanomaste;

◆ «Άγρια νύχτα στην Αθήνα - χάος στην Ελλάδα - περιέργη απουσία της ΕΛΑΣ - Μπουρλότο με θεατή την κυβέρνηση» («Εθνος», 9-12-08).

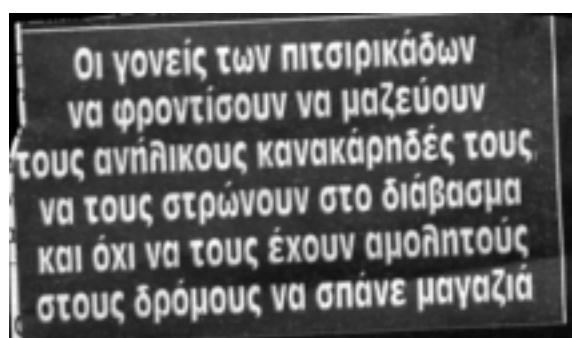
◆ «Φλόγες σε κενό έξουσίας - Χωρίς σχέδιο αντιμετώπισης η κυβέρνηση» («Καθημερινή», 9-12-08).

◆ «Ανεξέλεγκτες καταστροφές και πολιτικά αδιέξοδα» («Ναυτεμπορική», 9-12-08).

◆ «Παρέλυσε η οικονομική ζωή» («Κέρδος», 9-12-08).

◆ «Αφαντή η Αστυνομία - Ακυβέρνητη χώρα στο έλεος κουκουλοφόρων» («Τα Νέα», 9-12-08).

◆ «Κατάλυση νομιμότητας και παράδοση στο χάος» («Εξπρές», 9-12-08).

«Αυριανή», 8-12-08, πρώτη σελίδα

πτόλησαν» («Απογευματινή», 9-12-08).

◆ «Μόνη δημοκρατική λύση οι εκλογές», («Αυγή», 9-12-08).

◆ «Το ντόμινο της βίας» («Βήμα», 9-12-08).

◆ «Απειλείται κοινωνική έκρηξη», («Εθνος», 8-12-08).

◆ «Δεν αντέχουν άλλο η Αθήνα, οι καταστημα-

◆ «Στο έλεος της αναρχίας» («Ελ. Τύπος», 9-12-08).

◆ «Στο έλεος των κου-

κουλοφόρων η Αθήνα, ο Πειραιάς, η Θεσσαλονίκη» («Αδέσμευτος», 9-12-08).

◆ «Χτύπησαν - πυρ-

τάρχες και ο κόσμος» («Αυριανή», 8-12-08).

Βασιλης

θρώπινη ψυχή αλλά και τις κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες που οδηγούν τις πράξεις της.

■ MAPINA ZENOBITΣ

Wanted and desired

Ντοκιμαντέρ με θέμα την κατηγορία για το βιασμό ενός ανήλικου κοριτσιού που αντιμετώπισε πριν τριάντα χρόνια ο γνωστός πολωνός σκηνοθέτης Ρόμαν Πολάνσκι στην Αμερική. Εξαιτίας του γεγονότος αυτού και μιας πιθανής καταδίκης του, ο Πολάνσκι αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Αμερική. Η Ζένοβιτς ερευνά τις πτυχές της υπόθεσης αυτής, αν και με τρόπο που γέρνει σαφώς προς την πλευρά του πολωνού σκηνοθέτη. Φυσικά, καμιά δικαστική εμπλοκή δεν θα μπορούσε να παρεμβάλλει ουσιαστικά εμπόδια στη δημιουργική πορεία ενός ανθρώπου που, παρά το γεγονός ότι στο συγκεκριμένο ζήτημα η αλήθεια δεν βρέ-

θηκε ποτέ, δεν δέχτηκε να γίνει ο ίδιος έρμαιο των ανθρωποφαγικών διοιθέσεων των μίντια στην Αμερική.

Αν και δύσα αφηγείται η Ζένοβιτς δεν είναι ούτε κουραστικά ούτε όχρηστα, ωστόσο ακόμα και σ' αυτό το ντοκιμαντέρ είναι το ίδιο το έργο του Πολάνσκι που πρωταγωνιστεί και του δίνει αξία.

Ελένη Σταματίου

◆ Το αίμα κυλάει εκδίκηση ζητάει. Δεν είναι δίκαιο, μια αθώα ψυχή ΧΑΘΗΚΕ.

Το σύνθημα το κρατάει ένα πολικαράκι από αυτά που κάνουν κάθε μέρα την εξουσία και τους βολεμένους να μη αισθάνονται καλά. Το δεύτερο μέρος του συνθήματος προσπαθεί να εξηγήσει τη «σκληρότητα» του πρώτου. Το πρώτο μέρος είναι το σύνθημα που εκατομμύρια φορές στο παρελθόν φωνάζητε σ' αυτή τη χώρα. Το σύνθημα που το πνίξανέ μέσα στο βούρκο της νομιμότητας και του κοινοβουλευτισμού. Μέσα εκεί, στο βούρκο του καπιταλισμού, της αστικής κοινοβουλευτικής δικτατορίας, έπνιξαν τα όνειρα, τις ελπίδες, το αίμα εκατοντάδων χιλιάδων αγωνιστών. Εδώσαν αφέστη αμαρτιών, έδωσαν συγχωροχάρτι για εκατομμύρια εγκλήματα και διώξεις, στο κράτος της ελληνικής αστικής δικτατορίας, στους μηχανισμούς του, στο σύστημα ολόκληρο. Αν τους ρωτήσεις σήμερα τι λένε γ' αυτό το σύνθημα, θα αρχίσουν τα μισθογογα, τα ναι μεν αλλά, τα... το θέμα είναι να τι εννοούμε εκδίκηση κλπ. κλπ. Γ' αυτό και αποφεύγουν να το φωνάζουν στις συγκεντρώσεις, γ' αυτό κάνουν πως δεν το ακούν, γ' αυτό το λογοκρίνουν με κάθε τρόπο. Γιατί ακόμα και τώρα, που το αίμα είναι νωπό, δεν μπορούν να ξεφύγουν από τα βαριδιά της πιο χυδαίας νομιμοφροσύνης. Οι ανακοινώσεις τους, οι προτροπές τους για ειρηνικές διαμαρτυρίες απέναντι στην στυγερή δολοφονία -δολοφονία αντανάκλαση της πιο σκληρής καταπίεσης- οι καταγγελίες για τις κουκούλες, η προβοκατορολογία, δεν είναι τίποτ' άλλο από το συμβιβασμένο χέρι που απλώνεται προς τα παιδιά, προς τις φοβισμένες συνειδήσεις που αναθάρησαν, προς τις κοιμισμένες συνηδείσεις που άνοιξαν λίγο τα μάτια τους αλλά φοβιζούνται ακόμα, προς όλους εκείνους που η συμπεριφορά τους αυτές τις μέρες ξεπερνάει τα τείχη της νομιμότητας. Το χέρι που έχει κάνει τόσα εγκλήματα απέναντι στο λαό, που είναι υπευθυνό για χιλιάδες συμβιβασμούς, το χέρι που το μόνο που το αρέσει να κρατάει είναι το ψηφοδέλτιο, απλώνεται και πάλι προς τα παιδιά, κυρίως προς τα παιδιά. (Με τους χιλιούς γνωστούς τρόπους. Με τα γνωστά παραμύθια και τα ψέματα.) Απλώνουν το βρόμικο συμβιβασμένο χέρι τους για να τα τραβήξουν στο βούρκο. Μα τα παιδιά δεν μασάνε. Δεν απλώνουν το χέρι σε όλους αυτούς που θέλουν να τα τραβήξουν στο βούρκο. Το σηκώνουν κατά πάνω στα MAT και δείχνουν την ελπίδα.

◆ Του μπάτσου το όπλο είναι μαγικό, ρίχνει στον αέρα και βρίσκει στο ψωνό.

Μπορείς να μιλήσεις για κέρδος πάνω στο νωπό αίμα ενός εντελώς αθώου 16χρονου παιδιού; Δεν είμαι σίγουρος αν μπορώ να απαντήσω με ψυχρό ρεαλισμό. Ξέρω, όμως, πως η ιστορία γράφεται με αίμα. Ετσι γραφόταν, έτσι γράφεται και έτσι θα γραφεί. Ξέρω ότι ο Αλέξης -όσο αγαπητός και δίκιος μας να είναι- είναι ένα από τα χιλιάδες παιδιά που δολοφονούνται κάθε μέρα στην Παλαιστίνη, στα ναρκοπέδια του Εβρου, στα «χιλιοτραγούδισμένα» νερά του Αιγαίου, στην Αρρική, στην Λασία, στην Νότια και Κεντρική Αμερική, στα αμερικάνικα και ευρωπαϊκά γκέτο, στις πρώην χώρες του «σοσιαλισμού» του ΚΚΕ, στη χώρα του αδελφού κόμματος του ΚΚΕ, την Κίνα. Όλα αυτά τα παιδιά είναι θύματα της συγνής καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Μ' αρέσει που στο αμφιθέατρο της Νομικής συζήτησε μετά μανίας για να καταλήξουν στο πιο προχωρημένο πολιτικό σύνθημα. Οχι βέβαια ότι το οποιοδήποτε πολιτικό σύνθημα θα παιξει κάποιο ιδιαίτερο ρόλο στον αγώνα των παιδιών. Άλλα αφού γίνεται η συζήτηση, η αμφιθεατρική και ολίγον έξω από τα πράγματα συζήτηση, ας αναρωτηθούμε αν υπάρχει τίποτε πιο επίκαιρο και πιο αναγκαίο από την ανατροπή της βαρβαρότητας, από την καταστροφή της βαρβαρότητας, από την ανατροπή και καταστροφή του καπιταλισμού.

◆ Τέρμα πα στην κοροϊδία με τη νεολαία ή την αστυνομία (σύνθημα από το μπλοκ του Συλλόγου Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου προς το μπλοκ του ΚΚΕ)

Απάντηση: Με την αστυνομία, φυσικά. Αφού είναι και παιδιά του λαού και εργαζόμενοι. Οι άλλοι είναι πράκτορες μυστικών υπηρεσιών.

Σημείωση: Τα υπόλοιπα για το ΚΚΕ, στου οποίου τις γραμμές έχω γαλουχήσει, στο επόμενο φύλλο.

Θυμόσαστε τα κοτόπουλα με τις διοξίνες που φάγαμε; Θυμόσαστε τις διαβεβαιώσεις της Ευρωπαϊκής Επιπροπής ότι πάρθηκαν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να μην ξαναϋπάρξει πρόβλημα διοξινών στη διατροφική αλυσδα; Σας πληροφορούμε ότι πλέον τρώμε και διοξινούχο χοιρινό και διοξινούχο βοδινό. Λέμε «τρώμε», παρά τις διαβεβαιώσεις των αρμόδιων κοινοτικών οργάνων

οι αρμόδιες αρχές θα μπορέσουν να επικεντρώσουν τους πόρους τους στον ελεγχο της συμμόρφωσης των επιχειρήσεων με την υποχρέωση αυτή!

Κοντολογίς, ενισχύουν αυτό που ονομάζουν «αυτοέλεγχο των επιχειρήσεων», αδυνατίζοντας τους ήδη ισχνούς ελεγκτικούς μηχανισμούς των κρατών-μελών. Βάζουν το λύκο να φυλάει τα πρόβατα.

■ Τώρα και χοιρινά και βοοειδή με διοξίνες

Τέλος δεν έχει το διατροφικό σκάνδαλο

νων ότι το πρόβλημα είναι εντοπισμένο και μικρό και γι' αυτό δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας. Στη συνέχεια θα καταλάβετε τι εννοούμε.

Το προειδοποιητικό σήμα (alert) έφτασε το περασμένο Σάββατο και ενημέρωνε ότι χοιρινά που μεγάλωσαν και σφράχτηκαν στην Ιρλανδία βρέθηκαν μολυσμένα με διοξίνη, σε συγκεντρώσεις περίπου 100 φορές μεγαλύτερες (!!) από τα ανώτατα επιτρεπόμενα όρια. Την άλλη μέρα, η Κομισιόν ανακοίνωσε ότι το πρόβλημα «φάλλον άρχισε το Σεπτέμβρη» του 2008! Πώς το ξέρουν; Προφανώς διότι αυτό τους είπαν οι ιρλανδικές αρχές, οι οποίες ενημερώθηκαν από αυτούς που πουλήσαν τις μολυσμένες ζωοτροφές και απ' αυτούς που τις χρησιμοποίησαν.

Τρεις μέρες μετά, ανακοινώθηκε ότι βρέθηκε μολυσμένη μορταδέλα ακόμα και στην Ελλάδα! Και μόνο αυτό δείχνει ότι το πρόβλημα προϋπάρχει. Γιατί βέβαια το κύκλωμα «μεγάλωμα του ζώου - σφράγη - παρασκευή αλλαντικών από τα δευτερεύοντα μέρη του σφραγίου στην Ιταλία - εξαγωγή των αλλαντικών από την Ιταλία σε άλλες χώρες» απαιτεί μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από αυτό των δύο μηνών.

Στην ανακοίνωση της Κυριακής αναφέρεται ότι η μολυσμένη τροφή πουλήθηκε και σε μερικές φάρμες βοοειδών, όμως μάλλον δεν πρέπει να υπάρχει ανησυχία, διότι στο διαιτολόγιο των βοοειδών αυτή η τροφή είναι σχετικά περιορισμένη σε σχέση με τα

χοιρινά. Η μεγαλύψυχη Κομισιόν, όμως, διέταξε σαν προληπτικό μέτρο να μπλοκαρίστουν τα βοοειδή στις συγκεκριμένες φάρμες και να γίνουν ελεγχοί. Και τι έδειξαν οι έλεγχοι; Οπως ανακοίνωσε ο υπουργός Γεωργίας της Ιρλανδίας, από ελέγχους που έγιναν σε 11 κοπάδια βοοειδών τα 3 βρέθηκαν μολυσμένα με διοξίνη.

Το πιο προκλητικό, όμως, είναι πως η Κομισιόν δε δίνει καμιά πληροφορία για το πώς μολύνθηκαν οι ζωοτροφές και φτάσαμε να υπάρχει τόσο μεγάλη ποσότητα διοξίνης. Ακούστηκε ότι στην παρασκευή της συγκεκριμένης ζωοτροφής χρησιμοποιήθηκαν και περισσεύματα από εστιατόρια (αποφράγια, καμένα λάδια κ.λπ.). Γιατί να μη χρησιμοποιήθηκαν και καμένα ορυκτέλαια, όπως είχε γίνει στο σκάνδαλο των μολυσμένων κοτόπουλων; Ποιος θα εμποδίσει τους καπιταλιστές να χρησιμοποιήσουν ακόμα και εγκληματικά μέσα, προκειμένου να πουλήσουν στους κτηνοτρόφους φάρμερ τροφές που θα παχαίνουν γρήγορα και σε σημαντικό βαθμό τα ζώα τους; Οταν Ιοναδικό κίνητρο είναι το κέρδος, τότε το έγκλημα μετατρέπεται σε θεμιτό μέσο.

Για να μη μας πει κανείς ότι βρήκαμε την ευκαιρία να κάνουμε αντικαπιταλιστική ζύμωση, παραθέτουμε δυο σημεία από τον κανονισμό για τα κρεατάλευρα, όπως διαμορφώθηκε μετά την τελευταία από τις τροποιήσεις του, που όλες εισάγουν εξαιρέσεις από τα κάπτως αυστηρά κριτήρια που εισήχθησαν μετά

το σκάνδαλο των «τρελών αγελάδων».

«Η διάθεση όλων των ζωοκύρικων υποπροϊόντων δεν αποτελεί ρεαλιστική επιλογή, καθώς θα οδηγούσε σε δυσβάσταχτο κόστος και κινδύνους για το περιβάλλον. Αντίθετα, είναι σαφές πως είναι προς το συμφέρον όλων των πολιτών ένα μεγάλο φάσμα ζωοκύρικων υποπροϊόντων να χρησιμοποιύνται με βιώσιμο τρόπο για διάφορες εφαρμογές, με την προϋπόθεση ότι ελαχιστοποιούνται οι κίνδυνοι για την υγεία. Ενα μεγάλο φάσμα ζωικών υποπροϊόντων χρησιμοποιούνται πράγματι ευρέως σε σημαντικούς παραγωγικούς κλάδους όπως είναι οι βιομηχανίες των φαρμάκων, των ζωοτροφών και του δέρματος».

Προωθούν, λοιπόν, και πάλι τα κρεατάλευρα (αυτό σημαίνει χρήση ζωικών υποπροϊόντων στη βιομηχανία ζωοτροφών), στο όνομα του κόστους που έχει η καταστροφή τους (η αναφορά στο περιβάλλον είναι καθαρά υποκριτική και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί).

Και ποιος είναι υπεύθυνος για την προστασία της υγείας των ανθρώπων που καταναλώνουν κρέας και άλλα ζωικά προϊόντα; Ιδού:

«Ενισχύεται η πρωταρχική ευθύνη των υπευθύνων των επιχειρήσεων να εξασφαλίζουν την τήρηση των απαιτήσεων του κανονισμού, σύμφωνα με την προσέγγιση που έχει υιοθετηθεί στην κοινοτική νομοθεσία για την υγεινή των τροφίμων και των ζωοτροφών. Με τον τρόπο αυτό

Οπως πολλάκις έχουμε γράψει, το ελληνικό σύστημα ελέγχου είναι σουρωτήρι. Ο ΕΦΕΤ, λοιπόν, περιορίστηκε και πάλι σε ρόλο... τροχονόμου, καλώντας το κοινό να μην καταναλώνει χοιρινό κρέας και μπέικον ιρλανδικής προέλευσης (άντε να ξέρει ο καταναλωτής από που είναι το μπέικον). Υποκριτικά ανακοίνωσε ότι θα κάνει και ελέγχους, πριν όμως στεγνώσει το μελάνι της πρωτης ανακοίνωσής του, ήρθε το νέο alert για την ιταλική μορταδέλα που παρασκευάστηκε με ιρλανδικό χοιρινό και βρέθηκε μολυσμένη. Ταυτόχρονα, ανακοίνωσε ότι η εταιρία Food Plus (έχει την Pizza Hut και τα KFC) εισήγαγε πεπερόνε που είχε φτιαχτεί με ιρλανδικό χοιρινό παραγωγής μετά το Σεπτέμβρη του 2008!

Το πιο προκλητικό είναι ότι ο ΕΦΕΤ αναπαράγει την ανακοίνωση της Κομισιόν, σύμφωνα με την οποία «βραχυχρόνια έκθεση στις διοξίνες δεν προκαλεί προβλήματα στην υγεία του ανθρώπου!» Διότι, όπως λένε, «η γνωμοδότηση αυτή βασίστηκε στην υπόθεση ότι κάποιος καταναλώνει καθημερινά χοιρινό ιρλανδικής προέλευσης με την υψηλότερη παρατηρηθείσα συγκέντρωση διοξίνων και για περίοδο 90 ημερών, που είναι η καταγεγραμμένη έκθεση από την ιρλανδικό Φορέα Ελέγχου Τροφίμων!!! Τη σωρευτική δράση των βλαστικών παραγόντων ούτε που την εξετάζουν. Και βέβαια, είμαστε σίγουροι πως λένε ψέματα και για την ημερομηνία που ξεκίνησε το πρόβλημα.

Η ζωογόνα δύναμη

Να μεγαλώνει
πι φωτιά να μεγαλώνει
να γίνεται ολοένα ψηλότερη
εξαρπάζοντας ιαματικά τον πλανήτη
Νίκος Καρούζος

Και ξαφνικά, εκείνοι που έβγαζαν χολή ενάντια σε κάθε αγαπήσουν και να την αγκαλιάσουν. Κατανοούν την οργή, κατανοούν τις διαδηλώσεις, τις βρισιές προς τους αστυνομικούς, κατανοούν ακόμα και τον πετροπόλεμο. Οχι όμως και τις φωτιές, όχι τις καταστροφές, όχι τις αρπαγές ειδών από μαγαζιά. Διότι αυτά καταλύουν τη δημοκρατία.

Η νεολαία που εξεγέρθηκε, βέβαια, τους έχει γραμμένους κανονικότατα κι αυτούς και τις πλίθες απόψεις και συμβουλές τους. Αμφιβάλλουμε αν τους ακούει καν. Κι αν τους ακούει, είμαστε σίγουροι, μετά απ' αυτά που είδαμε τόσες μέρες και τόσες νύχτες στους δρόμους, ότι δεν τους χαρίζει την οργή της. Μόνο το σαρκασμό και το γέλιο της. Από κανένα δε ζίπησε την άδεια για να βγει στο δρόμο και να κάνει πράξη την πιο εντυπωτική νεολαίαστική εξέγερση μετά την πτώση της χούντας και σε κανένα δεν πρόκειται να δώσει λογαριασμό. Κι αυτοί δεν πρόκειται να βγάλουν διδάγματα, όπως δεν έβγαλαν ποτέ στην Ιστορία. Ενδιαφέρονται μόνο για την εξασφάλιση της τάξης και της ασφάλειας της εξουσίας τους. Γι' αυτό κι όταν δεν πάνε ο λόγος τους, πάπτει ο (αστυνομική) ράβδος, ενίστε δε και σφαίρες στο ψαχνό.

Οι ακολουθεί δεν απευθύνεται, λοιπόν, στους νέους. Στους μεγαλύτερους απευθύνεται, που δε λένε να ξεκολλήσουν από τον κοινωνικό κομφορμισμό. Που έχουν αρπάξει το γράδο και γραδάρουν τις δικαιολώσεις μιας εξέγερσης, ξεχνώντας τα διδάγματα της Ιστορίας, ξεχνώντας την ιστορία των εξεγέρσεων και των επαναστάσεων.

Ναι, αγαπητοί φίλοι, οι εξεγέρσεις και οι επαναστάσεις εξελίχτηκαν μέσα στις φωτιές, στις καταστροφές, ακόμα κι αυτό που με τόση ευκολία ονομάζετε πλάτσικο. Οι εξεγέρσεις και οι επαναστάσεις κατέστησαν, συχνά άκριτα, τυφλά, στοιχειακά, ακόμη και μνημεία του πολιτισμού. Στράφηκαν πρωτίστως ενάντια σε ότι συμβόλιζε την εξουσία: σε κρατικά κτίρια, σε έδρες επιχειρήσεων, σε φυλακές. Οποιος δε μπορεί να το καταλάβει αυτό δεν πρόκειται να καταλάβει τίποτα.

Ειδικά στις αυθόρυπτες εξεγέρσεις, κανείς δε μπορεί να βάλει όρια στις εκδηλώσεις βίας. Εκείνοι που εξεγέρονται καταστρέφουν ότι συμβολίζει την εκδηλώσεις βίας. Εκείνοι που ενοχλούν οι σπασμένες βιτρίνες των τραπεζών, αλλά